

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

R ante E

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Primus, Trojam inlustravit, multoq; splendidiorem reddi-
dit: quod I. Grecia dicitur Agamemnone secundo fuit everla. q. Fe-
bri recidive dicitur, in qua secundo recidimus, quia scilicet
morbis liberati, de novo in eundem relabimur. *arabes*. Sed
hoc non proprie, neq; ex vocabuli significatione fit, sed ex ap-
pellatione tantum quasi recidivou febris, propter eos qui in
eas incidit, & postea de pulsione relabunt. Febres enim
ipsa redive potius quam recidive dici debent: quia tunc non
recedunt, sicut de pelluntur, sed revidescunt, & integrantur.
Recido, dis. di. pen. prod. act. Abscindo, refecore re, & cedo.
[רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur
Gall. *Copier*. Ital. *Togliare*, recideret. Ger. *Abnehmen* abscondit
in Belg. *Wijderom te komen*. Hisp. *Cortar*, *arrancar* a cortar. Pol.
odrywać, *odrywac*. Vng. *el vágnom el metakom*. Ang. *To cut of*
any part. Cato esp. 2. Viam publicam muniti, vepres
recidi. Mart. lib. 1. Quam primū longas Phoebe recide comas.
Horat. de Arte poet. ambitiosa recidet Ornamenta. Ovid. 1.
Metam. Cuncta prius tentanda, sed immedicabile vulnus En-
fero, idcirco est, ne pars sperera trahatur.
Recido, a, um, partic. Ampuatus, praecisus. [רצו] dicitur
[רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur
Gall. *Copier*. Ital. *Togliare*, *trancare*. Ger. *Abnehmen*, *abscondit*
in Belg. *Wijderom te komen*. Hisp. *Cortar*, *arrancar* a cortar. Pol.
odrywać, *odrywac*. Vng. *el vágnom el metakom*. Ang. *To cut of*
any part. Cato esp. 2. Viam publicam muniti, vepres
recidi. Mart. lib. 1. Quam primū longas Phoebe recide comas.
Horat. de Arte poet. ambitiosa recidet Ornamenta. Ovid. 1.
Metam. Cuncta prius tentanda, sed immedicabile vulnus En-
fero, idcirco est, ne pars sperera trahatur.
Recido, a, um, partic. Ampuatus, praecisus. [רצו] dicitur
[רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur
Gall. *Copier*. Ital. *Togliare*, *trancare*. Ger. *Abnehmen*, *abscondit*
in Belg. *Wijderom te komen*. Hisp. *Cortar*, *arrancar* a cortar. Pol.
odrywać, *odrywac*. Vng. *el vágnom el metakom*. Ang. *To cut of*
any part. Cato esp. 2. Viam publicam muniti, vepres
recidi. Mart. lib. 1. Quam primū longas Phoebe recide comas.
Horat. de Arte poet. ambitiosa recidet Ornamenta. Ovid. 1.
Metam. Cuncta prius tentanda, sed immedicabile vulnus En-
fero, idcirco est, ne pars sperera trahatur.
Recido, a, um, partic. Ampuatus, praecisus. [רצו] dicitur
[רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur
Gall. *Copier*. Ital. *Togliare*, *trancare*. Ger. *Abnehmen*, *abscondit*
in Belg. *Wijderom te komen*. Hisp. *Cortar*, *arrancar* a cortar. Pol.
odrywać, *odrywac*. Vng. *el vágnom el metakom*. Ang. *To cut of*
any part. Cato esp. 2. Viam publicam muniti, vepres
recidi. Mart. lib. 1. Quam primū longas Phoebe recide comas.
Horat. de Arte poet. ambitiosa recidet Ornamenta. Ovid. 1.
Metam. Cuncta prius tentanda, sed immedicabile vulnus En-
fero, idcirco est, ne pars sperera trahatur.

in arcem, gloriantiq; dicenti: Mea opera, Quinte Fabi, Ta-
rentū recepisti. Et certe, inquit videns, nisi tu amulles, nunquā
recepissem. q. Quandoq; excipere ad usum suum, & reservare:
quod fit quū quis veditis ceteris, sibi quippiā reservat. *arabes*.
Plaut. in Trinu. Vbi nunc a soliteus habet... polliculū. Hoc
recepit, quū sedes videret. Cic. de Orat. lib. 2. Sed dicit te quū
redes videres, ne in tuis quidē & casis, solū tibi patenti re-
cepisse. q. Recipere ensam, est retinere, & e vulnere educere.
Sic enim interpretatur Servius illud Virg. 9. Aen. - totū cui cō-
minus ensam Cōdidit allurgēū, & multa morte recepit. q. Ac-
cipitur interdum recipere pro promittere: nisi quōd recipere
amplius quiddā significat, quam promittere: quasi rei eventū
& pericuū in se latere. *arabes*. Cic. Crasso: Quē tibi pro-
mitto, ac recipio. San. dicitur esse observatum. Cecin. ad Cice-
ronem: Sed tamē ego silio dixerā librū legeret, & ea cōditio-
ne daret, si reciperes te correcturū. In qua significatio ne etiā
dicimus Recipere in se. Cic. ad Brutū, lib. 1. Ipsi ipsa causa ex-
ponēda satis etiā de probitate dixi, sed tamē separatim in me
recipio, fore tui tibi & voluprati, & usui. Nā & modestū ho-
minem, cogulso, & prudentē & a cupiditate omni remotū:
sibiū propterea magni laboris, summaq; industriae. Neq; hōc
polliceri debet, quē nō ipse (si bene cognovit) iudicāda sunt.
Quo in loco Cic. mox sibi servat, ut difficiliter verū recipio,
per facilius pollicor declarat. q. Promittit aliquando pro ap-
probare. *arabes*. Plin. lib. 25. cap. 4. Quatū genus molle, la-
nugiosū, pinguis extens, candidū, tenuis, in maximis
natis: hoc recipere medici. Quint. lib. 8. Vfus recepit, Bene-
moratas urbes, poculū epotam, seculū foelix. q. Aliquādo pro
nominatim cavere. *arabes*. Luc. 6. salus in l. emptorē. de Aet. empti:
Quemadmodū recipitur ut nummos veditor accipiat, quū vis
merx ad emptorē nō perveniat. Bud. q. Recipere se, aliquādo
est ad se redire, & animū, ac vires resumere. Cic. in Somn. Scip.
Quē quū intueret stupens, ut me recepisti. q. Recipere man-
datū, est totū mādātū onus in se trāsferre. Cic. pro Sext. Rose.
Quid recipis mandatum, si neglecturus es? D. fuerunt autē reci-
pere, & suscipere, ut ait Alconius in Divin. quōd recipimus
parē suscipimus totū, Cic. 2. de Orat. In quo est illa quidē ma-
gnā offensio, vel negligentia susceptis reb. vel p̄dite receptus.
Recipit, a, um, partic. 2. recipio: [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur
Gall. *Copier*. Ital. *Accettare*. Ger. *Angenommen*. Hisp. *Recibir*.
Pol. *Przyjety*. Vng. *El vágnom el metakom*. Ang. *Receiv-*
ed. Ius Recipit mox, quē sponte (utriusque Nonius) civitas
alienū aliove re cepit. Recipit in civitate, dicuntur qui cū
suffragio cives sunt effecti, ut apud Livū sēpe legitur *arabes*.
Receptus caelo. Quint. lib. 5. cap. 7. Quod
ipiam quoq; caelo receptum temporis, ejus homines tō dubi-
taverunt. Ovid. 3. de Ponto: Tunc me, si qua fides, caelesti fe-
de receptū Cum fortunatis suspicor esse deis. Virg. lib. 1. Aen.
- siugesq; receptas Et torrete parat flammis, & frangere saxo.
Receptum, pti. subil. n. f. Pollicitū, sive promissum. [רצו] dicitur
[רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur
Gall. *Copier*. Ital. *Promessa*. Ger. *Entworfung*. Hisp. *Prometimiento*.
Pol. *Obietowienie*. Vng. *El vágnom el metakom*. Ang. *A*
promise. Cic. 2. Philipp. ille induxit ut praeceper, promissum & re-
ceptum intervertit, ad seq. trāsferretur ejus perfidie voluntate
tuam adscripsi Idē 7. Ver. Satis est scilicet Sicular, satis offi-
cio ac necessitudine, iudices, satis promissū nostro ac recepto.
Receptus, u, m. q. Ipse actus recipiendi, sive suscipiendi, tē pu-
gnā. *arabes*. Gall. *Recevoir*. Ital. *Il ricevere*. Ger.
En obijungō Sicut. Belg. *En wederkeringe* His. *El retraymiente*
del trabajo. Pol. *Odwrotowienie*. Vng. *El vágnom el metakom*.
An. *A retraite en bataille a recevoir*. Liv. 8. ab Vrb. Brevitare ipia
loci, faciliū receptu in tam propinquā castra, haud egre mili-
tē a multa ege est tutatus. Recepti signū dare, & tubē signo
copias a pugna revocare. *arabes*. Liv. 2. ab Vrb. Admittitōne inde auxit, signo recepti dato,
ad eō tranquillā serenitas, q. Canere recepti, idē. Cic. 12. Phil-
lip. Quis enim revocāse, & recepti canente Senatu, prociēt
dimicantē Nonnunquā tamē per translationē accipitur pro
recedere. Cic. 3. Tule. Verat igitur ratio inviden molestias, ab-
strahit ab acerbitate cogitatu: nōd. hebetē aciem ad miterias cō-
templandas: tā quibus quō cecinit recepti, impleti iustum,
& inerat ad cō. piciendas, totaq; mente cō. restandas varias
voluptates, quib. ille & p̄stititū memoria, & s̄pē cōsequen-
tū, sapientis vna referā putat. q. Receptus propterea significat
locū ipsum in quē tuō te recepit exercitus. Virg. 11. Aen. Pla-
nities ignota facer, tūq; receptus. Cic. Att. lib. 9. Neq; ex om-
nibus oppidis contrahere copias expedit, ne recepim amittā.
Planctus Cicero in lib. 10. Anima dūveni nullū alū receptū An-
toniū, reliqua q; quē cū eo essent, habere, nisi in his partibus.
Recepti, m. t. Receptus, & Receptor, verbalia a recepto, tā,
quē sēpe illos, aut illas significat qui vel quē latrones, eorūq;
surrepta recipiunt, occultantq;. *arabes*. Vulgus *receptari* appellat.
[רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur [רצו] dicitur
Gall. *Recevoir*. Ital. *Receivere*. Ger. *Ent-*
MM + *ausnehmen*

usfentatter, oder auffnehmer der Milderer und Milderer/der obet
 die jenen vñ them Raub vnderfchlauff gibt. Hisp. Encubider de buetas.
 Pol. *Prigias* y *hospes* y *ob* *krady* *ny*. Vng. *he* *segado*, *no* *ga* *ga*.
 Ang. *A* *reconit*. Cic. pro Milone: Sustinisset hoc crimen pri-
 mum ipse ille latronu occultator & receptor locus, dum nequ-
 multa solitudo indicasset, neq; ceca nox ostendisset Milonem.
 Idem 6. Ver. Receptrix furtori, ac predarum Messana. Metius
 Iurif. consultus titulo De receptor. Postimū, *receptus*, genus est re-
 ceptorum, sine quibus latere nemo diu potest. Cic. pro Mil.
 Occultator ille, & receptor latronum locus.
 Receptio, onis, f. r. aliud verbale. [*receptio*, *receptus*. Gall. *Receptio*,
receptio. Ital. *Receptio*. Ger. *Receptio*. Hisp. *Receptio*.
 Pol. *Receptio*. Vng. *Receptio*.] Plant. in Alin. Quid tibi hoc receptio ad
 te est meum vnum? Id est, Quare receptus ad te virum meum?
 Receptus, a, um, & receptus: hoc est, quicquid in venditio-
 ne aut quavis alia alienatione excipimus, & nobis reservamus.
 [*receptus*, *receptus*. Gall. *Receptus*, *receptus*. Ital. *Receptus*,
receptus. Ger. *Receptus*, *receptus*. Hisp. *Receptus*,
receptus. Pol. *Receptus*, *receptus*. Vng. *Receptus*, *receptus*.]
 Dos vendebatur istas in an etal tauri, & de regitatem ut ando
 rei nibe hngitres bat Hisp. *Casa* *facada* *suera* *quida* *se* *vende*. Pol.
Zachoma *si* *sibe* *receptus* *receptus*, *receptus* *receptus*. Vng. *El*
receptus. Ang. *Which* *me* *receptus* *in* *selling* *or* *any* *other* *alienation* *and*
receptus *receptus*.] Unde Receptivus servus appellatus est, na-
 pre mulieris proprius, quē reservavit quū dote marito daret.
 Quoties enim mulier in dāda viro dote, aliqua ex suis bonis
 retinet, nec ea ad virum transmittit, recipere ea dicitur. Vide
 Gell. lib. 17. cap. 6. Hinc receptitia dos, quā is qui dedit, soluto
 matrimonio sibi reddi stipulatus est, aut ore Vlp. In Inst. c. 6.
 Receptus, as, freq. a receptio. [*receptus*, *receptus*. Gall. *Receptus*,
receptus. Ital. *Receptus*, *receptus*. Ger. *Receptus*, *receptus*. Hisp. *Receptus*,
receptus. Pol. *Receptus*, *receptus*. Vng. *Receptus*, *receptus*.]
 Receptus ad te Pampulium. Idē Heave. Ibi tog stulotie semper erit
 praxidum Clinipho, Victor, vestitus, quō in restū te receptus.
 Receptaculum, i, n. f. Quicquid rem aliquā in se recipit. [*receptaculum*,
receptaculum. Gall. *Receptaculum*, *receptaculum*. Ital. *Receptaculum*,
receptaculum. Ger. *Receptaculum*, *receptaculum*. Hisp. *Receptaculum*,
receptaculum. Pol. *Receptaculum*, *receptaculum*. Vng. *Receptaculum*,
receptaculum.] Cic. 2. de Nat. deor. Al-
 vus tibi portio nūq; est receptaculum. Idem 1. Tusc. Nam cor-
 pus quidem est quasi vas, aut aliquod animi receptaculum.
 Idem 7. Ver. Illud tibi oppidum receptaculum praxid fuit.
 Interdum idem est quod persugium: hoc est, locus in quem
 quis se recipit ut à vi, aut injuria tutus sit. *receptaculum*. Cat. bell.
 7. Gall. Præterea oppida incendi oponere, quæ non munitione
 & loci natura ab omni sunt periculo tuta: neu suis sint
 ad detrectandā militiam receptacula. Cic. in Pison. Cui tem-
 plum illud fuit arc civium perditorum, receptaculum veterū
 Catilinæ militum, castellum fortassis latrocinii.
 Receptaculus, a, um, pen. cor. Quod alicunde profectum, redit
 eō unde profectum est, a recipiendo dictum, ut docet Varr.
 lib. 6. de Ling. Latina. [*receptaculus*, *receptaculus*. Gall. *Receptaculus*,
receptaculus. Ital. *Receptaculus*, *receptaculus*. Ger. *Receptaculus*,
receptaculus. Hisp. *Receptaculus*, *receptaculus*. Pol. *Receptaculus*,
receptaculus. Vng. *Receptaculus*, *receptaculus*.]
 Receptaculus est, refluus. Plin. lib. 9. cap. 37. Ca-
 vernas que faciat sibi in terra, atque in iis vivat, etiam reciprocus
 ammbus succato litore.
 Receptaculo, onis, f. r. Eiusdem viæ retrogradā repetitio, &
 accessus & recessus. [*receptaculo*, *receptaculo*. Gall. *Receptaculo*,
receptaculo. Ital. *Receptaculo*, *receptaculo*. Ger. *Receptaculo*,
receptaculo. Hisp. *Receptaculo*, *receptaculo*. Pol. *Receptaculo*,
receptaculo. Vng. *Receptaculo*, *receptaculo*.]
 Receptaculo in dem void etem: videt et stabim rati no der atsem
 getestit nued: vñ videt herauf gattiss in nird. Hisp. *Receptaculo* *receptaculo*.
 Pol. *Receptaculo* *receptaculo*, *receptaculo* *receptaculo*. Vng. *Receptaculo* *receptaculo*.
 Ang. *Receptaculo* *receptaculo*, *receptaculo* *receptaculo*.] Liv.
 lib. 2. b. d. Pan. Quam jam spiritum includeret vctas, nec reci-
 procare animam liceret, averti à vento parumpet confedete.
 Gellius: In eam sibilam per quam spiritus reciprocatur, & In-
 terdum est mutua quadam consequentia à se invicem depende-
 re. Cic. lib. 1. de Divin. Si quidem ista sic reciprocantur, ut si
 divinitio sit, dū sint: & si dū sint, divinitio sit.
 Receptaculo, e, as, f. r. reciprocato dicit Labetius

poeta, vocabulum licentia antiqua poetarum confictum. La-
 berius: Reciprocorum, lanicorum, veliutabum.
 Recitatio, tas, a, p. Clarē descripto pronuntio ut alii audiant
 intelligantq; unde Poëte, & alii scriptores recitabant publicè
 opera sua, & nonnulli aliena. [*recitatio*, *recitatio*. Gall. *Recitatio*,
recitatio. Ital. *Recitatio*, *recitatio*. Ger. *Recitatio*, *recitatio*. Hisp. *Recitatio*,
recitatio. Pol. *Recitatio*, *recitatio*. Vng. *Recitatio*, *recitatio*.]
 Recitator, onis, m. r. Qui aliquid de scripto pronuntiat. [*recitator*,
recitator. Gall. *Recitator*, *recitator*. Ital. *Recitator*, *recitator*. Ger. *Recitator*,
recitator. Hisp. *Recitator*, *recitator*. Pol. *Recitator*, *recitator*. Vng. *Recitator*,
recitator.] Cic. pro Cluent. Cassianus
 ita Brutum ultus est, ut illum recitationis suæ potenter.
 Reclamatio, as, pen. prod. Clamore adterior, non acquiescit.
 [*reclamatio*, *reclamatio*. Gall. *Reclamatio*, *reclamatio*. Ital. *Reclamatio*,
reclamatio. Ger. *Reclamatio*, *reclamatio*. Hisp. *Reclamatio*, *reclamatio*.
 Pol. *Reclamatio*, *reclamatio*. Vng. *Reclamatio*, *reclamatio*.] Cic. pro
 Pomp. Propterea quod ista reclamatio, vos unum illum elegit s,
 quem bello prædonum pæpore-
 retis. Idem Lentulo: Eius orationi vehementer sedantur
 est. Reclamatio tibi pro reo, dixit Plin. lib. 10. quod est, cum ali-
 more reprobo que in ream dicit.
 Reclamatio, onis, f. r. Contradictio, & propterea clamore.
 [*reclamatio*, *reclamatio*. Gall. *Reclamatio*, *reclamatio*. Ital. *Reclamatio*,
reclamatio. Ger. *Reclamatio*, *reclamatio*. Hisp. *Reclamatio*, *reclamatio*.
 Pol. *Reclamatio*, *reclamatio*. Vng. *Reclamatio*, *reclamatio*.] Cic. pro
 Pomp. Propterea quod ista reclamatio, vos unum illum elegit s,
 quem bello prædonum pæpore-
 retis. Idem Lentulo: Eius orationi vehementer sedantur
 est. Reclamatio tibi pro reo, dixit Plin. lib. 10. quod est, cum ali-
 more reprobo que in ream dicit.
 Reclamatio, onis, f. r. Contradictio, & propterea clamore.
 [*reclamatio*, *reclamatio*. Gall. *Reclamatio*, *reclamatio*. Ital. *Reclamatio*,
reclamatio. Ger. *Reclamatio*, *reclamatio*. Hisp. *Reclamatio*, *reclamatio*.
 Pol. *Reclamatio*, *reclamatio*. Vng. *Reclamatio*, *reclamatio*.] Cic. pro
 Pomp. Propterea quod ista reclamatio, vos unum illum elegit s,
 quem bello prædonum pæpore-
 retis. Idem Lentulo: Eius orationi vehementer sedantur
 est. Reclamatio tibi pro reo, dixit Plin. lib. 10. quod est, cum ali-
 more reprobo que in ream dicit.
 Reclamatio, onis, f. r. Contradictio, & propterea clamore.
 [*reclamatio*, *reclamatio*. Gall. *Reclamatio*, *reclamatio*. Ital. *Reclamatio*,
reclamatio. Ger. *Reclamatio*, *reclamatio*. Hisp. *Reclamatio*, *reclamatio*.
 Pol. *Reclamatio*, *reclamatio*. Vng. *Reclamatio*, *reclamatio*.] Cic. pro
 Pomp. Propterea quod ista reclamatio, vos unum illum elegit s,
 quem bello prædonum pæpore-
 retis. Idem Lentulo: Eius orationi vehementer sedantur
 est. Reclamatio tibi pro reo, dixit Plin. lib. 10. quod est, cum ali-
 more reprobo que in ream dicit.
 Reclamatio, onis, f. r. Contradictio, & propterea clamore.
 [*reclamatio*, *reclamatio*. Gall. *Reclamatio*, *reclamatio*. Ital. *Reclamatio*,
reclamatio. Ger. *Reclamatio*, *reclamatio*. Hisp. *Reclamatio*, *reclamatio*.
 Pol. *Reclamatio*, *reclamatio*. Vng. *Reclamatio*, *reclamatio*.] Cic. pro
 Pomp. Propterea quod ista reclamatio, vos unum illum elegit s,
 quem bello prædonum pæpore-
 retis. Idem Lentulo: Eius orationi vehementer sedantur
 est. Reclamatio tibi pro reo, dixit Plin. lib. 10. quod est, cum ali-
 more reprobo que in ream dicit.

non istius cupiditati apertissimum, promptissimumque esset. Idem pro Quint. Vixit enim semper in culis, atq; horride: natura tristi ac recoudita fuit: non ad solarium, non in campo, non in convivis versatus est.

Reconduco, is, pen. prod. reconducere, iterum conduco, [conducere] Gall. Relouer, reprendre à louage. Ital. Ricondurre à fare da nuovo. Ger. Wiederumb beschien / auff sin neuen dingender mystaken. Hisp. Alquilar de otro otra vez. Pol. Znowa narowic. Vng. Ujmet meg fogadon. Ang. To hire againe.] Vlpian. In litem quæritur. §. Qui impleto si. Locati & conducti. Qui impleto tempore conductionis, remansu in conductione ad solida recõduxisse videtur, sed etiam pignora videntur daturæ obligato.

Recondilo, as, Denud confilo, sive liquefacio: & per translationem, regigno, restituo, resuscito. [recondere] Gall. Refondre, reanueler par fonte. Ital. Fondere da nuovo. Ger. Wiederumb geschmeltzen, wiederumb in eicht bringen. Hisp. Funder otra vez. Pol. Znowa lisc, znowa napowinowac. Vng. Ujmet meg olvasgom. Ang. To blime or melt againe.] Lucr. lib. 4. Vnde reconflati sensus per membra repente possunt. Vbi reconflati dixit pro eo quod est nasci, regigni, nascipon.

Recondensio, is. [Ger. Wiederethen.] Verbum est luspensitis peccare, pro eo quod est contrariam actionem inuentare: ut si reus in iudicio conventus actorem vicissim conveniat. [recondere] Gall. Recourir.

Recoquo, is, pen. cor. act. t. Rursus coquo. [recoquere] Gall. Recuire. Ital. Ricucire. Ger. Wiederumb kochen. Bel. Hætois Hisp. Cocer otra vez. Pol. Znowa warze. Vn. Ujmet meg fõdõm. Ang. To seeth againe.] Martialis lib. 11: Altera non decuit tenui vestita favilla, Et Velabrensi massa recocta foveo. Cic. de Senect. Quis quidem me proficiscentem haud sanè quis facillè retraheret: neve tanquam Pestem recoxerit. Per translationem ponitur pro rursus polio, & formo, tanquam aurum, & similia quæ iterum coquantur ut meliora fiant. Quintil. lib. 12. cap. 61. Sed præcipue rament Apollonio Moloni, quem tamen Romæ quoq; audierat, se reformandum, ac velut recoquendum dedit. Lucan. lib. 7: Spiculaq; extenso Pæan pythone recoxit.

Recoquo, 2. am, participium, Secundo loco coctus, & ponitur pro iteratus. [recoquere] Gall. Recuire. Ital. Ricucire. Ger. Wiederumb gekocht. Hisp. Cocido otra vez. Pol. Znowa ugotany. Vn. Ujmet meg fõdõm. Ang. Reboiled or sealden againe.] Stat. 4. Syl. vel passum Pylimus fuit recoctus. Senex recoctus. Catul. Epig. 50: Sed nõ omnia dupliciter vellem Tito & Suffetio feci recocto, Senia recoctus, inquit Aeron, dicitur qui sæpius cum Proconsule ad Provinciam missus, exercitator est factus ex ipsa frequentia, & usu. Horat. 2. Serm. Satyr. 3: plectumq; recoctus Senba ex Quinquæviro corvum deludet hiantem.

Recordor, ans, d. p. In memoriã, sive in mentem revoco: quasi iterum coram do. [recoquere] Gall. Rappeler, se souvenir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. To recorde, or remember.] Veretes enim cor, pro mente dicuntur. Cic. 1. Tusc. Ex quo efficit vult Socrates, ut diceret nihil aliud sit, quam recordari. Horat. 2. Epist. 2. Quæcum mecum loquor hæc, tacitusq; recordor. Virg. 9. Aeneid. si sit audita recordor. Dicitur autem recordor huius rei, & hærem. Cic. in Catone. Vi pedestris navaleisq; pugnas, ut bella à se gesta, triumphosq; recordentur. Idem pro Plancio. Huius memini me recordor. Recordare pro recordari Cornelius Tacitus in Agricola: Agnostent Britanni suam causam, recordabant Galli provinciam libertatem.

Recordatio, is, particip. In memoriam redigens. [recoquere] Gall. Rappeler, se souvenir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Recordatio, onis, f. Reminiscencia. [recoquere] Gall. Rappeler, se souvenir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Recrastino, as, sct. p. Procrastino, differo, protelo, prorogo, equali in crastinum trahendo. [recoquere] Gall. Recourir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

balogatum. Ang. To delay, to prolong from day to day.] Plin. lib. 12. cap. 14. Recti altinare minime vitæ. Colum. lib. 2. cap. 31: Propter quæ recrastinari nõ debent: sed æqualiter staverunt tam satis, aut equam ex toto grana inducti. ant, quum rubicundæ colorem traxerunt, mellis faciendæ est.

Recrementum, n, n. f. Purgamentum sive excrementum rei cujuslibet. [recrementum] Gall. Residu, restes, fientes, et chose superflue. Ital. Purgantia, scoria, sibiloma. Ger. Do Wasche man von einem scten ding abstrudert / oder auswirft. Hisp. La cosa alimpiadura. Pol. Nieczysto ad kladziezyc. Vng. Valamand, laldexia sþrelcke. Ang. Dreggs, lees or grounds or purges of any thing.] Celsus libro 5: vitæra eliminanda sunt aut plumbi recremento aut cerussa. Vbi plumbi recrementu pro icona ponitur.

Recreo, as, sct. p. Reficio, infauro, refoven. [recreare] Gall. Recreer. Ital. Recreare. Ger. Wieder erquiden etw. genent etati. Bel. Wamaten Hisp. Recrear a renovar. Pol. Odzod, zam, znowa ugotany. Vng. Meg ebredem meg vnytom vnyman in lerdõm, zwidõm. Ang. To refresh or recreate.] Plin. Sic enim deficiunt gis ægritudinibus corpora recreantur. idem lib. 12. cap. 1: Ex carbonibus recreans membra olei liquor, vireaq; potus est. Cic. pro Rosc. Amer. Cum verò in isto bello non recrearet, neq; iclitatus, sed subactis oppressusq; populus Rom. illud post reditum ad Quir. Sed tanquam bona valeto jucundior est is qui è gravi morbo recreati sunt, quam qui æquam ægro corpore fuerunt: sic ea omnia desiderantur, quæ quam assidue percepta delectant. Verum hæc significatio in Iamnia est nam proprie recreare, idem est quod denuo recreare. Quæ voce utitur & Cic. 2. de Nat. deor. Atq; inquit, & astroforum Augurum, & Hæturcorum, & Atuspicum dicitur P. Scipione, C. Fugulo Consulibus res ipsa probavit: quæ T. Græchus Consul iterum recreavit, primus togator, ut res renulit. ibidem est repente mortuus.

Recreo, 2. am, verbale, f. Refectio, & refocillatio. [recreare] Gall. Recourir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Recreo, 2. am, pen. cor. Crepitum reddo, refono. [recreare] Gall. Recourir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Recreo, is, Renasco, misus cresco. [recreare] Gall. Recourir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Recreo, 2. am, particip. Crepitum reddo, refono. [recreare] Gall. Recourir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Recreo, is, n. f. Ad pristina eruditatem redeo. [recreare] Gall. Recourir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Recreo, 2. am, particip. Ad pristina eruditatem redeo. [recreare] Gall. Recourir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Recreo, 2. am, particip. Ad pristina eruditatem redeo. [recreare] Gall. Recourir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Recreo, 2. am, particip. Ad pristina eruditatem redeo. [recreare] Gall. Recourir. Ital. Ricordare, mettere in memoria. Ger. Sich wider erinnern / wiederumb daran gedechen. Hisp. Recordarse, tornar algo ala memoria. Pol. Znowa wspominaç. Vng. Ra emléksõs. Ang. That remembereth.] Cic. Attic. lib. 4: O navigationem amandam, quam mehercule ego valde timebam, recordans superionis tuæ tranis thionis.

Ante: Sub qua nunc recubas arbore, virga fuit. Colum. lib. 7. cap. 1. Neq; ad his longius recedat, ne aut recubet, aut concidat. Cic. 1. de Orat. Sed in hortulis quiescet suis, ubi vult, ubi est recubans molliter, & delicatè non avocata à Rostriis. Plaut. Curul. Anus hic recubare solet cullus janitrix.

Recubans, ut pes. corr. m. q. Recumbendi actus, discubitus. [REKUBANTO] Gall. Recumbent. Ital. Recumbent. Ger. Das unter sich. Hisp. Obra de asentarfe ala mesa. Pol. Posadymosie. Vng. Le fekos. An. Lyng a la long. J. Plin. lib. 24. cap. 13. videtur accepisse pro subfultu illo quem faciunt corpora in solum ducum incidentia. Baculum (sagittæ) et sagittola factum, in quo dicit animal emissum, etiam si circumcidit defectu munitus, ipsam per se recubitu proprio adspici.

Recudo, pen. prod. act. Denno cudo. [REKUDO] Gall. Recudo. Ital. Recudo. Ger. Wiederumb schinden. Hisp. Rehater. Pol. Zmies koci. Vng. Vysnam veritri. Ang. To work or forge. Varr. Velolentii qui vetera metalla recudunt.

Recubatio, n. s. t. Mensæ accumbo. [REKUBATIO] Gall. Recubatio. Ital. Sedere alla mensa. Ger. Zu Tisch sitz. Hisp. Asentarse alla mesa. Pol. Dołalo siadam. Vng. Aszaltos. Ang. To sit down at table. J. Martial. lib. 2. Debet Aricino munita recumbere elivo. Quem tua sacilem Zoile coena fatu. Epist. 200. Recumbebat mecum vir egregius Fidius Rufus: super eum maniceps ipsius. Interdum idem quod recumbere, & expositum jacere. Cicero. 2. de Orat. Marcus Lepidus quum ceteris in campo existerentibus, in herba ipse recubaret. Velleus hoc esse. Inquit, laborare. Interdum idem quod inclinare. Virg. 9. Aeneid. pulcosq; per artus. Et tuor meo, humos coeciv collapsa recumbit. Ovid. 2. Trist. Quum carnis quassata domus subidit, partes in proclinas omne recumbit onus.

Recipero, 1. pen. corr. Rem amissam recipio. [REKIPERO] Gall. Recipero. Ital. Recipero. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. ad Sulpitium. lib. 17. Ego si hominem per te recipero summo me beneficii affectum arbitror. Veterem belli gloriam recuperat, Caesar. belli Gall. Cic. 4. Verum. Sulpio qui hoc dignum populo Romano arbitrat, bello confesso socios sua per no. lem viduam recuperare. Liv. lib. 5. ferro, non auro recuperatam jubet.

Recipio, 2. pen. st. Recipi amissa receptio, vel ipse recuperanda. [REKIPIO] Gall. Recipio. Ital. Recipio. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit. [REKIPIO] Gall. Recipio. Ital. Recipio. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit. [REKIPIO] Gall. Recipio. Ital. Recipio. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recipio, 3. pen. prod. Renuo, rejicio: à Re, & cuso, quod est frequentativum verbi Cudo. [REKIPIO] Gall. Recipio. Ital. Recipio. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

amissa, & per vim extorta repetimus. [REKIPIO] Gall. Recipio. Ital. Recipio. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recuro, 2. pen. p. Accurate inter polo, magna cura diligentiaq; reficio. [REKURO] Gall. Recuro. Ital. Recuro. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recuro, 3. pen. iterum vel retrorsum curro. [REKURO] Gall. Recuro. Ital. Recuro. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recursus, us, ut, m. q. Recurrendi actus. [REKURSUS] Gall. Recursus. Ital. Recursus. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recursus, 2. pen. p. Recurrendi actus. [REKURSUS] Gall. Recursus. Ital. Recursus. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recursus, 3. pen. p. Recurrendi actus. [REKURSUS] Gall. Recursus. Ital. Recursus. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recursus, 4. pen. p. Recurrendi actus. [REKURSUS] Gall. Recursus. Ital. Recursus. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recursus, 5. pen. p. Recurrendi actus. [REKURSUS] Gall. Recursus. Ital. Recursus. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recursus, 6. pen. p. Recurrendi actus. [REKURSUS] Gall. Recursus. Ital. Recursus. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

Recursus, 7. pen. p. Recurrendi actus. [REKURSUS] Gall. Recursus. Ital. Recursus. Ger. Wiederumb. Hisp. Recibir. Pol. Zwróc do siebie. Vng. Visszani. Ang. To get againe and recover. J. Cic. 10. Philippica: Ita praxara est recuperatio libertatis ut ne mors quide sit in repetenda libertate fugienda. Festus: Recuperatio est, ut ait Gal. las delus, qui inter populum & regem, nationesq; & civitates perennat lex convenit, quomodo per recuperatione red. fatur res, recuperanturq; res privatas inter se persequantur. Recipio dicitur, m. t. Dicebantur iudices qui a pignore in priva. to controversia quacumq; de re ageretur, dabantur, a recuper. do diti, quod per eos suum quisq; ius recuperare possit. Indus delegatos iudices postea appellatos scribit.

liberacione venire. Liv. 9. belli Pun. Vt ab omni imperio exter-
norialata in perpetuum Hispania, in patrios rediret mores. n-
tuncq. ¶ Ponitur aliquando redire pro provenire, unde sic re-
ditur id est, provenire, de quo paulo post. Plin. lib. 14. cap. 4.
Acne quia viciam iam hoc antiquitate arbitaretur, idem Ca-
to dicitur culeos redire ex jurgibus scriptis. ¶ Redire in or-
bita, est a hinc ad principiam revolvi, & revocari. *Redire, in or-
bita.* Virg. 1. Georg. Redit agricolis labor actus in orbem.
¶ Redeamus ad rem. Cic. 1. de Finib. id est, revertamur ad in-
stitutum: quod idem Cic. 1. Tusc. dixit Ad propositum redire.
¶ Redens, nis, participium. [רדן רדנא, in actibus et in rebus.]
Ovid. 10. Metam. Perq. novem erravit redeuntis cornua Lu-
nae. Horat. 1. Carm. Ode 8. Hic dies anno redeunte festus, &c.
¶ Redens, a, om. aliud participium. *Redens, in actibus et in rebus.*
Ovidius 4. de Pon. Eleg. 3. Fluminaq. in fontes cursu reditura
fontes.

Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]

Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]

Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]

Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]

Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]

Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]

Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]
Redensio, onis, verbale, f. r. Redeundi actus. [רדנא רדנא, in actibus et in rebus.]

Desiq. Alcmenam rediget antiquam in concordiam conjug-
is Idem in Aligaria: Redigam te, unde orta es, ad egestatis
terminos. Cic. 4. Philipp. Potentissimos reges, bellicotissimas
gentes, in deditionem hujus imperii redegerunt. Tertat. in
Adelph. Tu homo rediges me ad infantiam. Et in Phorm. Ego
me negotu qui sis, redige in memoriam. Et iterum: In id te-
dactus sum tui ut quid agam ex illo, nesciam profus. ¶ Pon-
nitur aliquando pro reversione agere, & ad redendum com-
pellere. Liv. 6. bel. Pun. Hi supra XXX. comprehensi, & cum
trausfugis novis multati virgis, manibusq. percussis Capuam
rediguntur. Livius 1. belli Pun. Hostemq. in ruinas murt ex-
pellunt: inde impeditum, trepidantemq. exturbant: postremo
sufum, fugatumq. in castra redigunt. ¶ Accipitur aliquando
pro coaccervare, accumulare, & in unum redigere. Cic. 1. Verr.
Deinde pradam vendit, pecuniam redigit. Idem 3. Philipp.
Quibus rebus tanta pecunia una in domo coaccervata est, ut
si hoc genus in unum redigatur, non sit pecunia Republicae
defutura. Hinc

Reductus, us, ui, m. q. Pecunia ex frugibus venditis redacta.
Scaevola L. 3. §. 1. D. de usufructu. Sempranio do, lego ex redac-
to fructuum oleis, & patinae partem sextam.

Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]

Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]

Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]

Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]

Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]
Redimio, redimis, redimiri, r. dimitum, act. q. Orn. votum.
[רדמו רדמו, in actibus et in rebus.]

redemptio. Ital. Redentione, riscatto. Ger. Erlösung, wähergattung. Hisp. Obra de redimir & rescatar. Pol. Wykupienie. Vng. Megváltás. Ang. Redeming. J. Plin. de Vitis illustrib. Impetrata redemptio: marito adulterum Centurionem interficiendum tradidit. & Interdum idem quod emptio, sive conruptio. Cic. 2. Ver. Redemptio est huius iudicii facti grādi pecunia. Redemptio vestigialium: id est, emptio, quum quis à principe vel civitate vestigialium reditum certa pecunia redimit, ut ex eo faciat questum. Cic. de Provinc. Consul. Publicanos temeritate redemptiois penē esse evulsos. & Redemptio operis, est susceptio operis certo pretio faciendi: de quo vide latius paulo ante in ipso verbo Redimo.

Redemptor, onis, m. t. Qui redimit, & liberat. [רדמו] possib. [רדמו] possib. Gall. Redempteur, racheteur. Ital. Redentore, riscattore. Ger. Ein Erlöser. J. der für einen gefangen begehrt und ihn erlöst. Hisp. El que redimo o rescata. Pol. Odkupiciel. Vng. Megváltó. Ang. A redemer. J. Redemptores item dicuntur qui certo pretio opus aliquod faciendum suscipiunt. Cic. 2. de Divin. Redemptor qui columnam illam de Cotta & Torquato conduxerat faciendam. Idem Q. Frani: Redemptori tuo dimidium pecuniae curavi. Redemptores (inquit Fest.) proprie, atq; antiqua consuetudine dicebantur, qui quum ad faciendum, aut praebendum quid conduxerant, illudq; effecerant, tum demum pecuniam accipiebāt. Nam antiquus emerit pro accipite ponebatur. At si nunc dicitur redemptores, qui quid conduxerunt praebendum, utendumve. Haec Festus. & Redemptores vestigialium dicebantur Publicani, qui certa pecuniae summa totius anni reditum à fisco emebant, ut ex eo questum facerent. Sed de his plura in ipso verbo Redimo.

Redemptivus, ad, frequentativum est à verbo Redimo: à quo rursus sic aliud frequentativum redemptio: quod magis est in usu. Dicitur Plautus: Redemptivare ad unum captos. Cato de Signis & tabulis, ut citat Pompeius: Facta bene factis non redemptivare videtur, remanere averant, aut compensaverunt.

Redintegrare, a, um, Renovare, instaurare, quasi rursus integrare. [רדמו] possib. [רדמו] possib. Gall. Redonner, recommencer & refaire tout entier. Ital. Rinovare. Ger. Wieder eriggen, wieder erneuern. Hisp. Tornar à empezar otra vez. Pol. Odnawiać. Vng. Visszaváltani. Ang. To restore or make new again. J. Livius 8. ab Vibe: Tunc Papyrius redintegrata spoliata Magistrum equitum, ac virgas, & securis expediti iussit. Aliqua exemplaria habent redintegrata sua.

Redintegratio, at, atq; act. p. Instauratio, seu innovatio, quasi integrum restitio. [רדמו] possib. [רדמו] possib. Gall. Redonner, recommencer. Ital. Rinovare. Ger. Wieder eriggen, wieder erneuern. Hisp. Tornar à empezar otra vez. Pol. Odnawiać. Vng. Visszaváltani. Ang. To restore or make new again. J. Plin. in Paneg. Homini sine studio ingenium est, homini potestas, renovare gaudia, redintegrare laetitiam. Ad Herennium lib. 2. Ut renovetur, non redintegratur oratio. & Redintegrare animam est, resumere. Caesar 2. belli Gall. Huius advenit spe illata militibus, ac redintegrato animo, quum pro se quisque in conspectu Imperatoris in extremis suis rebus operam navare cuperet, paulum hostium impetus tardatus est. Bellum redintegrare. Brutus ad Ciceronem lib. 11: Ne bellum nobis redintegrare possit, Antonio sibi conjuncto. Caes. 13. belli Gallici: Nolite redintegrare vires, quod plerumq; in spe victoriae accidere solet, acius impugnavit cœperunt.

Redintegratio, onis, verbale, f. Renovatio. [רדמו] possib. Gall. Redonner, recommencer. Ital. Rinovare. Ger. Wieder eriggen, wieder erneuern. Hisp. Tornar à empezar otra vez. Pol. Odnawiać. Vng. Visszaváltani. Ang. To restore or make new again. J. Terentius in Andria: Amantium in x. amoris redintegratio est. Cicero antequam iret in exilium: Nam quid ego improborum facta renovem oratione, ut redintegratione illius conjugationis animos vulnerem vestros?

Redipsio, onis, verbale, f. Rem amissam recipio, rursus acquirō. [רדמו] possib. Gall. Redonner, recommencer. Ital. Rinovare. Ger. Wieder eriggen, wieder erneuern. Hisp. Tornar à empezar otra vez. Pol. Odnawiać. Vng. Visszaváltani. Ang. To restore or make new again. J. Plaut. in Titulum. Inter eosne homines condalium te Redipsio possulas, etc.

Redivivus, a, um, f. Abscessus circa radices unguium. [רדמו] possib. Gall. Vire malade quand la peau se drape de la racine. Ital. Pannure, crepatura, schioppatura senza alligarsi. Ger. Ein blühender Fleck da sich die Haut von dem Nagen abhebet. Radonwurzeln wachsend. Hisp. El repigio, repela o paldillo de la uña. Pol. Zaskrycie. Vng. Kérsim gyökér mellek való növője. Ang. A white flume. J. Plin. lib. 29. cap. 2. Lana sua eadem redivivas sanat ex aqua frigida. & Legitur & rediviva dupliciter, apud Ciceronem pro Roscio Amerino, verba rursus sunt haec: In illo me ante tempus, iudices, haec strotat, & propemodum eorum, qui quum capiti Sexti Roscii mederi debeant, redivivam curent.

Redivivus, m. f. Vermiculus, seu bestiola quaedam quae in hoc semper sanguini capite vivit, cui una ex omnibus animalibus cibi exitus non est, sed usque ad deum innumeros facit, ut in alimento moriatur. Hoc Graeci vermiformis vocant, Latini redivivus à redivivendo est, solvendo, quod carnem animalium suam resolvat. Vernaculi nostri rēas appellant. Colum. lib. 8. cap. 21. Venti quoq; & sub femina manum subijcere convenit, ut ad huiusmodi rēas postmodum pateant, & ut redivi qui plerumq; seminibus inhaerent eximantur. Sic enim leges Colum. pinus, sed corrupto, ut videtur. Columella codice de rebus. Nam in emendationibus exemplaribus, recte legitur, non redivivus.

Redivivus, a, um, Quod ex vetusto renovatum est. [רדמו] possib. Gall. Vieux revenu en vie, d'ancien vin nouveau. Ital. Rinovato, rinovato. Ger. Wieder erneuert. Hisp. La que resalta de muerta, cosa que resalta de tierra a vivir. Pol. Odnawiać. Vng. Visszaváltani. Ang. That returned to life after he is renewed. J. Seneca lib. 3. Declam. Redivivum me semper mortem vocat. Lucanus, Satyr. 6: Prodigia non semper ponuntur formina censum: Ac velut exhausta redivivus pulvis arena Nummus, & pleno semper tollitur acrio, Non unquam reparet quāti sibi gaudia cōffert. & Redivivus, in edictis dicitur in terram duxit a dicitur, quae rursus ad novum edificium applicatur, vel potest applicari. Cicero 2. Ver. Rediviva sibi habet, Quasi quicumq; redivivi ex illo opere tolleret: ac novitiam opus ex redivivis constitueretur: hoc est, ex veterum. Ibidem: Virum existimatis minus operis esse, unam vitam nam sufficere ad integro novā, nullo lapide redivivam mator illas reponere? Bella rediviva, Silius lib. 2. Georg. redivivus, Silius lib. 1.

Redolens, onis, m. f. Multum oleo, vel odorem alicuius retinens. [רדמו] possib. Gall. Redolent, flaver. Ital. Redolente. Ger. Wohlriechend. Hisp. Redolente. Pol. Ciepły, śmierdzący. Vng. Szagorogó. Ang. To savour or smell a smell. J. Virg. 4. Georg. Ferret opus, redolenti thymo fragrantia menta. lib. 12. cap. 12: Ferret est gravi & crassa radice, summi redolentis. & Per translationem accipitur simpliciter pro infundendo quid, vel ad aliquid accedere. Cic. de claris Oratoribus: Nescio quomodo huius, quem constat eloquentia praeditisse, exiliotes orationes sunt, & redolentes: magis amantem, quum aut Calpurnius Scipionis, aut etiam ipsius Caesaris. Columella libro 12. cap. 18: Cella quoque vinaria omni core libradā, & bonis odoribus succedat, ne quem redolentem fecerit, ac odorem. Cicero 2. Philipp. la vomens huiusmodi lentis vinam redolentibus gremium suum, & totum orbem implevit. Ovid. 5. Metam. Prunaeq; & in patulis redolentia la canistris.

Redondo, onis, m. Reddo. [רדמו] possib. Gall. Redond, rebattu, rebattu. Ital. Redondo. Ger. Redundant, abgerundet. Hisp. Redondo. Pol. Redondo. Vng. Visszaváltani. Ang. To round again. J. Plin. 2. Carn. Oves: Quis te te conavit Quisquam Dux patris, Doloq; celo Nācm J. Carn. Ode: Tardum ne potum danti donabo.

Redordier, onis, m. Redordus sum, Retexo, quod osium extitit. [רדמו] possib. Gall. Redonner, recommencer. Ital. Rinovare. Ger. Wieder eriggen, wieder erneuern. Hisp. Tornar à empezar otra vez. Pol. Odnawiać. Vng. Visszaváltani. Ang. To restore or make new again. J. Plin. 2. Carn. Oves: Quis te te conavit Quisquam Dux patris, Doloq; celo Nācm J. Carn. Ode: Tardum ne potum danti donabo.

Redormio, onis, m. f. Rursus dormio. [רדמו] possib. Gall. Redormir, se redormir. Ital. Tornar a dormire. Ger. Wieder schlafen. Hisp. Tornar a dormir otra vez. Pol. Zasnęć. Vng. Aludni. Ang. To sleep again. J. Plin. Epistol. 213. In lum redormio, dein ambulo, mox orationem. Ubi in Latinamve clarē & intente, non tam vocis causa, quam dicitur, lego.

Redormitio, onis, verbale, f. [רדמו] possib. Gall. Redormir, se redormir. Ital. Tornar a dormire. Ger. Wieder schlafen. Hisp. Tornar a dormir otra vez. Pol. Zasnęć. Vng. Aludni. Ang. To sleep again. J. Plin. Epistol. 213. In lum redormio, dein ambulo, mox orationem. Ubi in Latinamve clarē & intente, non tam vocis causa, quam dicitur, lego.

Redolens, onis, verbale, f. [רדמו] possib. Gall. Redolent, flaver. Ital. Redolente. Ger. Wohlriechend. Hisp. Redolente. Pol. Ciepły, śmierdzący. Vng. Szagorogó. Ang. To savour or smell a smell. J. Virg. 4. Georg. Ferret opus, redolenti thymo fragrantia menta. lib. 12. cap. 12: Ferret est gravi & crassa radice, summi redolentis. & Per translationem accipitur simpliciter pro infundendo quid, vel ad aliquid accedere. Cic. de claris Oratoribus: Nescio quomodo huius, quem constat eloquentia praeditisse, exiliotes orationes sunt, & redolentes: magis amantem, quum aut Calpurnius Scipionis, aut etiam ipsius Caesaris. Columella libro 12. cap. 18: Cella quoque vinaria omni core libradā, & bonis odoribus succedat, ne quem redolentem fecerit, ac odorem. Cicero 2. Philipp. la vomens huiusmodi lentis vinam redolentibus gremium suum, & totum orbem implevit. Ovid. 5. Metam. Prunaeq; & in patulis redolentia la canistris.

Reduco, onis, m. f. Reddo, Reduco, retexo. [רדמו] possib. Gall. Redonner, recommencer. Ital. Rinovare. Ger. Wieder eriggen, wieder erneuern. Hisp. Tornar à empezar otra vez. Pol. Odnawiać. Vng. Visszaváltani. Ang. To restore or make new again. J. Plin. 2. Carn. Oves: Quis te te conavit Quisquam Dux patris, Doloq; celo Nācm J. Carn. Ode: Tardum ne potum danti donabo.

redire, reduxit, abicillaque lingua rursus induxit. Cicero pro Quinto: Servum domum reduci curavit ad Quintum. Idem 1. Offic. Hunc Fabricius reducendum curavit ad Pyrrham. Item ponitur pro replicare. Virgil. Georg. inq; sinus scindit sese unda reductor: id est, replicatos. Item pro reconciliare. [רדו] dicitur [רדו] ut illud ejusdem 2. Aen. nuncq; reducant. Huius verbi quandoque prima productio, dicitur poetica licentia duplicata: ut apud Horat. in Serm. Tibi dent capra classem redducere Troja. Alio qui corripitur apud Virg. in 4. Aeneid. Ejectam classem, socios à morte redacti.

Reductus, a. um, participium. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Horat. 1. Epist. 15. Virtus est medium vitiorum, utriusq; ductum. Virgil. Aeneid. Interea videt Aeneas in valle reducta Seclufum omnis, hoc est, secreta.

Reductio, nis, f. [רדו] mufchab. Gall. Remener. Ital. Riducimento. Ger. Widerumbgeleit. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. A leading or bringing againe. Cic. ad Lentul. lib. 1. Quoniam senatusconsultum nullum extat, quod iudicio regis Alexandrini tibi adempta sit.

Reductio, nis, m. t. [רדו] mufchab. Gall. Remener. Ital. Riducimento. Ger. Widerumbgeleit. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. A bringing againe. Liv. 2. ab urbe: Reductori plebis Romanae in urbem sumptus fuerit defuit.

Redux, redueis, pen. cor. om. t. Qui è periculo in tutum, aut à captivitate longae peregrinatione in patriam revertitur. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Reducio, as, act. p. Ulcerosum facio: [רדו] mufchab. Gall. Remener. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Reductus, a. um, Retorsum in flexus. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundo, das, Abundo, exundo, effluo. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Redundans, us, Abundans. [רדו] mufchab. Gall. Reducere, removere. Ital. Riducere. Ger. Widerumbgeleit oder abradt. Hisp. Reducido. Pol. Odwiedziens. Vng. Vizeg. [רדו] mufchab. [רדו] mufchab. Ang. Brought a gaine. Cic. pro Milone: Quis reducem esse voluistis? an ut spectante me expellerentur si per quos essem restitutus? Virgil. 1. Aeneid. Nunc tibi reduces socios, classemq; relaram Nuntio. Aliquando simpliciter ponitur pro participio rediens, Plin. libro 1. capite 1. Sexto die perfunduntur amne, non ante reduces ad aquam.

Ang. To be a refugee or to flee back.] Gellius: Postea quam proelio victus, in ultimam regionem refugisset. Cicero pro Caelio: Cur ille cognitus non refugisset? Per translationem sumitur pro introitu, reculare, & tanquam à re permiciose recellit. Cic. de Oratore: Semper ego à genere hoc toto sermonis refugidem. Philipp. Refugit animus, eaque reformidat dicitur.

Refugi, g. pen. cor. & communis gen. p. Fugitivus vel fugitivus. Gall. Qui s'en refuit. Ital. Fugitivo. Ger. Flüchtling. Hisp. Huyendo o fugitivo. Pol. Uciekający. Vng. Fugitívus. Ang. A fugitive. Vlpian. in l. Aut. cum sum. de Poenis: Quiq; refugit ex opere metalli in metallum damnantur.

Refugi, a, um, pro eo quod est recive, ac rejectum. [Refugi] Gall. Qui s'en fuit. Ital. Chi fugge a disparte. Ger. Das ist hindersich reuhen; hindersich stehen. Hisp. El que huye. Pol. Uciekający. Vng. Fugitívus. Ang. That flies back.] Sionius: Capitis apex rotundus, in patula à placentia vericem calatias refuga crispatur: id est, in frontem rejecta. Lucan. libro 10: refugosq; gerens à fronte capillas. Mart. refugum: id est, refugium, & quasi refugiens; Stat. in Theb.

Refugium, gii, n. f. Per fugium, profugium, asyllum, locus vel persona ad quam refugimus ut tuti sumus. [Refugium] machab. 1. Gall. Refuge. Ital. Rifugio. Vng. Menekhely. Ger. Zuflucht. Hisp. Refugio. Pol. Uciekisko. Vng. Menekhely. Ang. Refuge. Cic. lib. 2. de Off. Regum. populorum, nationum portus erat, & refugium. Suetonius in Tiberio: Ne refugium in tali fraude cuiquam esset.

Refugio, es, refugii, refugium, Valde fulgeo. [Refugio] machab. 1. Gall. Refuge. Ital. Rifugio. Vng. Menekhely. Ger. Zuflucht. Hisp. Refugio. Pol. Uciekisko. Vng. Menekhely. Ang. Refuge. Cic. lib. 2. de Off. Regum. populorum, nationum portus erat, & refugium. Suetonius in Tiberio: Ne refugium in tali fraude cuiquam esset.

Refugio, es, refugii, refugium, Valde fulgeo. [Refugio] machab. 1. Gall. Refuge. Ital. Rifugio. Vng. Menekhely. Ger. Zuflucht. Hisp. Refugio. Pol. Uciekisko. Vng. Menekhely. Ang. Refuge. Cic. lib. 2. de Off. Regum. populorum, nationum portus erat, & refugium. Suetonius in Tiberio: Ne refugium in tali fraude cuiquam esset.

nis, in qua est depulso criminis, quae Graecis rime dicitur. Latine appellatur status in quo primum institit, quasi à repugnandum congressa defensio. Firma refugio, Quintiliano 5. capite 10.

Refugio, us, tus, tui, m. q. Refugio. Lucretius: Accipitq; refugio convincere fallum.

Regalis, li, m. f. Avis est exigua, eadem (ut docti credunt) cum trochio: quem Plinius lib. 8. cap. 24. & lib. 10. cap. 74. Italia avium regem ait appellari, eoq; nomine aquila esse invisum, quod regiam illi dignitatem praeripere videatur. [Regalis] Gall. Va petit oiseau appellé Roiche. Ital. Vucella minus all aquila. Ger. Ein kleinstes mit eisernen vögeln. Hisp. El aveer de las aves. Pol. Kralik. Vng. Kékefaj. Ang. A wren. Suet. in Jul. Cae. Pindic autem eadem Idus avem regatolium cum laureo ramo Pompejanæ curæ sanctitatem, volucres varii generis, è proximo nemore profecerat, ibidem dicerentur.

Regalis, & hoc regale, vide REGO.

Regelo, las, pen. cor. Gelo resolvo: contrarium est suo simpliciter Gelo, congele. [Regelo] Gall. Refroidir. Ital. Raffreddare. Ger. Abkühlen. Hisp. Refrescar. Pol. Ochładzić. Vng. Hűvelő. Ang. To thaw or resolve that is frozen.] Colum. libro 1. capite 3: Quanteq; fuerit diti, in totum primum Orienti, & zlate libertus capere per flatus, & hinc procillis minus infelari, & matutino regelan omni poterit, coacti rores liquecant. Idem libro 10: Pōi ubi Rigel a torpente frigora brumæ Candidus aprica Zephyrus regelavit aura.

Reges, as, iterum sive rursus genero. [Reges] Gall. Regenerer, refaire de nouveau. Ital. Rigenerare. Ger. Wiederherstellen. Hisp. Tornar a engendrar. Pol. Odrodzić. Vng. Újraélni. Ang. To engender again.] Plin. lib. 12. cap. 1: Sed ex ea plurimum quæ est in Creta, platani satæ regeneraverit vitium. Per translationem accipitur pro reprobatione, & solæ, motum ingenive similitudinem referre. Plin. lib. 14. cap. 22. de Tiberii imperatoris, & Drusi bibacitate verba faciens: Nec alio magis Drusus Cæsar regenerasse patrem Tiberium scerebatur.

Regemino, as, penult. cor. n. p. iterum gemino. [Regemino] Gall. Reparer. Ital. Rigenerare. Ger. Wiederherstellen. Hisp. Tornar a engendrar. Pol. Odrodzić. Vng. Újraélni. Ang. To spring or bud again.] Plin. lib. 16. cap. 33: Et in Acaia succula regeminat.

Regemino, as, penult. cor. n. p. iterum gemino. [Regemino] Gall. Reparer. Ital. Rigenerare. Ger. Wiederherstellen. Hisp. Tornar a engendrar. Pol. Odrodzić. Vng. Újraélni. Ang. To spring or bud again.] Plin. lib. 16. cap. 33: Et in Acaia succula regeminat.

Regemino, as, penult. cor. n. p. iterum gemino. [Regemino] Gall. Reparer. Ital. Rigenerare. Ger. Wiederherstellen. Hisp. Tornar a engendrar. Pol. Odrodzić. Vng. Újraélni. Ang. To spring or bud again.] Plin. lib. 16. cap. 33: Et in Acaia succula regeminat.

מלכות 7777 מלכות, i. m. Gall. Gouverneur. Ital. Rettor. Ger. Ein Regieret. Hist. Reglar. Pol. A podp. pol. Vng. Regar. Ang. A ruler. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו] Gall. Gouverneur. Ital. Governatore. Ger. Ein Regieret. Hist. Reglar. Pol. A podp. pol. Vng. Regar. Ang. A ruler. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Reginā, m. f. p. Regis uxor. [מלכות] Gall. Reine. Ital. Regina. Ger. Ein Königin. Hist. Reine. Pol. Królowa. Vng. Kiralyne. Ang. The king's wife. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Regulū, n. f. p. Norma qua lineæ reguntur: id est, diriguntur. [מלכות] Gall. Règle. Ital. Regola. Ger. Ein Richtmaß. Hist. Règle. Pol. Linia. Vng. Regula. Ang. A rule or square. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Regū, n. f. p. Domitium & aula regis. [מלכות] Gall. Palais. Ital. Palazzo. Ger. Ein Königshaus. Hist. Palais. Pol. Pałac. Vng. Kiralyház. Ang. A palace or king's house. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Regis, m. i. Princeps qui ex legum præscripto suis imperat. Nam si pro libidine id fiat Tyrannus est. [מלכות] Gall. Roy. Ital. Re. Ger. Ein König. Hist. Roy. Pol. Król. Vng. Király. Ang. A king. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Reginā, n. f. p. Regis uxor. [מלכות] Gall. Reine. Ital. Regina. Ger. Ein Königin. Hist. Reine. Pol. Królowa. Vng. Kiralyne. Ang. The king's wife. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Regulū, n. f. p. Norma qua lineæ reguntur: id est, diriguntur. [מלכות] Gall. Règle. Ital. Regola. Ger. Ein Richtmaß. Hist. Règle. Pol. Linia. Vng. Regula. Ang. A rule or square. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Regū, n. f. p. Domitium & aula regis. [מלכות] Gall. Palais. Ital. Palazzo. Ger. Ein Königshaus. Hist. Palais. Pol. Pałac. Vng. Kiralyház. Ang. A palace or king's house. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Regis, m. i. Princeps qui ex legum præscripto suis imperat. Nam si pro libidine id fiat Tyrannus est. [מלכות] Gall. Roy. Ital. Re. Ger. Ein König. Hist. Roy. Pol. Król. Vng. Király. Ang. A king. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Regis, m. i. Princeps qui ex legum præscripto suis imperat. Nam si pro libidine id fiat Tyrannus est. [מלכות] Gall. Roy. Ital. Re. Ger. Ein König. Hist. Roy. Pol. Król. Vng. Király. Ang. A king. Cic. de Somno. Civitatum rectoris & conservatores. Idem de Orat. Rector Reipub. & publici consilii autor. Rector navis, apud eundem. 1. de Divin. idem. Reglar. tricit. i. Gubernatrix. [מלכות ממשלתהו]

Regallē, Saverē, et deliter, & regum more. [Saverē de Gall. Crædiment, royalemeut Ital Crædiment, regalmeut. Ger. Hirtsh- uhen; prætlichem; wie die König und Tyrannen. Hisp. Crædiment, regalmeut. Pol. Pa panika takrako krot. Vng. Kirali modra. An. Crædily, lyk a King.] Ovid. 2. Metamorph. pteibusq; minas re- galiter addit.

Regio, onis, f. d. dicta à rego, quod priusquam provincie fierent, regiones sub regibus erant, atque ab his regebantur. [Regio in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; pteibusq; Gall. Region, payi, province, contrée. Ital. Regione, contrata, banda, parte, provincia, Ger. Ein Landt oder Landtschafft. Bel. Ein landscap; een getogent. Hisp. Region, provincia. Pol. Krajna. Vng. Tartomány, orszag. Ang. A region, province, or country.] Cicero pro Sextio: Quæ regio, oratæ terrarum erat latior, in qua non regnum aliquid statueretur. Idem: Classem fugientem persecuti sumus usq; in Sidā, quæ extrema regio est provincie mex. & Postea majores in urbe partes, regiones appellari cœper, à similitudine earum regionum in quas orbis dividitur. Quatuor aut fuerunt antiquitus in his Romæ regiones, è quibus prima regio Suburbana: secunda Exquilina: tertia Collina: quarta Palatina, & Pontica aliquando regio, præsertim in plurali numero, pro sine sine termino: ut quum Cicero pro Archia dicit: Vix spatium exiguis regionibus circumscriptum esse: id est, ut ait Budæus, finibus & terminis. Idem contra Rullum: Vix facile sese regionibus officii contineri dicit, terminis. Regiones vineæ, finci & limites. Cic. 2. de Natura deorū: An Acci Navi lituus ille, quo ad investigandum surm regiones vineæ terminavit, contemnendus est? & Regiones in appellatur quatuor cœli limites sine cardines [Regio pteibusq;] Ortus, Occasus, Meridies & Septentrio. Cic. 2. de Natura deorum. Sed etiam regio, quæ tum est Aquilonaris, tū Australis. Regio, inquit Budæus, Gallis vernaculo sermone Quartier dicitur. In eaq; significatione accepit Cicero pro Plancio, qui etiam tractum vocat. Totus, inquit, ille tractus celeberrimus Venastianus Alifanus: tota denique illa nostra aspera & montosa regio. & Pontica aliquando regio pro orbita, & liana. Cicero in Ver. De omnibus nobis si quis tantulum de regione deslexerit, & A' regio sic eregione: quod est ex adverso, in cōspectu, quasi rectis lineis, tanquam adverbium in oratione ponitur. [Regio pteibusq;] Cæsar 3. bel. Gall. Quum uterq; utriq; esset exercitū in cōspectu, scireq; è regione castra castris poneret.

Regionarium, adverbium, Per singulas regiones. [Regionarium Gall. Par regions, par quartier. Ital. Der regione en regions. Ger. Durch alle vnd jede Landtschafft. Hisp. De region en region. Pol. Po krajnach. Vng. Orszagokent, tartományokent. Ang. Frome country to country.] Sueton. in Cæsare. Ludos etiam regionarium urbe tota, & quidem per omnium linguarum distinctiones. Livius 10. bel. Macedon. Murarū suffragia, regionatimq; generibus hominum, causisq; & quælibet tibus descriperunt.

Regionāli sēt etiam dicitur, ut regionatim. [Regionāli sēt Vn. Tartományokent, orszagokent.] Apuleius lib. de Mundo: Quæ tamen illi eūm regionaliter videantur esse pestifera, ad omne salutaria sunt.

Regnum, gni, n. l. Dicitur tam regio ipsa subiecta, quæ à rege possidetur, quàm ipse dominatus. [Regnum in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Regno, royume. Ital. Regno, reame. Ger. Ein Reich; ein König- reich. Bel. Ein Koninkryt. Hisp. El reyno; a reynado. Pol. Krækinstwo. Vng. Orszag, királysag. Ang. A Kingdom or realm.] Cicero in Cæsare: Non regno, sed rege liberati videmur. Virg. 1. Aeneid. Vultis & his mecum pariter considere regnis? Habere regna, pro regnare. Virg. 1. Aeneid. sed regna Tyri germanus habebat Pygmalion. & Regnum etiam dici potest privata cuiusq; domus, in qua quisq; est tanquam rex. Cic. 1. de Orat. Quare negadite fuisse iaturum, nisi in regno meo esset: id est, in Tusculano. & Unde interregnum proprie appellatur id tempus, quo regnum vacat rege. [Interregnum: hoc est, ante quam in demortui locum novus rex præficiatur: tanquam & in libera civitate interregnum dici possit, medium illud tempus, ex quo magistratu abierūt Consules, usq; ad novorum creationem. Livius: Quum sine Curuli magistratu Respublica esset, patrici coire, & interregem creare, contentio, Consulēne, an Tribuni militum crearentur in interregno rem complures dies tenuit.

Regno, ai, ad. p. Regnum possideo, & administro. [Regno ai, ad. p. Gall. Royner. Ital. Regnare. Ger. Regieren; ein Reich haben vnd verwalten. Bel. Regnerin. Hisp. Reynar. Pol. Krækować, rządy. Vng. Regnoldom, orszagok, regnolok. Ang. To regne.] Præcians: Rex solū quod à regēdo nascitur, peperit ex se aliud verbum, regno. Cicero pro lege Manil. Sed ab illo tempore annum iaro tertium & vicissimū regnat, & ita regnat. &c. Idem 3. Offic. Nam si violandum est jus, regnandi gratia violandum est. Liv. 1. ab Vibe: Mantis Sylvius postea omnibus cognomen qui Albæ regnaverūt. & Ponitur aliquando regnare pro auctoritate valere & florere. Cicero ad Gallū lib. 7. Olim

quum regnare existimabatur. & Regnatus, impersonale. Virg. lib. 1. Aeneid. Hic jam terecentū toros regnabatur: annis Quante sub Hectorea. & Regnor, aris, passivum. Tacit. lib. 7. Regnor enim hic ut in cæteris gentibus, quæ regnantur certa dominorum domus, &c. Ovidius 4. de Ponto, Elegia 13. regnantur terra Philippo.

Regnatoris, regnatoris, verbale, m. t. Qui regnat. [Regnatoris in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Qui regne, regnator. Ital. Governatore, Ger. Ein Regter; Regent. Hisp. Regnador. Pol. Krækownik. Vng. Regnoldo, regnalo. Ang. He that regneth.] Virg. 4. Aeneid. Ipse demum tibi claro demittit Olympo Regnator: ut enim teras qui numine torquet. & Aliquādo pro possessore. Man. lib. 10. Quisquis eris nostri possit me regnator agelli.

Regnatoris, ai, verbale, f. t. ut Domus regnatoris. [Regnatoris in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Regnatoris. Ital. Regnatoris. Ger. Ein Regter. Bel. Ein Regter. Hisp. Regnador. Pol. Regnator. Vng. Regnoldo a Regent. Ang. He that regneth.] Tacit. libro 1.

Regrador, quasi retrō gradior, & per gradus retrō cedo, ut. [Regrador in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Regrador. Ital. Regrador. Ger. Re- grador. Hisp. Regrador. Pol. Regrador. Vng. Regrador. Ang. To go back, to recede.] Plaut. Aulularia. Re- grador ab ostio, illucis: vide ut incedit. Cic. 1. Offic. Cum unūq; separatim locutum, ne cupidē quid agerent, nec appere- rent, atque ut regredi, quā progredi mallent. Liv. 12. ab Vibe: Paris stare, incerti utrum progredi an regredi in castra tutius foret.

Regressus, us, ut, m. q. Regrediendi actus. [Regressus in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Re- gressus. Ital. Re- gressus. Ger. Der gang wider wieder. Hisp. Retorno. Pol. Re- gressus. Vng. Re- gressus. Ang. A going back or return.] Liv. 4. bel. Pun. Neq; lo cus penitentis, aut regressus ab ea re- lictus esset. Cicero secundo de Natur deorum: Nihil enim re- rat, quod in omni æternitate conservat progressus & regres- sus, reliquosq; motus constantes & ratos.

Regulus, us, ut, m. q. Regrediendi actus. [Regulus in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Re- gulus. Ital. Re- gulus. Ger. Der gang wider wieder. Hisp. Retorno. Pol. Re- gulus. Vng. Re- gulus. Ang. A going back or return.] Liv. 4. bel. Pun. Neq; lo cus penitentis, aut regressus ab ea re- lictus esset. Cicero secundo de Natur deorum: Nihil enim re- rat, quod in omni æternitate conservat progressus & regres- sus, reliquosq; motus constantes & ratos.

Regulus, us, ut, m. q. Regrediendi actus. [Regulus in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Re- gulus. Ital. Re- gulus. Ger. Der gang wider wieder. Hisp. Retorno. Pol. Re- gulus. Vng. Re- gulus. Ang. A going back or return.] Liv. 4. bel. Pun. Neq; lo cus penitentis, aut regressus ab ea re- lictus esset. Cicero secundo de Natur deorum: Nihil enim re- rat, quod in omni æternitate conservat progressus & regres- sus, reliquosq; motus constantes & ratos.

Regyros, as, pen prod. arc. In gyrum referere. [Regyros in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Re- gulos. Ital. Re- gulos. Ger. Der gang wider wieder. Hisp. Retorno. Pol. Re- gulos. Vng. Re- gulos. Ang. A going back or return.] Liv. 4. bel. Pun. Neq; lo cus penitentis, aut regressus ab ea re- lictus esset. Cicero secundo de Natur deorum: Nihil enim re- rat, quod in omni æternitate conservat progressus & regres- sus, reliquosq; motus constantes & ratos.

Rejeto, ai, pen. cor. Retorsum jacio, in tergum abijcitur. [Rejeto in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Re- jeto. Ital. Re- jeto. Ger. Der gang wider wieder. Hisp. Retorno. Pol. Re- jeto. Vng. Re- jeto. Ang. A going back or return.] Liv. 4. bel. Pun. Neq; lo cus penitentis, aut regressus ab ea re- lictus esset. Cicero secundo de Natur deorum: Nihil enim re- rat, quod in omni æternitate conservat progressus & regres- sus, reliquosq; motus constantes & ratos.

Rejeto, ai, pen. cor. Retorsum jacio, in tergum abijcitur. [Rejeto in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Re- jeto. Ital. Re- jeto. Ger. Der gang wider wieder. Hisp. Retorno. Pol. Re- jeto. Vng. Re- jeto. Ang. A going back or return.] Liv. 4. bel. Pun. Neq; lo cus penitentis, aut regressus ab ea re- lictus esset. Cicero secundo de Natur deorum: Nihil enim re- rat, quod in omni æternitate conservat progressus & regres- sus, reliquosq; motus constantes & ratos.

Rejeto, ai, pen. cor. Retorsum jacio, in tergum abijcitur. [Rejeto in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Re- jeto. Ital. Re- jeto. Ger. Der gang wider wieder. Hisp. Retorno. Pol. Re- jeto. Vng. Re- jeto. Ang. A going back or return.] Liv. 4. bel. Pun. Neq; lo cus penitentis, aut regressus ab ea re- lictus esset. Cicero secundo de Natur deorum: Nihil enim re- rat, quod in omni æternitate conservat progressus & regres- sus, reliquosq; motus constantes & ratos.

Rejeto, ai, pen. cor. Retorsum jacio, in tergum abijcitur. [Rejeto in mædlinib; rittm; mædlin; rittm; Gall. Re- jeto. Ital. Re- jeto. Ger. Der gang wider wieder. Hisp. Retorno. Pol. Re- jeto. Vng. Re- jeto. Ang. A going back or return.] Liv. 4. bel. Pun. Neq; lo cus penitentis, aut regressus ab ea re- lictus esset. Cicero secundo de Natur deorum: Nihil enim re- rat, quod in omni æternitate conservat progressus & regres- sus, reliquosq; motus constantes & ratos.

Rejeto

Relictio, s. & relictus, us, m. g. Vomitus. [רעל] Relictio, s. vomitus. Gall. Relictio, s. vomitus. Ital. Relictio, s. vomitus. Ger. Relictio, s. vomitus. Hisp. Relictio, s. vomitus. Pol. Relictio, s. vomitus. Vng. Relictio, s. vomitus. Ang. Relictio, s. vomitus. Plinius. Et relictio utilis erat, si postquam scripta fuerat, statim relictio sequeretur. Celsus: Et relictus cibi non erit inutilis, si ratio fiat. Relictio sanguinis, quia sanguis per os quovis modo excipitur, sive id per tussim fiat, pulmone, thoracice afflicto. Relictio sive per vomitum ex ventriculo, quum sanguis eod exhalat, sive per excretionem de faucibus, quum e capite ad interiores gurgulionis partes sanguis fuerit delatus. Contingit autem tibus potissimum de causis: vas rupto, quod per rupturam vocant erosionem, quam Relictio vocant appellatur aut ore vena paulo latius patefacto, que vocatur Relictio. Plin. lib. 23. cap. 8. Item tussi & sanguinis relictio prodest.

Relictio, s. frequentat. Spartianus de Anton. Pio. Quum caseu Alpinum in coena edisset avidius, nocte relictus erat. Relictio, s. sive relecta. [רעל] Relictio, s. sive relecta. Gall. Relictio, s. sive relecta. Ital. Relictio, s. sive relecta. Ger. Relictio, s. sive relecta. Hisp. Relictio, s. sive relecta. Pol. Relictio, s. sive relecta. Vng. Relictio, s. sive relecta. Ang. Relictio, s. sive relecta. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

Relictio, s. um, Quod nullo est in pretio, quod ob vitium aliquod ab omnibus spernitur & relectus. [רעל] Relictio, s. um, Quod nullo est in pretio, quod ob vitium aliquod ab omnibus spernitur & relectus. Gall. Relictio, s. um, Quod nullo est in pretio, quod ob vitium aliquod ab omnibus spernitur & relectus. Ital. Relictio, s. um, Quod nullo est in pretio, quod ob vitium aliquod ab omnibus spernitur & relectus. Ger. Relictio, s. um, Quod nullo est in pretio, quod ob vitium aliquod ab omnibus spernitur & relectus. Hisp. Relictio, s. um, Quod nullo est in pretio, quod ob vitium aliquod ab omnibus spernitur & relectus. Pol. Relictio, s. um, Quod nullo est in pretio, quod ob vitium aliquod ab omnibus spernitur & relectus. Vng. Relictio, s. um, Quod nullo est in pretio, quod ob vitium aliquod ab omnibus spernitur & relectus. Ang. Relictio, s. um, Quod nullo est in pretio, quod ob vitium aliquod ab omnibus spernitur & relectus. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

Relictio, pen. prod. eris, Recido, recedo, remeo. [רעל] Relictio, pen. prod. eris, Recido, recedo, remeo. Gall. Relictio, pen. prod. eris, Recido, recedo, remeo. Ital. Relictio, pen. prod. eris, Recido, recedo, remeo. Ger. Relictio, pen. prod. eris, Recido, recedo, remeo. Hisp. Relictio, pen. prod. eris, Recido, recedo, remeo. Pol. Relictio, pen. prod. eris, Recido, recedo, remeo. Vng. Relictio, pen. prod. eris, Recido, recedo, remeo. Ang. Relictio, pen. prod. eris, Recido, recedo, remeo. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

Relictio, Relator, Relatus, vide REFERO. Relictio, s. um, Laxus, rarus, solutus. [רעל] Relictio, s. um, Laxus, rarus, solutus. Gall. Relictio, s. um, Laxus, rarus, solutus. Ital. Relictio, s. um, Laxus, rarus, solutus. Ger. Relictio, s. um, Laxus, rarus, solutus. Hisp. Relictio, s. um, Laxus, rarus, solutus. Pol. Relictio, s. um, Laxus, rarus, solutus. Vng. Relictio, s. um, Laxus, rarus, solutus. Ang. Relictio, s. um, Laxus, rarus, solutus. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

Relictio, s. act. p. remitto, quod tentum erat, laxo facio, vel solvo. [רעל] Relictio, s. act. p. remitto, quod tentum erat, laxo facio, vel solvo. Gall. Relictio, s. act. p. remitto, quod tentum erat, laxo facio, vel solvo. Ital. Relictio, s. act. p. remitto, quod tentum erat, laxo facio, vel solvo. Ger. Relictio, s. act. p. remitto, quod tentum erat, laxo facio, vel solvo. Hisp. Relictio, s. act. p. remitto, quod tentum erat, laxo facio, vel solvo. Pol. Relictio, s. act. p. remitto, quod tentum erat, laxo facio, vel solvo. Vng. Relictio, s. act. p. remitto, quod tentum erat, laxo facio, vel solvo. Ang. Relictio, s. act. p. remitto, quod tentum erat, laxo facio, vel solvo. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

caveant intemperantiam, neminerintque verendum. Relictio, verbale, s. Recreation, solutio. [רעל] Relictio, verbale, s. Recreation, solutio. Gall. Relictio, verbale, s. Recreation, solutio. Ital. Relictio, verbale, s. Recreation, solutio. Ger. Relictio, verbale, s. Recreation, solutio. Hisp. Relictio, verbale, s. Recreation, solutio. Pol. Relictio, verbale, s. Recreation, solutio. Vng. Relictio, verbale, s. Recreation, solutio. Ang. Relictio, verbale, s. Recreation, solutio. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

Religo, gas, pen. prod. act. p. Ablego, amando, separo, removo. [רעל] Religo, gas, pen. prod. act. p. Ablego, amando, separo, removo. Gall. Religo, gas, pen. prod. act. p. Ablego, amando, separo, removo. Ital. Religo, gas, pen. prod. act. p. Ablego, amando, separo, removo. Ger. Religo, gas, pen. prod. act. p. Ablego, amando, separo, removo. Hisp. Religo, gas, pen. prod. act. p. Ablego, amando, separo, removo. Pol. Religo, gas, pen. prod. act. p. Ablego, amando, separo, removo. Vng. Religo, gas, pen. prod. act. p. Ablego, amando, separo, removo. Ang. Religo, gas, pen. prod. act. p. Ablego, amando, separo, removo. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

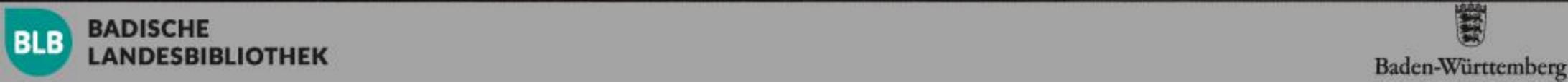
Religat, m. f. Dicuntur in exilium missi. [רעל] Religat, m. f. Dicuntur in exilium missi. Gall. Religat, m. f. Dicuntur in exilium missi. Ital. Religat, m. f. Dicuntur in exilium missi. Ger. Religat, m. f. Dicuntur in exilium missi. Hisp. Religat, m. f. Dicuntur in exilium missi. Pol. Religat, m. f. Dicuntur in exilium missi. Vng. Religat, m. f. Dicuntur in exilium missi. Ang. Religat, m. f. Dicuntur in exilium missi. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

Religio, o, onis, verbale, s. Est exterminatio, cum quis sine patrie exire iubetur, quod Cicero Sedibus expellere interpretatur. [רעל] Religio, o, onis, verbale, s. Est exterminatio, cum quis sine patrie exire iubetur, quod Cicero Sedibus expellere interpretatur. Gall. Religio, o, onis, verbale, s. Est exterminatio, cum quis sine patrie exire iubetur, quod Cicero Sedibus expellere interpretatur. Ital. Religio, o, onis, verbale, s. Est exterminatio, cum quis sine patrie exire iubetur, quod Cicero Sedibus expellere interpretatur. Ger. Religio, o, onis, verbale, s. Est exterminatio, cum quis sine patrie exire iubetur, quod Cicero Sedibus expellere interpretatur. Hisp. Religio, o, onis, verbale, s. Est exterminatio, cum quis sine patrie exire iubetur, quod Cicero Sedibus expellere interpretatur. Pol. Religio, o, onis, verbale, s. Est exterminatio, cum quis sine patrie exire iubetur, quod Cicero Sedibus expellere interpretatur. Vng. Religio, o, onis, verbale, s. Est exterminatio, cum quis sine patrie exire iubetur, quod Cicero Sedibus expellere interpretatur. Ang. Religio, o, onis, verbale, s. Est exterminatio, cum quis sine patrie exire iubetur, quod Cicero Sedibus expellere interpretatur. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

Religio, s. pen. corr. Rufus lego. [רעל] Religio, s. pen. corr. Rufus lego. Gall. Religio, s. pen. corr. Rufus lego. Ital. Religio, s. pen. corr. Rufus lego. Ger. Religio, s. pen. corr. Rufus lego. Hisp. Religio, s. pen. corr. Rufus lego. Pol. Religio, s. pen. corr. Rufus lego. Vng. Religio, s. pen. corr. Rufus lego. Ang. Religio, s. pen. corr. Rufus lego. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

Relictio, is, n. i. Proprie est ad lentorem pristinum redire. [רעל] Relictio, is, n. i. Proprie est ad lentorem pristinum redire. Gall. Relictio, is, n. i. Proprie est ad lentorem pristinum redire. Ital. Relictio, is, n. i. Proprie est ad lentorem pristinum redire. Ger. Relictio, is, n. i. Proprie est ad lentorem pristinum redire. Hisp. Relictio, is, n. i. Proprie est ad lentorem pristinum redire. Pol. Relictio, is, n. i. Proprie est ad lentorem pristinum redire. Vng. Relictio, is, n. i. Proprie est ad lentorem pristinum redire. Ang. Relictio, is, n. i. Proprie est ad lentorem pristinum redire. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

Relivo, as, pen. corr. act. p. Allevo. [רעל] Relivo, as, pen. corr. act. p. Allevo. Gall. Relivo, as, pen. corr. act. p. Allevo. Ital. Relivo, as, pen. corr. act. p. Allevo. Ger. Relivo, as, pen. corr. act. p. Allevo. Hisp. Relivo, as, pen. corr. act. p. Allevo. Pol. Relivo, as, pen. corr. act. p. Allevo. Vng. Relivo, as, pen. corr. act. p. Allevo. Ang. Relivo, as, pen. corr. act. p. Allevo. Cicero appellatur, quia sicuti vocantur Relictio, cuiusmodi sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Illi vero quod Relictio: hoc est, indifferentia esse vellent: malis non annuerant, sed tamen est, relectanea vocatur, quod ab omnibus tanquam mala relectentur, qualia sunt moribus, etiam dolor, & id genus alia: que vulgo mala dicuntur. Item de Fin. Relictio, s. sive relecta, & Relictio, s. sive relecta, quorum hec quidem proposita relecta dicere licet.

dessemus civibus nostris. Ovid. 1. Tristium, Eleg. 4: Omnis ab hac cura meas relevata mea est.

Relicinus capillus. [Ger. Ein weidewort.] Ab Apuleio dici videtur recisus, & versus occipit quodammodo refugiens. Quod nomen quidam putant à recello deductum, quod significat retrahere, revivere, reclino, & cessum reduco. Et quoniam in recisus ad cranium capillitium retorquetur, inde reclinus, veluti recellinus, crinis appellatur, euphonia causa. Verba Apulei sunt hæc lib. 1. Floridorum: Laudavit sese, quod erat & coma relicinus, & barba lqualidus, & pedore hirsutus. Idem paulo post, frontem relicinam laudat in Alexandro Magno: Et tabulis, (inquit) & torcumatis idem vigor acerrimi bellatoris, idem ingenium maximi bellatoris, eadem forma viridis juvente, eadem gratia relicinæ frontis cerneretur.

Religio, onis, f. r. Pietas in Deum. [RELIPIO habet dñm] **RELIPIO** habet dñm. Gall. Religion, devotion, crainte de Dieu. Ital. Religione, diligentia de servire à Dio. Ger. Der recht Gottes dienlich er sein und andacht. Ger. in dñm und in verbum. Bel. Religion. Hisp. Religion. Pol. Nabożnosc, skł. owożyc de chwał à boży. Vng. Isten felelem, szolgálat. Ang. Religion, faith of god.] Religio, inquit Cicero lib. 2. de Invent. est quæ superioris cuiusdam naturæ, quam divinam vocant, curam, ceremoniamque affert. Plutarchus in Vita Pauli Aemili, religionem interpretatur, divinarum rerum scientiam. Masurius Sabinus scribit Religiosum esse id, quod propter sanctitatem aliquam remorum ac sepulchrum sit à nobis: à relinquendo dictum. Unde Virgilius: Nil ingens gelidum lucus prope Cereris amnem Religione parum late tacet, undiq; colles includere cavi, & nigra nemus abiete tingunt. Ostendit enim religiosum locum esse à populi communione separatam, difficultate ad eundem. Cicero 1. de Nat. deor. à relegendo dedit. Qui (inquit) omnia quæ ad cultum deorum pertinerent, diligenter pertractarent, & quasi relegerent, sunt dicti religiosi à relegendo: contra Lactantius à religando religionem dictam, lib. 4. asserit: Hac conditione (inquit) gignimur, ut generati, non Deo iusta & debita obsequia prædecamus: Huic solum noverimus, hunc sequamur: hoc vinculo pietatis astricti Deo, & religati sumus: unde ipsa religio nomen accepit, non (ut Cicero interpretatus est) à relegendo. Venire in religionem rei aliqua dicitur, quum religiosa esse putatur, & sancta: hoc est, quæ religiose tractanda est. Religio, Latine loquebaribus, est id quod vulgò Divinum officij: hoc est, iustam muneris functionem appellant. Cic. 4. Ver. Ego quos adhuc magistratus mihi pop. Romanus orandavit, sic accipi, ut me omnium officiorum obstringi religione arbitraret. & Ponitur aliquando pro anxietate. Plin. Epist. lib. 4. ad Tacitum: Sed parentibus solis ius præceptoris conducendi relinquatur, iidemq; religio recti iudicandi necessitate collationis addatur. Id est, sollicita & anxietate cura præceptoris eligendi. & Aliquando pro scrupulo conscientie. Cic. de Arusp. Resp. Quæ tunc religio est, qua non in nostris dubitationibus, atq; in maximis superstitionibus vultus P. Servili responso liberemus? Injicere alicui religionem, est deorum metum, & conscientiam scrupulum ei incutere. Cicero Cæcin. Quum Cotta Decemviris religionem iniecerit, non posse sacramentum nostrum iustum iudicari. Pro eodem etiam dicimus, Officere religionem. Idem in Epist. Oblata religio Cornuto est pallatorum admonitu, non satis diligenter cum auspiciis operam dedisse. Religioni habere esse conscientiam & deorum metum à re aliqua impediti. Cic. 2. de Divin. Nec eam rem habuit religio, objecto signo ne committeret prælium. Est mihi religio: id est, conscientia prohibeor. Idem in Catil. Quæ religio C. Mario non fuerat, quominus Glauciam prætorum occideret. In eadem etiam significatione dicimus. Religiosum est: hoc est, religioni repugnans. Livius 2. ab Urbe. Quæ campum fructum, quia religiosum erat consumere, defecit cum stramento segetem magna vis hominum simul immisisti cordibus fudere in Tibertim. Solvere, seu liberare religionem, est religionem omnem eximere, & à deorum metu securam reddere, & efficere nequid nos deorum hæc reddat obnoxios. Cic. pro Cæcin. Ut civitas religione solvatur. Idem in Catil. Ea nos religio in P. Lentulo puniendo liberati sumus. & Ponitur aliquando religio pro eo quod Aniam conscientiam dicant. Cic. pro Cæcin. Splendor ordinis Senatorii, decus atque ornamentum iudiciorum, exemplar autem quæ religio nis Religio in dicendis testimoniis est deorum metus, ne peccantes, eos offendamus. Cic. pro Flacco: Itaque videte quæ conscientia dicant, tum intelligitis quæ religio dicant. Ibidem Testimoniorum religionem & fidem nunquam illis natio coluit. & Quandoq; religio accipitur pro metu: conexa enim sunt timor & religio. [RELIPIO] **RELIPIO** **RELIPIO** Virgil. 5. Aeneid. Iam tum religio pavidos reddebat agrestes Diræ loci. Vbi Servius, Religio id est, metus, vel sollicitudo, ab eo quod mentem religet.

Religiositas, tis, f. r. [RELIOSITA.] Vng. Köszöny, szolgálat, földm. [RELIOSITA.] Apuleius lib. de philosophia: Religiositas Deum honori ac supplicis divinæ rei mancipata est.

Religiosus, i, um, Metus deorum pius, integer. [RELIOSUS] habet dñm. Gall. Religion, crainte de Dieu. Ital. Religioso, huomo che teme Dio. Ger. Der recht seinen dienst ergehen i sein und Gotsfürchtig. Hisp. Religioso i temeroso de Dios. Pol. Nabożny, godowni. Vng. Isten job. Ang. Of a good devout frame of mind.] Cicero in Ver. Orat. & Homines integri, innocentes, religiosi. Idem pro Cæcin. Hæc ego testi gratias agam, quod & in eam misericordem se præbuit, & in ethanoio religiosum. & Interdum tamen religiosum in deterioriorem partem dicimus, pro superstitioso, timido & hæsitando. Terent. in Heaut. Virgata, & misera omnes sumus, Religiosi. & Loca religiosa dicuntur quæ sunt religioni obstricta, præcipue per nominum lationem, & nullam consecrationem. Vlp. 1. 2. ff. de Rele. & sumptibus fune. Non totus qui sepulchra distinxerit est, locus religiosus sit, sed quatenus corpus humanum est Religiosum dicit (ut lib. 4. cap. 9. docet Gellius) dicuntur nisi omnes infames, impeditiq; in quibus res divinas facere, & rem quamquam exordiri temperandum est, quos multitudo impetratum præve & peperam nefastos appellant, quum potius m dicendi sint, vel religiosi. Hinc Cic. ad Attic. diem Alentia pugnat religiosum esse dicit. Macrobi. lib. 3. Saturn. Religiositas dies qui faciendæ, & vitandæ discernunt.

Religiosus, ad verb. Integre, pie, & cum deorum metu. [RELIOSUS] habet dñm. Gall. Religion, crainte. Ital. & Hisp. Religiosamente. Ger. Gotsfürchtig. Pol. Bogobojnie, nabożny. Vng. Zoiszol, szolgálat. Ang. Godlike, devoutly, with the fear of god.] Cic. pro Cæc. Ut sapiens moderatusq; vitæ religiois monium dixisse videatur. & Interdum idem quod submissus, & vesundus. Cic. lib. 1. Epist. Faciamq; id quod facere debeant qui religiosi, & sine ambitione commentant. & Aliquando sollicitus, & accuratus. Colum. lib. 3. cap. 10. Nil curare, nihil religiose administrant.

Religio, ar, ad p. Ligo, vincio. [RELIGIO] habet dñm. Gall. Religion, crainte. Ital. Ligar. Ger. Binden/andunden. Hisp. Atar. Pol. Związywać, związać. Vng. Meg köszöny. Ang. To fasten, to bind hard.] Virgil. 7. Aeneid. Gramineo ripæ religavit ab aggere classem. Cic. Anxietatem: Manus ad demonstrandam religantur injuriam. & Religare religione bona alicuius, pro consecrare alicui deo. Cic. pro Domo sua: Vidimus hoc idem Cn. Lentulo Cæsoni Tubunam plebis sacretanquid igitur is bona Lentuli religionibus religavit?

Religiosus, a, um, participium. [RELIGIOSUS] habet dñm. Gall. Religion, crainte. Ital. Religioso. Ger. Gotsfürchtig. Hisp. Atar. Pol. Związywać, związać. Vng. Meg köszöny. Ang. Godlike, devoutly, with the fear of god.] Cic. de Senect. Et ipsa natura desiderat, administrorum ordines, capitum conjugatio, religiano, conjugatio rituum sacramentorumq;.

Religio, in pen. cor. relevi, relitum, act. q. Quod oblitum, oblatumq; erat, aperio. [RELIGIO] habet dñm. Gall. Religion, crainte. Ital. Aprire. Ger. Die beschreiben wider dasen etwasi sein. Hisp. Abrir lo cerrado. Pol. Odkryć. Vng. Felnyit. Ang. To open of a definer which was covered with any thing.] Terent. in Heaut. Relevi omnia dola, omnes serias. Solebant enim dola, ne quid vapores exhalaret, quam accuratissime obliu: unde quæ aperirentur, dicebantur relini, soluta nimium argilla quæ tunc obliu.

Relinquo, quis, act. r. Linquo, desero, omitto. [RELINQUO] habet dñm. Gall. Religion, crainte. Ital. Relinquere, abbandonare, desistere. Ger. Verlassen sein lassen. Bel. Verlaten. Hisp. Dejar. Pol. Zostawiać, opuszczać. Vng. Elhagyom. Ang. To leave, to forsake.] Plaut. in Mostel. Relinquit, deseruitque. Cæsar. 5. bel. Gall. In hinc molli, atq; aperto deligatas ad anchoras reliquere. Relinquit item hæredibus dicitur quæ ad eos partem, propinquitate morte devolvuntur. Plaut. in Aulul. Agri reliquit et non magnum modum, Quocumq; labore magno, & misere viti. Terent. in Phorm. At si talentum se reliquisset decem, primus esset memoriter Progeniem vestram usq; ab avo atq; avavo posteris. & Relinqueret aliquem, est ipsum nosse javare. Cic. ad Syl. lib. 13. Tantum à te petimus ut agas eam rem, ne religio homines innocentes ad abiectionem tui distimalis quælibet. & Relinqueret animam est mori. Terent. in Adelph. Animam religio potius quam illas deseram. & Reliquisse se alienum dicitur, qui mortuus

facto. in August. Remississimo ad otium & ad omnem comitatem amio.

Remissio. a. f. p. id est. venia errati: vox est Ecclesiasticis scriptoribus quam Classicis linguarum Latinarum autoribus familiarior. [777] Remissio. Gall. Remission, remission, relasche. Ital. Remissione, perdona. German. Nicht mehr tun, oder verzeihen. Hispan. Remission. Polon. Przeproszenie. Vng. Megbocsas. Ang. Remission of a fault.] Cypr. lib. 3. Epist. 14. Omnia peccata remittentur filijs hominum & blasphemari: qui autem blasphemaverit in Spiritum sanctum, non habet remissionem, sed erit ei eterni supplicii.

Remissio, ovis, f. t. verbale est a remitto, Recreation. [777] Remissio. Gall. Remission, remission, relasche. Ital. Remissione, remission. Germ. Verzeihung / verzeihen. Pol. Przeproszenie / przeproszenie. Vng. Megbocsas / megbocsás. Ang. Remission of a fault.] Cic. pro Clodio: Quem non quies, non remissio, non equanimitas, non iudicium non convivia delectarent. Idem ad Gallum lib. 7. Sed visa est mihi vel loci mutatio, vel animi etiam relaxatio, vel ipsa fortasse iam senescientis morbi remissio proficere & interdum ponitur pro venia seu gratia delicti vel peccati. [777] Remissio. Pol. Przeproszenie. Vng. Megbocsas. Ang. Remission of a fault.] ut Remissio peccati apud Cicero 4. Invidia Carthago. Proprie tamen remissio est eorum rerum quae adhibita sunt, relaxatio: cui apponitur Contentio. Cic. 1. Off. sic oculorum obtutu, ex elevatione, ex remissione suspensionum, aut ex contractione.

Remissio. Leniter, placide: cui contraria sunt Graviter, severe, vehementer. [777] Remissio. Gall. Lachement, humilité. Ital. Humiltà, lenimento. German. Nicht mehr tun, oder verzeihen. Hispan. Remission. Pol. Przeproszenie. Vng. Megbocsas. Ang. Remission of a fault.] ut Remissio peccati apud Cicero 4. Invidia Carthago. Proprie tamen remissio est eorum rerum quae adhibita sunt, relaxatio: cui apponitur Contentio. Cic. 1. Off. sic oculorum obtutu, ex elevatione, ex remissione suspensionum, aut ex contractione.

Remissio. a. um, ueris. Quod remittitur, quod dicitur in aliquo fitu est, ut possit remitti: ut Remissarius vestis in torculari. Cato de Re rust. cap. 19. Vestes longissimos pedum decem & octo, secundos pedum sexdecim, tertios pedum quindecim, remissarios pedum duodecim.

Remo, a. ut post Perottam annotatur quiddam, antiqui dicebat pro repto. [777] Remo. Ital. Remore, Ger. Röhre / Röhren. Hispan. Tornar. Pol. Okolodze. Vngar. Vízcsatorna. Ang. Remore.] Eranus lib. 1. Rivos deserant camposq; remant. Apud Festum tamen, unde haec deceptis Perottas, Remanant legitur non Remant: quod etiam in verbo Remano annotavimus.

Remolitor, a. um, ueris. d. q. Multa vi loco moveo. [777] Remolitor. Gall. Demaler & ruerer. Ital. Spingere via, pulli di via lungo. Germ. Mit Gewalt umdrehen oder drehen. Hispan. Mover algo con dificultad. Pol. Ciagnac odmalami. Vn. Nohygnu uer mardim. An. To put or tumble out of a place by force.] Ovid lib. 5. Metam. Sepere remolitur luctatur pondera teres. Opidaq; & magnos devolvete corpore montes. Nonnunquam magno labore quippiam reparet. [777] Remolitor. Sil. 11. iteu infurata capellens Arma remolitur dux agmina. Aliquaudo a conatu revoco. Saeton. in August. Vultu erat vel in sermone vel tacito, ad eod placido serenoque, ut quidam ex primis Galliarum confessus sit, se eo inhibitu, ac remolitu quo minus, ut destinaret, in precipitium impelleret. Legitur & remolitu. Vide Remolio.

Remolitur, particip. [777] Senec. Herc. fur. - nec orbem molito queat Ad supera victor numina Alcides vehi.

Remolio, a. act. q. idem quod molio. [777] Remolio. Gall. Remolir, remolir, remolir. Ital. Remolire. Germ. Mit Gewalt umdrehen oder drehen. Hispan. Mover algo con dificultad. Pol. Ciagnac odmalami. Vn. Nohygnu uer mardim. An. To put or tumble out of a place by force.] Ovid 4. Metam. Vnde sit infamis, quare male fortibus undis Salmaeis movet, tacitosque remolitur artus. Discite. Colum. lib. 2. cap. 12. Nihil itaque amplius in iteratione quam remolitur ita debet equaliter.

Remolitor, a. um, pen. prod. [777] Remolitor. Gall. Remolir, remolir, remolir. Ital. Remolire. Germ. Mit Gewalt umdrehen oder drehen. Hispan. Mover algo con dificultad. Pol. Ciagnac odmalami. Vn. Nohygnu uer mardim. An. To put or tumble out of a place by force.] Suet. in Augusto, cap. 79: Vultu erat vel in sermone, vel tacito, ad eod placido serenoque, ut quidam ex primis Galliarum confessus sit inter suos eo se inhibitu ac remolitu, quo minus ut destinaret in transitu Alpium per simulationem colloqui propius admissus, in precipitium propelleret. Quotamen in loco quidam legit remolitur unco, i. a verbo remolitor, pro eo quod est, a molimine & conatu revocatum.

Remollesco, cis, n. t. Mollis fio. [777] Remollesco. Gall. se ramollir. Ital. Remollesco. Ger. Weich werden. Hispan. Amollesco. Pol. Mięknie. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Celsus 4. bel. Gal. Vinum ad se importari non licuit, quod ea re ad laborem ferendum remollescere homines atq; effeminari arbitrantur. Ovid. 10. Metam. ut Hymetria sole Cera remollescit, tractataque pollice multas flectitur in fauces. Per translationem accipitur pro miti in se leniti. Remollescit. Ovid. 11. Metam. precibus si numina iustus Vincta remollescant, si stentur ira deorum.

Remorior, vide REMOROR.

Remorbesco, betas, n. t. In morbum recido, inquit Festus. [777] Remorbesco. Gall. Remorber en maladie, redoubt. Ital. Ricadere nella malattia. Ger. Weich werden. Hispan. Amollesco. Pol. Mięknie. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Celsus 4. bel. Gal. Vinum ad se importari non licuit, quod ea re ad laborem ferendum remollescere homines atq; effeminari arbitrantur. Ovid. 10. Metam. ut Hymetria sole Cera remollescit, tractataque pollice multas flectitur in fauces. Per translationem accipitur pro miti in se leniti. Remollescit. Ovid. 11. Metam. precibus si numina iustus Vincta remollescant, si stentur ira deorum.

Remordet, des, act. f. Victim mordeo eum a quo lacrima morsus. [777] Remordet. Gall. Remorde, remorde. Ital. Remorde, cruciare. Ger. Weich werden. Belg. Weich werden. Hispan. Tornar a infernar. Pol. Ciagnac odmalami. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Horat. Epod. 6. Qui huc inanes, si potes, venis minas. Et me remorsum petis. Per translationem accipitur pro crucio, sollicito. Virgil. 1. Aeneid. - quando haec te cura remordet. Lucret. lib. 3. Præteritus admissa malis peccata remordent.

Remores, pen. corr. Aves in auspicio dicuntur quae adurum aliquid remorari compellunt. Festus.

Remoror, aris, pen. corr. d. p. Retardo, retineo. [777] Remoror. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remorior, a. f. p. Retardatio dicitur. [777] Remorior. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remorior, a. pen. corr. f. p. [777] Remorior. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remorior, a. pen. corr. f. p. [777] Remorior. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remorior, a. pen. corr. f. p. [777] Remorior. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remollesco, cis, n. t. Mollis fio. [777] Remollesco. Gall. se ramollir. Ital. Remollesco. Ger. Weich werden. Hispan. Amollesco. Pol. Mięknie. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Celsus 4. bel. Gal. Vinum ad se importari non licuit, quod ea re ad laborem ferendum remollescere homines atq; effeminari arbitrantur. Ovid. 10. Metam. ut Hymetria sole Cera remollescit, tractataque pollice multas flectitur in fauces. Per translationem accipitur pro miti in se leniti. Remollescit. Ovid. 11. Metam. precibus si numina iustus Vincta remollescant, si stentur ira deorum.

Remorior, vide REMOROR.

Remorbesco, betas, n. t. In morbum recido, inquit Festus. [777] Remorbesco. Gall. Remorber en maladie, redoubt. Ital. Ricadere nella malattia. Ger. Weich werden. Hispan. Amollesco. Pol. Mięknie. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Celsus 4. bel. Gal. Vinum ad se importari non licuit, quod ea re ad laborem ferendum remollescere homines atq; effeminari arbitrantur. Ovid. 10. Metam. ut Hymetria sole Cera remollescit, tractataque pollice multas flectitur in fauces. Per translationem accipitur pro miti in se leniti. Remollescit. Ovid. 11. Metam. precibus si numina iustus Vincta remollescant, si stentur ira deorum.

Remordet, des, act. f. Victim mordeo eum a quo lacrima morsus. [777] Remordet. Gall. Remorde, remorde. Ital. Remorde, cruciare. Ger. Weich werden. Belg. Weich werden. Hispan. Tornar a infernar. Pol. Ciagnac odmalami. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Horat. Epod. 6. Qui huc inanes, si potes, venis minas. Et me remorsum petis. Per translationem accipitur pro crucio, sollicito. Virgil. 1. Aeneid. - quando haec te cura remordet. Lucret. lib. 3. Præteritus admissa malis peccata remordent.

Remores, pen. corr. Aves in auspicio dicuntur quae adurum aliquid remorari compellunt. Festus.

Remoror, aris, pen. corr. d. p. Retardo, retineo. [777] Remoror. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remorior, a. f. p. Retardatio dicitur. [777] Remorior. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remorior, a. pen. corr. f. p. [777] Remorior. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remorior, a. pen. corr. f. p. [777] Remorior. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remorior, a. pen. corr. f. p. [777] Remorior. Gall. Retarder, retarder. Ital. Retardare, ritardare. Ger. Verhinderen, aufhalten. Belg. Verhinderen / ophouden. Hispan. Retardar, ritardar. Pol. Zatrzymać, zatrzymać. Vng. Meglazulok. Ang. To make soft.] Terent. in And. sed si quid est Quod mea opera opus sit vobis, aut ut plus vides, Mancho: nequod vultu remoret comodu Apul. Sic me abire oppido volenti, suavi remoratur illecebra. Terent. Eunucho. Ut illi dū dexq; senium pedant, qui me hodie remoratus est. Ovid. 11. Metam. Littus habet solidū, quod nec vestigia servet, Nec remoretur iter, nec operū pendear alga.

Remolio,

Rēmō ōnis, verbale. ſt. Amotio, tranſlatio: [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Demerſio. Gall. *Oſſement, ſeignement*. Ital. *Demerſione*.
 Ger. *Werkſchiffung*. Hiſp. *Quemero*. Pol. *Oddier*.
 Vng. *Majon vale vtil*. Ang. *A taking away or put-
 ting off*.] ut Remotio criminis quæ & tranſlatio à Rhetori-
 bus appellatur. Cic. lib. 2. de Invent. Remotio crimi-
 nis eſt quæ ejus intentio facti quod ab adverſario infer-
 tur, in alium aut in aliud dimovetur.

Rēmugio, ſ. n. q. Mugitum reddo, contra mugio. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Remugler, retentir, mugler contre*. Ital. *Remugere, mug-
 gire all' incontro*. Ger. *Wider einander ſprechen*. Hiſp. *Re-
 mugar*. Pol. *Oddier*. Vng. *Remug*. Ang. *To mutter or
 to lome or bellow againe*.] Virg. 12. Aeneid. Quam duo conver-
 ſis inimica in prælia tauri Frontibus incurunt, pavidi celſe-
 re mugitulli inter ſeſe multa vi vulnere miſcent, Colla ap-
 moſq; lavant gemitu nemus omne remugit. Per tranſla-
 tionem tamen accipitur ſimpliciter pro reſonare. Virg. 3.
 Georg. Et vox aſſenſu æmorum ingeminata remugit. Idem
 9. Aeneid. ſequitur clamor, coelumque remugit.

Rēmulo, ces, Paulatinè & quietè reſtaho. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Rappaiser, radoucir, reſtater*. Ital. *Ripparciare, radolire*.
 Germ. *Widerum ſtrecken*. Hiſp. *Malajar, atreher*.
 Pol. *Zemowalazem*. Vng. *Laffen hatra vauzem*. Ang.
To poſſeſſe or ſettle againe.] Virg. 11. Aen. caudamq; remul-
 ceus ſubjeit pavitatem utero, ſylvasq; petivit.

Rēmulo, trahere ſavem. Polybio & Diodoro, ſignificat è
 ſcapha majorem ſavem remigàdo trahere. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Tirer la navire à voſque*. Ital. *Rimorchiare*. Germ. *Wit tieren*.
 Hiſp. *Llevar la nave à terra*. Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Wozca l'ody do
 mala*. Ang. *To draw a ſhippe on the ſea after a boat*.] Quod aliquando neceſſitatis gratia fit,
 ut quæ major navis quæ remis non agitur, vento deſtituta
 eſt, aliquando non aliam ob cauſam quam ut quietius navi-
 getur. Cic. lib. 3. bell. Civil. Ad Orcum venit, lubmetſamq;
 ſavem remulco, multiq; contedens, ſanibus eduxit. Quo
 in loco remulco, videtur eſſe ablativus à remulcus, quanvis
 ille nominativus non admodum ſer in uſu: quo nomine ſi-
 gnificatur actus ita remigandi, & majora navigia trahendu
 non autem ipſa ſcapha qua major navis trahitur, ut quidà nõ
 ſatis peritè ſunt interpretati. Vide Bayſium de Re navali.

Rēmulo, cas, are, Propriè eſt remigando è ſcapha grãdiore
 navim trahere. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Tirer la navire à voſque*. Ital. *Rimorchiare*. Germ. *Wit tieren*.
 Hiſp. *Llevar la nave à terra*. Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Wozca l'ody do
 mala*. Ang. *To draw a ſhippe on the ſea after a boat*.] Quod aliquando neceſſitatis gratia fit,
 quæ major navis
 vento deſtituta, alia ratione moveri non poteſt: aliquando
 non aliam ob cauſam quam ut navis quietius agatur. Re-
 mulcare, inquit, dictum eſt quæſt molli ac leni tractu ad pro-
 greſſum mulcere. Sifen. lib. 2. Si qua celeritè ſolvi poterat, in
 alium remulcando trahitur.

Rēmūnēro, as, & Remuneror, apis, d p Retribuo, compenſo,
 beneficium reddo, & mutua gratiam refero: hoc eſt, mune-
 re aliquo munus aliud compenſo. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Remunerer, reſcompenſer, querdaner*.
 Ital. *Rimunerare*. Germ. *Widergeben*. Hiſp. *Recompenſar*.
 Pol. *Oddier*. Vng. *Wozca l'ody do mal*. Ang. *To reward or re-
 compenſe*.] Cic. de Amic. Nihil enim remuneratione benevolentia, nihil
 viciliſtine ſuorum officiorumq; jucundius.

Rēmūſā, ſ. n. q. ſuorum officiorumq; jucundius.
 Olim dicta fuerunt feſta quibus mortuorum ſepul-
 chra epulæ inferbantur, quæ deinde literæ unius mutatio-
 ne dicta ſunt Lemuria. Dicta autem Remuria putantur à Re-
 mo Remuli fratre, in cujus honorem primùm fuerunt inſti-
 tuta. Ovid. lib. 5. Faſtor.

Romulus obſequitur lucemq; Remuria dixit
 illam, qua poſtris juſta ſeruntur avia.
 Aſpera mutata eſt in lesem tempore longo
 Littera, quæ toto nomine prima fuit.

Rēmurmūro, as, n. p. Contra murmuro. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Murmurer contre, contredire*. Ital. *Murmurare contro, contredire*.
 Germ. *Widerum ſprechen*. Hiſp. *Remurar*.

Murmur contra alio, contredire. Polon. *Oddier*. Vng. *Murmur*.
 Ang. *To murmur against*.] Stat. 3. & nulli ſpala-
 ta remurmurat aore.

Remis, remi, priore pro d. m. ſ. Eſt instrumentum quod naves
 aguntur. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Remis*. Ital. *Remo*. Germ. *Ein Ruder*. Hiſp. *Remo*.
 Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Remis*. Ang. *A rowing
 ſtaff*.] Virg. 5. Aen. quam deinde Cleantes Coſequunt,
 melior remis, ſed pondere pinus Tarda tenet. Cic. 7. Ven.
 Quam multos eſſe oportet, ex ipſo navigio quod erat
 ſcapha ſex remora numerò, conſpiciebāt. Virg. 1. Aen. Venias
 & proni certantibus æquora remis. & Ventis remisq; proce-
 ſſibus locutio eſt, qua utitur quoties ſumma à ſibi alios ſe-
 ſtinationem volumus ſignificare. Cic. ad Cornificium. Atque
 inde ventis remisq; in partem omni ſeſtinatione proſperat.
 & Accipitur etiam remus, pro loco quod continet ſtavam, ut
 inquit Servius in illud Virg. 6. Aen. At pinus Aeneas ingenti
 mole ſepulchri imponit, ſedq; arma vito, remuq; radamq;
 Rem. Igo, gas, penult. cor. n. p. Remis navigo, quali remis
 [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Remis*. Ital. *Remo*. Germ. *Ein Ruder*. Hiſp. *Remo*.
 Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Remis*. Ang. *To row with an oar*.] Cic. 4. Tuſc. Vnus
 igitur navis, nos illam vela facere, an quali è pomu regre-
 dentes paululum remigat. & Hujus compoſita ſunt Remi-
 gò, & Subremigò: de quibus ſua locia.

Remigatio, onis, verbale, ſt. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Colibenter remigere*. Ital. *Remigare*. Germ. *Ein Ruder*. Hiſp. *Remo*.
 Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Remigatio*. Ang. *To row*.]
 Cic. ad Att. lib. 1. Inhibito autem remi-
 gium motum habet, & vehementer quidem remi-
 gationis ſavem converſentis ad puppim.

Remex, remigis, pen. cor. m. t. Qui remos agit. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Remigier*. Ital. *Remigatore*. Germ. *Ein Ruderer*. Hiſp. *Remero*.
 Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Remex*. Ang. *A rower*.]
 Cic. 2. Divin. Quid inquit, remigis ille
 de claſſe Coponi nonne ea prædixit quæ facta ſunt. Cur
 Remex militis officia turbabat. Cæſ. 3. bel. Gall. Naves in-
 nom longas ædificari in flumine Ligeri, quod iſtæ Oce-
 num remigis ex provincia iſtæ, navas gubernatores
 compari juberet. Ovid. 3. Metam. tantum corpore proci
 Nos animo: quandoq; ratem qui temperat, ante Remigis
 officium, quanto dux milie major: Tantum ego te ſpera.

Remigium, gii, n. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Remigium*. Ital. *Remigium*. Germ. *Ein Ruder*. Hiſp. *Remo*.
 Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Remigium*. Ang. *The rowing of a ſhip or boat*.]
 Virg. 1. Georg. Non aliter quam qui adveſto vix flumine lembum Remigis
 ſubigit. Idem 3. Aen. geminasq; legi de claſſe direm. Ho-
 migisq; aptat, ſocios ſimul inſtruit armis. Ovid. 1. Ed. ſine
 remigio (navis dixit) a quas. Virg. 1. Aen. tranſiſſa ad
 vultu ille per ætra magnam Remigio alarum. Lucan. lib. 6.
 Remigii oblitæ pennarum, vela remittunt. Aves enim ad vo-
 lut remis quibusdam, ad diſſidendum avem utuntur. &
 aliquando ponitur pro remigum multitudine. Idem lib. 6.
 Remigium ſupplet, ſocios ſimul inſtruit armis. Cic. 4. Tuſc. Hæ
 pugna, quæ acies, quod remigium, qui motus hominum.

Rēmūto, as, pen. pro d. are, ad p. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Remuter*. Ital. *Remutare*. Germ. *Widerum*. Hiſp. *Remutar*.
 Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Remuto*. Ang. *To change*.]
 Tacit. de Crat. Videt a quoque
 ditionem temporum & diverſitates autorum, formam quoque
 oratione remutandam.

Rēnarrō, as, Narro vel narrando tepeto. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Narrer*. Ital. *Narrare*. Germ. *Widerum*. Hiſp. *Narrar*.
 Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Renarr*. Ang. *To tell againe or repeat*.]
 Virg. 3. Aen. Sic pater Aeneas intentis omnibus uſas fati
 narrabat divum, cuiusque docebat.

Rēnāſcō, eris, iterum naſcor. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Renascere*. Ital. *Renascere*. Germ. *Widerum*. Hiſp. *Renascere*.
 Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Renascere*. Ang. *To be born againe*.]
 Plin. lib. 11. cap. 29. Deinde ad Cans
 ortum obire, & aliis renasci.

Rēnāſcēns, annus, pro Ven. Plin. lib. 16. cap. 25. Hoc eſt
 Venis indicium, & anni renascētia.

Rēnāvigo, renaviga, n. p. Navigando revertor, remigis
 navigo. [ϩϩϩ ϩϩϩ]
 Gall. *Renaviger*. Ital. *Renavigare*. Germ. *Widerum*. Hiſp. *Renavigar*.
 Pol. *Wozca l'ody do mal*. Vng. *Renavigo*. Ang. *To row back or
 return by rowing*.] Cic. An Popu-
 cis diebus in Pompejanum, poſt in Furcolana & Cemaſe
 gna navigare cogitabat.

Rēnā

Cic. de provia. Conf. Cujus Tribunatus firmitas est, nihil est quod inritum ex actis Caesaris possit esse. Idem pro Caccin. Si populus jusserit me tutum, aut item te meum secerum esse, id iustum ratum, atque firmitum futurum? Rato item opponitur Ruptum. Cic. de Orat. Testam. eum ratum, aut ruptum. Ratum habere aliquid, est approbare, confirmare. Cic. pro Roscio. Com. Quis hoc frater fratri, quis parens filio tribuit, ut quod deumque testis esset, id ratum haberet. Ratum facere, est quod vulgus dicit ratificare. Cic. 1. de Divin. Quod enim habet aruspex, cui pulmo incisus etiam in bovis exis diminat tempus, & proferat diem? Quod augur, cui dextera corvus, a sinistra corvix faciat ratum? Subaudi augurium. Ratum mihi est: id est, approbo, confirmo. Cic. ad Gallum, lib. 7. Attamen ista ipse qua te emisse scribis, non solum rata mihi erunt, sed etiam grata. Pro rata, sive pro rata parte id est, habita ratione proportionis, quod vulgus dicit ad aequipollentiam. Cic. 1. de Bell. Gall. Quadragesima jugera in singulos proponit, & pro rata parte centurionibus, evocavit. Liv. 5. Decad. lib. 3. Tantum pedum datum fuisse credunt, & pro rata aliis. Cic. 1. Tusc. Omnia ista perinde ut cuique data sunt pro rata parte a vita, longa aut brevia dicuntur. Pro rata portione. Plin. lib. 11. cap. 35. Aestiva me laurone decimam parte Thasio Dionysio apud uti relinquit placet si pleni alvei cum minus, pro rata portione aut si manca, omnino non attingi. Rata precor id est, exaudite. Ovid. 1. Fast. Bud.

Ratificatio, ratificatio. Cor. ratificare. Approbare, quod actum est confirmare. [Ratificatio] Veteres Ratate pro ratificare dicebant unde est in parte contrarium. Sipont. em.

Repagulum, li. n. f. Obex sive vestis, qui ostio adversus vim opponitur. [Repagulum] Gall. Une barre ou barrière, qui se met au travers de l'hu. Ital. Cadena, & stranghetta alla porta, chianchilla. Ger. Ein Niget oder Sparen für die Thür. Belg. Ein Stangegestel. Hisp. La trunca de la puerta. Pol. Zapora, pamierek. Vngar. Szilvén, egred. Ang. A ryalier barre. à re & pango, propterea quod non uno in loco pangatur: hoc est, figuratur, sed ad utrumque possem Repagula sunt, inquit Festus ex Verrii sententia, quae patet faciendi gratia ita figuntur, ut ex contrario quoque oppangantur. Ovid. lib. 3. Metam. Raptaque de dexmo robusta repagula posse Ossibus illis. Cic. 1. de Divin. Hercules valvem clausit repagulis subiecto se ipse aperuerunt. Plin. lib. 16. cap. 22. Firmissima in rectum abies, eadem valvum repagula & ad quaelibet intestina opera apulissima. Repagula item in ludis equestribus dicuntur quae equis obijciuntur, ne ante tempus procurant Graeci viderunt, & pamierek & pamierek naminant. In stabulis quoque, & pascuis obices quibusumenta coercentur, repagula dicuntur. Ovid. 2. Metam. Interca voluctes Pyronis, Eous & Acthon, Solis equi, quartusque Phlegon hinc illis auram Flammiferis implent, pedibusque repagula pulsant. Per translationem accipitur pro quovis obstaculo sive impedimento: unde perfingere repagula iuris, pudoris & officii ait Cic. 7. Verit. pro eo quod est nullo neque iure, neque pudore, neque officio à te aliqua impedit.

Repagulum, a, um Recurvus, reflexus, latius. [Repagulum] Gall. Qui est curvus & ex se hinc illi in unum tendit. Ital. Ritorte, ripogata, large. German. Gebogen, hinc est oder über sich gebogen. Hisp. Curvo, hinc est, hinc est. Polon. Krzywy, hinc est. Vng. Kert, hinc est. Ang. Bent or bowd or bowde backward. Plin. lib. 14. cap. 22. de edierate. Ad haec pertinent peregrinae excruciationes & volutatio in caeno, & pedicula cervicis repandae ostentatio. Cic. 1. de Nat. deor. Quam tu, inquam, acia somnia quidem videri, nisi cum pelle caprina, cum hasta, cum scutulo, cum calceolis repandis. Ovid. 3. Metam. truncoque repandis in undas Corpore desiluit.

Repango, is, in t. Pango sive planto. [Repango] Gall. Repiquer, sicut fert. Ital. Piantare, ficare, piantare. Ger. Einpflanzen oder einsetzen in pflanzen. Hisp. Plantar, hinc est, annadir. Pol. Wypisiam. Vn. Piantarek, hinc est, alerk. Ang. To fallow, or dinow. Colum. lib. 1. de arborib. cap. 22. In quo scrobo destinavens nucem ferere, terram minutam in modum semipedis ponito, hinc sementi fuerit repango.

Repasco, is, pascor. [Repasco] Gall. Repasquer, par. daver. Ital. Pasquare, nutrire, pasquare. Ger. Espaten die fische. Hisp. Pastar, hinc est, hinc est. Pol. paszc. Vn. K. dazek. Ang. To pasce, hinc est, hinc est. Truc. unnam à principio rei in partem in a, ut annu repasci suavis.

Repas, is, repas. [Repas] Gall. Restaurer, & in pristinum statum redire. Ital. Riparare, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellen, hinc est, hinc est. Hisp. Reparar, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vngar. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. To repair, hinc est, hinc est. Curtius: ille non ignarus & principis amicus & exercitii ostendi, gratiam liberalitate domusque, reparare terebat. Plin. Epist. 291. Sed

que sunt veterare sublapsa, reparantur in melius. Horat. lib. 2. Scrm. Sat. 3. Hoc quoque Tuschia pigret narrata petenti respondet: quibus amissas reparare queam, set Ausibus arqua modis. Ovid. Epistol. 4. Quod carere alterna requirere, duratur non est, haec reparat vitae, si seque membra levat.

Reparator, oris, m. t. Instaurator. [Reparator] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparatore, hinc est, hinc est. Ger. Wiederhersteller, hinc est, hinc est. Hisp. Reparador, hinc est, hinc est. Pol. Naprawca, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairer, hinc est, hinc est. Scit. 4. Syl. Ipe, hinc est, hinc est. mentis reparatorem maximus avi Attollit vulnus.

Reparatio, oris, m. t. Instauratio, renovatio. [Reparatio] Gall. Reparation, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Salut. in logarith. Sed sane facit ut reparatio, plebs sua iura restituere.

Reparabile, oris, m. t. Quod reparari potest sive reficere. [Reparabile] Gall. Reparable, hinc est, hinc est. Ital. Riparabile, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherbringbar, hinc est, hinc est. Hisp. Reparable, hinc est, hinc est. Pol. Naprawny, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. That may be repaired, hinc est, hinc est. Ovid. Epist. 5. Tu quoque claudibus reparabilis arte. Lela pudicia est: deperit illa lena.

Reparatio, oris, m. t. Reparatio. [Reparatio] Gall. Reparation, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

Reparatio, oris, m. t. Refectio, ex re & pasta facta. [Reparatio] Gall. Reparatour, hinc est, hinc est. Ital. Riparazione, hinc est, hinc est. Ger. Wiederherstellung, hinc est, hinc est. Hisp. Reparacion, hinc est, hinc est. Pol. Naprawa, hinc est, hinc est. Vng. Megvitat, hinc est, hinc est. Ang. Repairing, hinc est, hinc est. Sipont.

de vultu Vng. Mag. vultu haurit. Ang. A repellens or putting back again. Dicimus autem accipere repullam & terre repullam. Cicero pro Plancio: C. Manus duas redituras accepit repullas. Idem ad Atticum: Quid scribis libenter repullam melle cum qui cum fororis tuae filii patris certaret hoc magis amotis lignum.

Rependo, dis. act. 1. Retribuo, recompensis, refero, reddo. [רָפַדָּהּ] Gall. Recompense. Ital. Ricompensare, remunerare. German. Wergeltin. Hisp. Recompensar. Pol. Odlat. Vng. Meg. fectim, vialotaz meg adam. Ang. To recompense. Traditum ab ere gravi quod ante pecuniam figuram appendi solbat non numerari. Virg. lib. 1. Aen. satis contraria ista rependa. Ovid. 21. Epist. Ingenio formae damna rependo meae. Virg. lib. 12. cap. 25. Quam duplo rependebant argento.

Rependo, dis. um. particip. [רָפַדָּהּ] Gall. Recompense. Ital. Ricompensare. German. Wergeltin. Hisp. Donado in recompensa. Pol. Odlat. Vng. Meg. fectim. Ang. Recompensed. Cic. lib. 2. de Orat. Virg. ad Suetola Septimulio illi Anagnino cui pro C. Gracchi capite erat aurum repensum.

Rependo, dis. frequent. de quo infra. Repensio, nis. om. t. Subitus & Repentinus. [רָפַדָּהּ] Gall. Soudain, subit. Ital. & Hisp. Subito. Germ. Soud. Polon. Proki, pichy. Vngar. Hirtelen vala. Ang. Hailis, sudden, common, vntures. Cicero 3. Tusculan. Quiaquam hostium repens aduentus magis aliquando conturbat quam expectatus. & mania subita tempestas, quam ante provisa, terret arripientes vehementer. Liv. 10. ad Urbe: Si quod repens bellum oritur. Idem lib. 6. ab Urbe: Fama repens belli Gallici astra perculit civitatem, ut M. Furius Dictator quin tum dicerent. Idem 9. belli Pun. Civitatem eo tempore repens reliquos intravit.

Rependo, adverbium. Subito, statim. [רָפַדָּהּ] Gall. Soudain, subit. Ital. subito, subito, presto. Germ. Eins wegs, fludo, igitur, subitaneus, subitaneus. Belg. Dronfime, Hispan. Subitaneus, subitaneus. Polon. Proki, pichy. Vngar. Hirtelen. Ang. sudden, subit, vnture. Cic. Epist. lib. 4. ad Ser. Sulp. Nam & ipse Caesar aucta acerbitate Martella (sic enim appellabatur) laudat, honorificentissime & equitate sua & prudentia, repensiter spem dixit, se Senam roganti de Marcello, ne honoris qui dem causa negaturum. Quodam a Repens, derivat per anaphoram, sed non videtur verum, quod repensiter primam correptam habeat, sed magis a repens, cuius prima similiter compitur. Ovid. in Fastis: Bina repens oculis occuliora meis.

Rependo, dis. a, um, pen. prod. Subitus, repens, improvisus: ut Mons repentina, Bellum repentinum. [רָפַדָּהּ] Gall. Soudain, qui vnt soudainement. Ital. & Hisp. Subito, presto. Ger. Soud. Hirtelen, vnture. Pol. Proki, pichy, vnture. Vng. Hirtelen vala. Ang. Soudain, vnture. Cic. ad Dolabell. lib. 9. Oppellus est enim bello repentinus. Idem 1. Offic. Leuiores sunt ea quae repensio aliquo motu accidunt, quam ea quae meditata & preparata inferuntur.

Rependo, dis. adverbium. Repente, vnture, subitaneus. Cicero pro Quinct. Moritur in Gallia Quinctus, quam adesse Mævius & moritur repentinus.

Rependo, dis. Reponero, retribuo, compenso, frequetativum vbi Repondeo. [רָפַדָּהּ] Gall. Recompense. Ital. Ricompensare, remunerare. German. Wergeltin, vnture, vnture. Belg. Dronfime, Hispan. Recompensar, recompensar. Polon. Odlat. Vngar. Meg. fectim. Ang. To recompense. Laetant Nam qui violaverit impie humilem, sentiet in potestate ultorem, cuiusque omnia quae legunt & non intelligunt, repensante Deo veniunt. Colum. lib. 1. cap. 21. Id tamen incommodum reponant vvarum multitudinem.

Repercutio, repercutis, pen. cor. Percutientem vicissim ferio, & per translationem reslo. [רָפַדָּהּ] Gall. Repercuter, rebatte. Ital. Repercutere, defendere, vnture. Ger. Wnture. Belg. Wnture. Hispan. Tornar a herir, defendere. Pol. Odlat. Vngar. Vnture, vnture. Ang. To strike again, to beate back. Plinius Epist. 93. Ita est aliquid, quod huius fontis excursum per momenta repercutiat. Repercutium lumen quod reperboratum vulgo vocant. Virg. 1. Aeneid. Sicut aquae tremulum labris ubi lumen alicui Sole repercutium. Repercutere alicuius dicta, est resellere. Repercutere facinationes, est discutare. Ovid. 1. Metamorph. postquam ex ordine geminae Clara repercutio reddet baselamina Phaedo. Livius 1. belli Pun. Equi maxime infestum aymen faciebant, qui & clamoribus distans quos aemora etiam repercutieque valles augebant, terrenti trepidabant.

Repercutio, fo. & Repercutus, huius repercutus, m. q. Actus ipse repercutiendi. [רָפַדָּהּ] Gall. Repercuter, rebatte. Ital. Ribattimento, repercuta. Germ. Wnture. Belg. Wnture. Hispan. Tornar a herir, defendere. Pol. Odlat. Vngar. Vnture, vnture. Ang. To strike again, to beate back. Repercutus Solis quae vulgo reperborata dicitur. Plin. 11. 13. Aut Solis repercutus talem reddi colore exhumidus. Plin. Epist. 2. Nec in flumen, sed in ipsum mare emittere, repercutus maris ferrabit, & reprimet quicquid e lacu veniet.

Reperio, ris, pen. cor. reperi vel repperi apud poetas, per duplex, ex re & pario. Deprehendo, invenio, compertum habeo. [רָפַדָּהּ] Gall. Trouver. Ital. Trovare. Germ. Dn gefnd haben. Belg. Bnten. Hisp. Hallar. Pol. Nactare. Vn. Meg. talalam. Ang. To find by adventure. Proprie reperire fortunae contingere consili. Ovid. lib. 1. Metam. tu non inventa reperta es. Aufonius uno dicitur primo huius praeteriti & prodromi & correptam protulit. At qui condiderat, postquam non reperit aurum, Aptavit collo, quem reperit laqueum. Aliquando tamen reperire consili est non fortunae. Plaut. Cistell. Requirens servus reperit, ex. Terent. in Phorm. Sed ubi Antiphonem reperiam aut qua quaerere insidiam vial. Reperire ite dicitur id quod palam & aperte deprehendimus. Plaut. in Peisa: Reperus es ingratus id est, palam compertus es esse ingratus. Sic Cicero in Carone: Reperio cum venisse Tarentum id est, compertum habeo. Dicimus vtem Latine Reperire auxilium alicui rei, reperire consilium. Reperire causam id est, investigatione qua propter aliquid fieri aut minus fieri debeat. Reperire orationem, rationes, viam, exitum, aliquid novi, medicinam alicui rei, malefacta alicuius, negotiationem in aliqua re, parentes, gloriam armis.

Reperio, ris, a, um, adject. Quod reperitum est. [רָפַדָּהּ] Gall. Reperit, Lecher. Ital. Trovato. Ger. Das wieder gefundene. Hisp. Hallado. Pol. Nactany. Vngar. Meg. talalam. Ang. That is found. Salin Cic. Reperitum, asitus, & paulo ante insitus huic urbi civis: quo tamen in loco emendationes codices scripti irreperitius legendum ostendunt.

Reperitorium, nis, f. Index seu commentarius particularium rerum necessitarum descriptionem continens. Vulgus in vnturum vocat. [רָפַדָּהּ] Gall. Inventaire, table, repertoire. Ital. Inventario, indice, tavola. German. Ein Register. Hisp. Inventario de los libros, tabla del libro que muestra la materia. Polon. Repit. Vngar. Mutato tabla. Ang. An inventory, a register, the table of a book. Vlpianus lib. 6. ff. de Admin. & petit. in. Tutor qui reperitorium non fecit quod vulgo reperitorium appellatur, dolo fecisse videtur.

Reperio, ris, oris, verbale m. r. [רָפַדָּהּ] Gall. Reperit, Lecher. Ital. Trovato. Ger. Ein gefundenes. Hisp. Hallado. Pol. Nactany. Vngar. Meg. talalam. Ang. A finder. Qui reperit. Ovid. 1. de Fallis. Doctrinarum reperitorer, Lucret. lib. 3. Legum reperitorer, Quamlib. 2. cap. 16. Opia medica reperitor Phaedus, Ovid. 1. de Remed.

Reperio, ris, pen. cor. ad. iterum peto, & id quod meum est exigo, repolco. [רָפַדָּהּ] Gall. Reperer, vnture. Ital. Reperire, vnture. Germ. Wnture. Belg. Wnture. Hispan. Tornar a pedir. Pol. Zastepadam. Vng. Vnture. Ang. To take again, to take from to begin again. Libro 2. ad Helicon. Id quod argentario obtulerit expensum, a socio eius recte reperere possit. Terent. in Enoch. Hanc tibi dono do, neq. reperio pro illa abs te quicquid pretii. Interdu reperire est sepius vel insillat petere. Cic. Cat. Reperiti negare non potui. Interdu reterare, resumere. [רָפַדָּהּ] Cic. de Orat. Reperam ab incunabulis nolite vereris, puertibus que doctrine quendam ordinem pieceptorum. Idem lib. 1. de Nat. deor. Quasobrem Vellei, nisi molestum est, reperere que coepetas. Reperere poenas ab aliquo, est debitum, memuq. supplicium de eo sumere. Cic. pro Sext. Rosc. Furis que parentum poenas a consecratis filius reperat. Caesar Comiti. lib. 1. Bello Helvetiora cōfecto, totius ferē Galliae legati principes civitatu ad Caesarem congratulatum venerunt. intelligere sese tametsi pro venentibus Helvetioru injuriis populus Romanus ab his poenas reperisset, tamen eam rem non minus ex usu terrae Galliae, quam populi Romani accidisse. Reperere rem est absolute facta rursus eiusdem criminis postulare. 12. & 1. pen. D. ad Tulpilla. & l. interdū revolvi. live volutare, sive recordari idq. interdū cum ablativo memoria. Cicero in Orat. Cogitavi mihi expensum, & memoria vetera reperenti. Nonnunquam & sine illo filium expulso. Liv. lib. 6. belli Pun. Agē contra que illi insidit in nos fecerunt, reperire. Interdum significat redire. [רָפַדָּהּ] Gall. Reperire, vnture. Ital. Reperire, vnture. Germ. Wnture. Belg. Wnture. Hispan. Tornar a altran lugar. Pol. Wnture. Vng. Vnture. Virg. Eclog. 7. Quam primum palli reperent pieptia rauti. Liv. lib. 1. ad Vrb. Quippe vera sagi, qui simulant paulo ante secuti erant, oppidum reperiebant.

Reperio, ris,

Repertus, pen. prod. part. Quod reperitur, & ad quod ite-
rum reditur. [*reperitur*, *reperitur*. Gall. *reperitur*, *reperitur*.
reperitur. Ital. *reperitur*, *reperitur*. Ger. *reperitur*, *reperitur*.
genemina] oder wider angefangen. Hispan. *reperitur*. Polon.
reperitur, *reperitur*. Vng. *reperitur*, *reperitur*. Ang.
reperitur, *reperitur*.] ut Repetita aliè oratio. Cic. lib. 3. de
Orat. Ovid. epist. 15. Tot prius abductis, ecquæ est repetita
per arma? Cic. Att. lib. 13. Deinde quum somno repente simul
cum sole exprobrebus esse datur mihi epistola à sororis
tuz filio.

Repetitor, pen. prod. Qui repetit. [*repetitor*. Gall. *repetitor*,
repetitor. Ital. *repetitor*, *repetitor*. Ger. *repetitor*, *repetitor*.
repetitor. Pol. *repetitor*, *repetitor*. Vng. *repetitor*, *repetitor*. Ang. *repetitor*,
repetitor.] Ovid. Epist. 8. Sit foce exemplo nuptæ repetitor ad-
emptæ. Cui pia militæ causa puella fuit.

Repetitio, oris. Rei mex, vel à me profecta ex actio, à *reperitur*.
et Aliquando idem quod resumptio. [*repetitio*, *repetitio*. Gall.
repetitio, *repetitio*. Ital. *repetitio*, *repetitio*. German. *repetitio*,
repetitio.] ut Repetitur subditi nomen. Hispan. *repetitur*, *repetitur*.
repetitur. Pol. *repetitur*, *repetitur*. Vng. *repetitur*, *repetitur*. Ang.
repetitur, *repetitur*.] Cic. 3. de Orat. Et eisdem verbi cre-
bra tum à primo repetitio, tum in extremum conversio.

Repetitio, arum. simpliciter, vel conjunctim pecunia repe-
tundæ dicuntur quicquid à sociis & provincialibus per ma-
gistratus contra leges exactum acceptumve est, à repetendo
ita dicitur, quod iudicio Romæ repetere & domum suam
reportarent. Id quod sociis Legibus fuit concessum. Prima
repetundarum lex, à L. Pisone, cognomento Frugi, lata fuit
deinde quum temporis ratio propemodum exolevisset, à
D. Julio rela. a. Hac cavebatur, nequis cum potestate in pro-
vinciam missus, pecuniam ullam à provincialibus aliove ac-
ciperet, præterquam à personis sanguine libi conjunctis. Itè
ut urbani magistratus ab omni sordis se abstineret. Neve plus
domi munitive in anno acciperet, quam quod esset anteo-
rum centum. Martian. l. j. ad Legem Juliam repetund. Lex lu-
lia repetundarum pertinet ad eas pecunias quas quis in ma-
gistratu potestate, curatore, legatione, vel quo alio officio,
munere, ministeriove publico cepit. Hac item lege plecte-
bantur qui ob rem iudicandam, aut non iudicandam ob-
duntiantium, vel non denuntiandum testimonium pecunia
acceperant. Præcipue tamen (ut docet Cic. in Verrem) tota
lex repetundarum, sociorum causa lata fuit nam si quid eius
generis in Urbe accidisset, privatis magis iudicis repeteba-
tur. Huius autem nominis soli genitivus & dativus plura-
les sunt in usu. Dicitur enim accusare quempiam repetun-
darum vel de pecuniis repetendis: quod Plutarchus ita effert
repetitur *reperitur* *reperitur*. Cic. pro Cluen. Claves de lege
pecuniarum repetundarum non teneri. Exerere iudicium de
pecuniis repetendis, apud eundem de Clar. Orat.

Repetundæ, crimen capitale, necne fuerit, dubitatur à doctis:
verum omnem dubitationem tollit una distinctio: prioribus
enim temporibus capitale non fuit: postea, cum avaritia ma-
gistratum haud paulo latius manere jam in provinciis cep-
sisset, vitium est, ut actionibus remediis obviam irenturque,
lege lata, capitale crimè factum est: utramque, probatur exem-
plis. L. Lentulum, de repetendis damnatum postea cum L.
Marrione Censorino censorem esse factum, tradit Valerius lib.
6. quo pater, damnatione ius Romæ manendi ademptum illi
non esse liquidem censuram sit assensus, quem gessit anno
ab urbe condita DCV. idem illa confirmant, quæ scripta sunt
lib. 1. Rhetoricorum ad Heren. Lex vetat eum, qui de repeten-
dis damnatus sit, in concione orationem habere: augur qui-
dam, damnatus de repetendis, in demortui locum qui petat
nominavit: veteris enim legis, non ejus, quæ postremis Reip.
temporibus lata esset, exemplum videtur attulisse: cum libro
de Offic. 2. ita loquatur Cic. Proximæ quæque leges de repe-
tendis duntiores. Hæc in illis Romæ primis illis temporibus,
Rutilius, capitale crimen fuisse, eoque damnatos exulasse, in-
terdictis aqua & igni, A. Gabinii, & C. Verri exemplo cogno-
scitur: quod si quis objecerit, non eos lege exulasse, sed quia,
cum solvendo non essent, aut omnino cum nollet solvere
voluntarium in exilium profecti sint, adjungemus de C. Ca-
tone quem & esse damnatum de repetendis, Cic. in Ver-
rem, Velleius que tradunt: & exulasse Tarracone, ex oratione pro
Balbo perspicuum sit, cum tamen affirmata ei sit esset terti-
modo H. XVIII. millibus, ut exulasse videatur, non, quod
fortasse possit aliquis de Gabinio & Verre suspicari, nec sol-
veret quod affirmatum erat: quod minimum sane pecunie
fuit, sed quia legi, quæ repetundarum damnatis aqua & igni
interdiceret, parte cogere. Et est etiam apud Velleium, Ru-
tilii exemplum, repetundarum lege damnati quem exulasse,
& Cicero in oratione pro Balbo, & epitome Liviana lib. 70.
declarat. Verum, ut hæc sine dubio, quæ tamen satis aperta

michi quidem videntur: Pædiani testimonio nihil illud minus,
nihil certius: ita ubi exponitur illud Cicero in Verrem lib. 11.
Avataris supplicio communi subjuncta, Actimazione sine,
& exilio satis manifestè exitum cum pecuniaria poena in re-
petundarum crimine conjungens. Actionem fuisse in hoc cri-
mine adversus hæretes, nisi si rei in reatu, ut Iulianus scribit
quebantur, petissent, cum ex ipsis cognoscitur Iulianus scri-
bit, tum Valerius indicat his verbis: C. Licinius Mæcer, vir pro-
torius, Calvi pater, repetundarum reus, dum sententiam dicer-
entur, in Manianum descendit, deinde M. Cicero arm, qui
id iudicium cogebat, prætextam ponentem cum vidisset, ni-
sit ad eum qui diceret se non damnatum, sed reum penite, nec
sua bona habere posse subijciat protinus iudatio, quod forte
in manu habeat, ore & faucibus coarctatis, in clauso spoma
poenam morte præcurrit: quæ cognita re, Cic. de eo nihil pro-
nuntiavit, igitur illud in ingenuis orator ab inopia rei famula-
ris, inusitato paterni fati genere, vindicatus est. Poena verò
damnata de repetendis, quod ex Pædiano satis liquet, expi-
fuit. Lex per annos DC. hoc de crimine lata Romæ nulla est:
consulibus quæ, Censoribus & Manilio L. Pifo Frugi tribunis pl.
primis de repetendis rogatione tulit ut Cic. lib. 2. de Offic.
& in Bruto doctores demq; anno, aut certe proximo, alia
à Calio tribuno pl. lata est: qua damnatio L. Lentulum, tam
de quo proxime meminimus, qui postea censor fuit, produ-
dit Valerius lib. 6. alia deinde leges de repetendis, Scellia,
Acilia, Cornelia, Iulianæque singulis aliquo die iudicia tant
administrantiam posterior quæque proximam in perpetuum
abrogavit, sic tamen, ut quidam retineat, arguet ad 6. men-
dum multat non enim dubito, quia quod in rebus criminis re-
petundarum Servilius constituit, eisdem in rebus, aut omnino,
aut persiquæ, idem crimen Acilius, cum suam legem daret,
esse voluerit: poenam verò semper fecit ausi posthæc, de
iudicatione aliqua re multæ mutavit: itaque C. Servilius
Glaucia, (reideo enim ad quatuor leges, quæ per omnia
navi)is, qui cum Saturnino tribuno pl. prætor est occisus, id
de repetendis rogationem ferret, novum de comprehensio-
ne caput instituit: spatium hoc iudicium
pux conclusit, ut accusatoris dies viginti ad agendam, totidè
defensoris ad defendendam daretur: ante hanc legem am-
pliare quidem licebat: comprehendunt verò in iudicio repe-
tundarum non licebat, quorum alterum lege Servilia consti-
tutum: alterum, nulla in veteri lege scriptum, sed novum in-
ductum, Acilia sustulit. qua de re Pædianus sic: Ante legem
Glaucia de comprehensione, aut hanc sententia dicitur
batur, si absolvendus esset reus: aut amplius pronuntia-
tur, si videretur esse damnandus, cum dixerant iudices. Non
liquet hoc est, obsecra causa est: que ex parte, in suspensa
dilatatione, dicebat, in cuius peroratione videbatur obli-
tari: comprehenditatio verò utriusque partis recitatio est.
Aciliam legem, quæ tulit M. Acilius Glaucio, pater eius que Ver-
ris in causa prætor fuit, severissimam fuisse Cic. lib. 1. in Ver-
rem, & Pædianus tradunt: nec enim ea lege comprehensio,
aut ampliare reum licebat: que multi, nulla omnino, neque
comprehensio, neque ampliationis, dilatatione incompa-
sita, cum el accutari, semel dicta causa, semel audis restitit,
ea lege damnati sunt. Quod autem eo in loco Cic. dicit legem
ibi illam Acilianam legem restituo non dixit, restituo, quæ
lege ante Servilianam lata, sed habuit rationem pædianam
posita, cum ex lege Cornelia, non iam ex Acilia, de repeten-
dis quærebatur. Acilia enim tollebat omnino & compen-
diationem, & ampliationem: quæ utraque comprehensio
quidem ventè lege Cornelia, permittebatur. Id Ciceroni
gnoscavit satis aperte, cum dixit: Admo enim comprehenditatio:
quod habet lex in se molissimum, bis in causa dicitur.
& in eo: Glaucia primus tulit, ut comprehenditatio: tam
nam si primus Glaucia, ergo aliquis post eum: item de com-
prehensione tult: eum autem Acilium consilia non fuisse
id quod ostendimus: fuit igitur L. Sylla, eorum ex lege eo tem-
pore iudicia de repetendis administrabantur: idem dicitur
rat Pædianus, cum ait, ideo testibus usum esse Cicero, ut
si posset comprehenditatioem tolleret: frustra enim Cæro
conatus esset tollere, ac ne conatus quidem esset, si ostensa
fuisse. Cum autem subijciat: Ita mittam in consilium, ut
etiam si lex amplian di faciat potestatem, tamen in turpe lib
existiment non primo iudicari hoc dicit, ita testis incompa-
bo, ita scelera Verri patefaciam, ut etiam si lex Acilia, quæ
quod ad me attinet, tibi restituo, sed primo enim comprehen-
diationem) permitrat id, quod minime permittit, dilatationem
delictet, iudices tamen, haud quaquam ampliantes, (compe-
hensionem non nominat, quia comprehensio, non iudic
sed acculatoris & defensoris erat, cum eorum alterum permit-
fieret: ampliatio verò iudicium) in agendone criminum, & in
probationum inspecta, sibi turpe arbitretur non primo iu-
dicare. Et, quod Aciliam Cicero molissimam vocat, quam
Alcibi

Africanus severissimam, utiq; fedē severissimam, si cum ver-
 teribus missimam, si cum Cornelia consecratur. Hæc pluri-
 bus verbis: quia locus Ciceronis in Verrem satis habet ob-
 scuritas: & in eo interpretes omnes implicati, tanquam in
 silebra hæserunt. Cornelia, L. Sylla dictatoris fuit, ut postea
 quæq; lex, durius quàm Acilia: eum competendianonē
 excedebat, quàm Acilia tolleret: sicut lex Glauciæ durius,
 quàm vetus: cum tamen Glauca lege comprehendendi pos-
 set tota, veteri lege non posset. Id Cicerō significat his verbis:
 Viam potas legē molliorem opinor, illam veterem, eodēq;
 modo severior, quæ consecrata est, Julia, quàm Corneliæ: quod
 idem Cicerō scripsit in oratione pro Posthumo. Sunt autem
 lege Cornelia iusticia de repetundis omnia usq; ad C. Cæla-
 rium, qui postea dictator fuit, primū consulum ad administratā:
 tantū enim Cæsar noxam de repetundis legem rogavit, cu-
 jus quidē capita, quæ ex veterum scriptis liceat colligere, hæc
 maxime fuerunt: ut repetentur pecuniæ, quas quis in magi-
 stratu, potestate,uratione, legatione, vel quo alio officio,
 munere ministeriove publico cepisset, vel aliquis ex cohorte
 militum: ut urbani magistratus ab omni sorte se abstinere,
 ne rebus doni munitive in anno acciperent, quàm quod
 obsecratorū centum: neve quis ob iudicem arbitriumve dan-
 dum, mutandū, iudicandūve ut iudicaret: neve ob hominē in
 vincula publica coniecendū, vincendū, vincivive jubendū,
 vitæ vinculis dimitte dū, neve quis ob hominē condemnā-
 dum, absolvendūve, neve ob litem nullam dū, iudiciūve
 capitis pecuniæve facienda, vel non faciendū, aliquid acci-
 peret, quæ verba non minū pertinebant ad provinciales,
 quàm ad urbanos magistratum, ne quis omnino ob ne-
 goniū faciendū, vel non faciendū, per calamitatem pecu-
 niæ acciperet. Cautum præterea, ne provincia præsidium a-
 rianā premerentur, aut exaurirentur: ne illi, qui provincias
 regunt, quæ circa eos erant, negociarentur nec mutuam
 præsentem darent, sed maxime exerceerent: neq; hoc tantū, sed ne
 vitæ quidē ducere, qui quā possit ex ea provincia oriundū,
 vel domiciliū ibi habentē: neve filio uxorem ducenti
 rationemne ut in liberos populos ius de pecuniis creditis
 daret hereditatem, ne quis de provincia eiret, aut exercitum
 inde sua auctoritate educeret, bellum sua sponte gereret, in
 regnū alienum iniussu senatus ac populi accederet: ut liberti
 viciis, ac præmia, ob merita in Romā, data, integra essent,
 ne quæ aut coronarium aut imperare, aut accipere licet
 in senatū decerneret: aut senatū triumphus: ne dona quæ-
 runt acciperet, aut senatū: ut retores provinciarū rationes,
 præter quam decederent, apud duas in provincia civitates de-
 ponerent: ne quis pro cōsule, aut pro prætore legatū suū ante
 se de provincia dimitteret: quod ab Vlpiano in lege moni-
 titū est: spectavit hæc lex non modō ad eos, qui cū
 illis quæ potestate erant, verum etiam ad eos, qui curabant ali-
 quod opus publice faciendū, frumentum comparandū, vel
 rem faciendā: ut ad legatos, qui provinciarū rectorib; à
 senatū dabatur, præfecto regi, & tribunos, quætores etiam,
 utiq; cohortem prætoriam, si quid accepisset a provincia-
 lib; comiti; esse: ne ad lege illud etiam sancitū erat, quid
 rectoribus provinciarū, dum in provinciam itent, à sociis po-
 puli Romæ liceret accipere, quæ de lege Cic. dum in provinciam
 proficiscitur, in scribis ad Ant. lib. 10: Adhuc sumptus nec in
 ne, aut publice aut private, nec in quinquam comiti; nihil
 accipitur lege Julia, nihil ab hospite. Postea verō quā in pro-
 vinciam peruenit, eodē libro scribitur nō modō nos senatum,
 sed quod lege Julia dari solet, sed ne ligna quidē, nec præter
 quatuor lectos, & lectū, quæquā accipere quidquam. Ad
 hæc lege postea Cæsar, reitū pontius, fortasse caput hoc ad-
 didit: ut repetundarū coacti: etiam nō dicitur senatorio move-
 rentur quidē ab eo factum. Suet. narrat, quod vel aucta, ut
 dixi, sua veteri lege potuit, vel nova lege lata, vel etiam lege
 Julia pro ea, quàm omnium rerum unus habebat, potestate.
 Scripsit etiam apud Mariannū Iustitio consulum invenio, lege
 Julia repetundarum cautum esse, ne iudicare, neve testimo-
 niam dicere liceret ei, qui ob turpitudinē senatus motus, nec
 nullam esset. Ex Pauli Manum lib. de legibus Romanis.
 Repugnans, repugnans, Pignus recipio soluto pretio pignus
 sua pecuniā ob quā pignus datum erat solvo. [Dicitur
 Gall. Desperer in pign. Ital. Ripugnare il pigno.
 Germ. Es pignus in pign. Hispan. Despignar la enpignada,
 retirar la pignia. Pol. Załozycie pignus. Vn. de pignus in val
 um. Ang. To paye againe that a borrowd, se facte linc a gage
 pignus] Jurconsultus titulo Commodau. l. Nunc videndum.
 Repugnans, ut mihi red das.
 Repugnans, ut Plautum red do, sive repercutio ut repercutio.
 Replico, plus, impleo. [Dicitur male. Gall. Replicare. Ital. Ripetere. Germ. Wiederholen. Hispan. Repetir. Pol. Powtórzyć. Vngar. Ismételt. Ang. To repeat. Virg. 2. Aeneid. Tota vociferans gemitu tecum omne replicat. Ovidius 1.

Metamorph Littora voce repler sub utroq; jacencia Phædo.
 Repletus, ta, tum, participium. [Dicitur male. Gall. Remplir. Ital. Rimpire. Germ. Wiederholen. Hispan. Repetir. Pol. Powtórzyć. Vngar. Ismételt. Ang. To repeat. Virg. 2. Aeneid. Tota vociferans gemitu tecum omne replicat. Ovidius 1.
 Replisco, cas, act. Quod plicatū erat explicō. & plicas resolu-
 vo. [Dicitur male. Gall. Replicare. Ital. Ripetere. Germ. Wiederholen. Hispan. Repetir. Pol. Powtórzyć. Vngar. Ismételt. Ang. To repeat. Virg. 2. Aeneid. Tota vociferans gemitu tecum omne replicat. Ovidius 1.
 Replumbo, as, act p. Quod plumbō feruntatū erat dissol-
 vo & resolveo vel a plumbō separo. [Dicitur male. Gall. Replicare. Ital. Ripetere. Germ. Wiederholen. Hispan. Repetir. Pol. Powtórzyć. Vngar. Ismételt. Ang. To repeat. Virg. 2. Aeneid. Tota vociferans gemitu tecum omne replicat. Ovidius 1.
 Repens, participium. [Dicitur male. Gall. Repens. Ital. Ripens. Germ. Wiederholen. Hispan. Repetir. Pol. Powtórzyć. Vngar. Ismételt. Ang. To repeat. Virg. 2. Aeneid. Tota vociferans gemitu tecum omne replicat. Ovidius 1.
 Repetilis, a, um. Quod elanculum irrepit. [Dicitur male. Gall. Repetilis. Ital. Ripetilis. Germ. Wiederholen. Hispan. Repetir. Pol. Powtórzyć. Vngar. Ismételt. Ang. To repeat. Virg. 2. Aeneid. Tota vociferans gemitu tecum omne replicat. Ovidius 1.

in quibusdam etiam, repetitius: quorum utrumvis malim quam reptitius: quod doctæ aures omnino respuunt.

Repto, ptas, frequentativum à repo, Sepe, seu continuè repo. Gall. *Se trainer souvent sur le ventre*. Ital. *Rampare spesso*. Ger. *Streichen öfters wiederholt*. Hisp. *Gastar à menudo*. Pol. *Witamnie*. Vng. *Ugyalok, maxlyalok*. An. *To creep much, to go softly like a snail*.] Claud. 2. in Eutrop. - cunctantia pronus Per vada reptabat coeno subnixâ tenaci. Lucret. lib. 2: Nam sæpè in colli tondentes pabula læta Lanigeræ reptant pecudes. & Reptare item dicimus eum qui segitur, & quasi testudineo passu incedit: quales sunt qui in hortis, aut vineis spatiantur. Horat. 1. Epist. 4: An tacitè tyllas inter reptare salubres. Plin. Epist. ult. lib. 1: Scholastica porro dominis, ut hic est, fultit abundè tantum solum, ut relevare caput, reficere oculos, reptare per limitem, una semita terras, omnesq; viticulas suas nosse, & numerare arbuticulas possint.

Reptatio, participium, *reptans*. Stat. 3. Theb. Et Nemees reptatus ager.

Reptans, us, ni, m. q. Ipse reprimi actus. Gall. *Rampant, calement, & glissement sur le ventre*. Ital. *Rampante, offa tracher si l' ventre*. Ger. *Reuchung schleichung*. Hisp. *Apolla obra de reptar*. Pol. *Lajoni*. Vng. *Tfozas, maxo*. Ang. *A creeping as going softly*.] Plin. lib. 14. cap. 1: Ex dem modici hominis altitudine adminiculare sodibus hærent, vineamq; faciunt: & alix improbo reptari, pampinorumque superfluitate perita domini amplo discussu atria media complentur.

Reptilis, pen. cor. Quicquid reptit hoc est, sine pedibus progreditur, aut quod pedes habet adco exiguos, ut eis casere videatur. Gall. *Qui rampo & se trainer sur le ventre*. Ital. *Cio che rampa, cianche rampa*. Germ. *Ein jedes Thier das da treucht*. Hisp. *Lame gata*. Polon. *Wyskoczki zmierzajacego*. Vngar. *Iszok, mifok*. Ang. *Whatsoever creeps*.]

Repositio, are. Rursus positio, interpolio, repurgo. Gall. *Reposer, se remettre, se reposer, se rafraichir*. Ital. *Reposare*. Ger. *Widerumb austhus setzen, oder austhusen*. Hisp. *Tornar à posar y aysitar*. Pol. *Zostva polerzwa*. Vng. *Ismiti meg simitoni, elcsitoni*. Ang. *To polish and to wipe again*.] Col. lib. 2. cap. 21: Pura deinde fumentata, si in annos recondantur, repurgari debent. Nam quantq; sunt expolitiore, minus à curculionibus exeduntur: sin protinus usui destinantur, nihil latinet repoliti, satisq; est in umbra refrigerari, & ita granario inserri.

Repono, nis, pen. prod. act. t. Rursus pono. Gall. *Remettre, poser de nouveau, mettre pour garder*. Ital. *Riporre*. Germ. *Wider bringen, setzen, oder legen*. Belg. *Wederom seten*. Hisp. *Guardar en lugar*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vn. *Vezca repon*. An. *To put again, to requite the like, to lay up to keep*.] Cicero, pro Sextio: Hanc Pompejus exegit, atq; in signe regium quod de capite suo abjecerat, reposuit. Virg. 3. Aen. - antequam reponimus ignem id est, instauramus ignem. Man. lib. 2: Vltus si pudor est, repono: cœna id est, rursus appone. Unde reponere fabulas, & scripta poetæ dicuntur, quæ secundo ea in scenam afferunt. Solebant enim (ut inquit Porphyrio) qui ludis apud veteres præerant, scriptores quum primum in scenâ prodirent, benignè excipere: ut si forte nõ rectè egissent, ita ad scribendum audientium benignitate alliterentur. Unde Horat. in Arte: Fabula quæ postea vult, & spectata reponit: id est, semel, atq; iterum spectari, & deinde agi. & Quandoq; reponere, est recondere. Gall. *Reposer*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Col. lib. 12. cap. 44: Vnumquodque genus separatim propriis articulis reponat. Cic. 2. de Nat. deor. Scientia condèdi ac reponendi fructus. & Animo vel mœre reponere, est memoriam imprimere, & veluti in ianua prædore recondere. Virg. 1. Aen. - manet alta mente repositum iudicium Pæridis. & Quandoque idem quod ponere seu collocare. Cic. pro Seft. Quos equidem in deorum immortalium numero ac cœtu repono. Idem 1. de Nat. deor. Quo quid absurdius, quam aut res sordidas, atq; deformes deorum honore afficere, aut homines iam morte defunctos, reponere in deos? Idem de Opt. gen. Orat. Tamè hunc in numero nõ repono, idè Qu. Fratri Virtutes tuas in numero deorum repositas, vides. Lucr. lib. 4: Et bona sæpè valetudo quæ dicitur esse Corporis, & nõ est tamè hæc pars ulla valetus. Sic animi sensum nõ cœtu patre reponunt. & Quandoq; reddo, vel restituo. Gall. *Reposer, se remettre*. Ital. *Reposare*. Ger. *Widerbring*. Hisp. *Reponer*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Plaut. in Pers. Des mihi numos sex cœtos, quos pro capite illius pendæ, quos continuo tibi reponæ in hoc triduo, aut quattiduo. & Reponi (inquit Senec. ad Lucil.) dicitur illud, quod creditis debemus. Virg. 2. Georg. Et quantum longæ carpent armenta diebus, Exigua tantum gelidus ros nocte reponet. Id est, instaurabit, refarciet, restituet. & Reponere gratiam id est, referre, & beneficii beneficio cõpensare. Gall. *Reposer, se remettre*. Ital. *Reposare*. Ger. *Widerbring*. Hisp. *Reponer*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Cic. ad Att. lib. 12. Reponere poma in vetustatem, est ad eum suæ reponere, ut diu incorrupta serventur. Col. lib. 12. cap. 44: Omne aut pomum, quod

in vetustatem reponitur, cum pediculis suis legendum est.

Reponere in coronam, est in eam ulam reponere, ut opus sit, coronam ad datur. Plin. lib. 22. cap. 21, de anhemide herba, in macro solo, aut iuxta femoras colliguntur, & in coronam reponuntur. & Reponere itè aliquid, dicunt scriptores, quum argumentum ab alia tractatu retractant. Horat. in Arte: Scriptor honoratum si forte reponis Achillem. Id est, si de Achille aliquid scribendū suscepis post Homerum, qui primus mores ejus depinxit, postq; celebravit. & Reponere aliquid alicui, est vicissim illud obijcere, replicare, opponere. Cic. ad Lent. Ne tibi idem reponam quum venies.

Repositus, a, um, iteru positus. Gall. *Reposer, se remettre*. Ital. *Reposato*. Ger. *Widerbring*. Hisp. *Reponido*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Cic. ad Att. lib. 12. Reponere, est reponere per syncope. Virg. 3. Georg. - atqui non Mælia Bacchi Munera, non illis epule nocuere repositæ. Idè, & cuncti iuaserunt numine divi Italiam petere, & tenentare repositas: id est, longè positas, inquit Servius.

Repositorium, ri, n. Vas in quo reliquitur ciborum, & menta instrumenta reconduntur, sive ex corio sit, sive ex auro, murrina. Gall. *Reposoir*. Ital. *Repositorio*. Ger. *Repositorium*. Hisp. *Repositorio*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Plin. lib. 21. cap. 21: Bibente convivæ, mentam vel repositorium, in auspiciatissimum habetur. Idem lib. 9. cap. 21: Teledinum paratam a secatre in laminas, lectosque, & repositoria hinc vultuere, Caribillus Pollio instituit.

Reposito, tas, ad. p. Refecto, reveho. Gall. *Reposer, se remettre*. Ital. *Reposato*. Ger. *Widerbring*. Hisp. *Reponido*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Cic. ad Att. lib. 12. Reponere, est reponere per syncope. Virg. 3. Georg. - atqui non Mælia Bacchi Munera, non illis epule nocuere repositæ. Idè, & cuncti iuaserunt numine divi Italiam petere, & tenentare repositas: id est, longè positas, inquit Servius.

Repositio, are. Rursus positio, interpolio, repurgo. Gall. *Reposer, se remettre, se reposer, se rafraichir*. Ital. *Reposare*. Ger. *Widerbring*. Hisp. *Reponer*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Cicero, pro Sextio: Hanc Pompejus exegit, atq; in signe regium quod de capite suo abjecerat, reposuit. Virg. 3. Aen. - antequam reponimus ignem id est, instauramus ignem. Man. lib. 2: Vltus si pudor est, repono: cœna id est, rursus appone. Unde reponere fabulas, & scripta poetæ dicuntur, quæ secundo ea in scenam afferunt. Solebant enim (ut inquit Porphyrio) qui ludis apud veteres præerant, scriptores quum primum in scenâ prodirent, benignè excipere: ut si forte nõ rectè egissent, ita ad scribendum audientium benignitate alliterentur. Unde Horat. in Arte: Fabula quæ postea vult, & spectata reponit: id est, semel, atq; iterum spectari, & deinde agi. & Quandoq; reponere, est recondere. Gall. *Reposer*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Col. lib. 12. cap. 44: Vnumquodque genus separatim propriis articulis reponat. Cic. 2. de Nat. deor. Scientia condèdi ac reponendi fructus. & Animo vel mœre reponere, est memoriam imprimere, & veluti in ianua prædore recondere. Virg. 1. Aen. - manet alta mente repositum iudicium Pæridis. & Quandoque idem quod ponere seu collocare. Cic. pro Seft. Quos equidem in deorum immortalium numero ac cœtu repono. Idem 1. de Nat. deor. Quo quid absurdius, quam aut res sordidas, atq; deformes deorum honore afficere, aut homines iam morte defunctos, reponere in deos? Idem de Opt. gen. Orat. Tamè hunc in numero nõ repono, idè Qu. Fratri Virtutes tuas in numero deorum repositas, vides. Lucr. lib. 4: Et bona sæpè valetudo quæ dicitur esse Corporis, & nõ est tamè hæc pars ulla valetus. Sic animi sensum nõ cœtu patre reponunt. & Quandoq; reddo, vel restituo. Gall. *Reposer, se remettre*. Ital. *Reposare*. Ger. *Widerbring*. Hisp. *Reponer*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Plaut. in Pers. Des mihi numos sex cœtos, quos pro capite illius pendæ, quos continuo tibi reponæ in hoc triduo, aut quattiduo. & Reponi (inquit Senec. ad Lucil.) dicitur illud, quod creditis debemus. Virg. 2. Georg. Et quantum longæ carpent armenta diebus, Exigua tantum gelidus ros nocte reponet. Id est, instaurabit, refarciet, restituet. & Reponere gratiam id est, referre, & beneficii beneficio cõpensare. Gall. *Reposer, se remettre*. Ital. *Reposare*. Ger. *Widerbring*. Hisp. *Reponer*. Pol. *Okladz, adzwazca*. Vng. *Repon*.] Cic. ad Att. lib. 12. Reponere poma in vetustatem, est ad eum suæ reponere, ut diu incorrupta serventur. Col. lib. 12. cap. 44: Omne aut pomum, quod

Rep. fersco, is, n. t. In puerilem aetatem revertor. [אבאמסד-
 פון Gal. Revenir en enfance Ital. Ritornare tueta fanciulla. Germ.
 Wieder zu etnem Kind werden / Kindisch werden. Belg. Wiedem
 ficut worden Hisp. Tornar machacha, renacerse. Pol. Wrzucim sie
 do dzieciństwa. Vn. Ciem kke leek An. To macer chidub.] Cic.
 in Cat. Ex hac aetate repuerascam, & in conis yagiam q̄ inter-
 dum ad pueriles nugae & deliramenta redire. Cic. lib. 2. de
 Orat. Quum us diceret, socerum suam Laxium semper ferē
 cum s. opione solum rusticari, eos q̄, incred. bñter repuera-
 scere esse solitos, quum ius ex urbe, tanquā ex vinculis evola-
 vissent Plaut. in Merc. Senex quū ex templo est jam nec sentit
 nec sapit, ajunt solere eum rursum repuerascere.

Repugno, as, n. p. Resisto, contradico, obfido, refugor. [רפג-
 נהלעק רפוגו fere. ad n. p. Gal. Repugner, contradire, resistere.
 Ital. Resistere, contradire, contraddire. Germ. Wider etwas streiten
 widerstehten widersteht Belg. Tegen haem tegen streeden oft vecht.
 Hisp. Contradecir o resistir pugnado. Pol. Odmawiam / sprz. ymiam
 sie. Vn. Eline alek elene usakodm. Ang. To yzuelaud or resist,
 to yzuelay.] Cic. de Amicit. Cum autem omnium rerum simu-
 latio est vitiosa, tollit enim iudicium veri, idq̄ ad alteram, tum
 amicitia respugnat maximē.

Repugnantia, s. f. p. Dissensio. [רפגנות מובאלעקעך ור-
 הפגנות מובאלעקעך ורפוגות. Gall. Repugnantie, contrariete. Ital.
 Contrarieta, repugnantia. Ger. Widerwärtigkeit / widerspait wider-
 streit Hisp. Aquella obra de resistir. Pol. Sprz. ymiam. Vn. Eline
 alle. Ang. A gainstland, dissentio.] Cic. Philip. Sed qui tan-
 tatum rerum repugnantiam non videas, nihil profecto sapis.

Repugnare, acis, om. t. Cō-umax qui obulit & reluctat. [רפוג-
 פון Gal. Repugnare, resistere. Ital. Resistere, contradire, resistere.
 Ger. Widerstehten / widersteht Belg. Tegen haem tegen streeden oft vecht.
 Hisp. El que resistir a tal cosa. Pol. Sprz. ymiam sie. Vn. Eline alle, komey.
 Ang. He that is wīl sell and gainstlandeth all things.] Cic. 1. de
 Orat. Te repugnantem in disputando esse visum.

Repugnans, adverb. cui opponitur Patienter. [רפוגנות
 ענות. Gall. Encontre sans, avec cōtrôle, sans. Ital. Contradicen-
 do, malgrado d' altri. Ger. Widerstehtend und vngett. Hisp. Res-
 sistendo, con resistencia. Pol. Sprz. ymiam sie. Vn. Eline alle. An.
 With expatiation or gainstland.] Cic. in Cat. Majore: Alacium
 patienter accipere, non repugnantem.

Repullulatio, as, iterum pullulatio [אבאמסד. Gall. Repuller,
 revertere sursum & iterum. Ital. Ripullulare. Ger. Wiederumb herfar
 sprachen oder schreien. Belg. Witspreken Hisp. Repuller y crier las
 arboles. Pol. Zwom poki powstam. Vn. Ymet ki sprazam. Ang. To
 burgen, to spring again.] Plin. lib. 16. cap. 10. Larix vlt. i radici-
 bus non repullulat, picea repullulat.

Repullulatio, is, Rurtus pullulatio, & novos pullos: hoc est
 nova germina emitto. [אבאמסד. Gall. Repuller,
 revertere sursum & iterum. Ital. Ripullulare. Ger. Wiederumb herfar
 sprachen oder schreien. Belg. Witspreken Hisp. Repuller y crier las
 arboles. Pol. Zwom poki powstam. Vn. Ymet ki sprazam. Ang. To
 burgen, to spring again.] Col. lib. 4. cap. 22. Vt iuxta cicantem no-
 velle frondibus repullulafant.

Repumico, as, Rurtus pumico.

Repumicatio, verbale, s. Quod de arboribus dicitur, quando
 gemmae hirsutae propter fugas expoluntur ipso Vere. [אבאמסד.
 Gal. Repuller, revertere sursum & iterum. Ital. Ripullulare. Ger. Wiederumb herfar
 sprachen oder schreien. Belg. Witspreken Hisp. Repuller y crier las
 arboles. Pol. Zwom poki powstam. Vn. Ymet ki sprazam. Ang. To
 burgen, to spring again.] Plin. lib. 17. cap. 26. Gemmas si fugas retortas, hirsutaeque lacerent, remedio
 est repumicatio, & quaedam politura.

Repungo, is, act. t. [אבאמסד. Gall. Repungere, repiquer. Ital. Ri-
 pungere, simulari. Ger. Wiederumb stichet oder stupfen Belg. Wu-
 derom steten Hisp. Duncar otra vez, agujoncar. Pol. Z. si odpycham.
 Vn. Ki doleni megi zickni. Ang. To prick againe.] Quādo de ra-
 tione, vel calendario loquitur, facit praeteritū repugni. [אבאמסד.
 Cic. Lentulo: Daretur mihi ipsi alium Publium, in quo
 possem illorum animos medio ceteri laecilitus repungere.

Repurgo, as, act. p. idem quod Purgo, vel diligenter mendo.
 [אבאמסד. Gall. Repurger, Ital. Repurgare. Ger. Wās scabēt / wet scabēen. Hisp. Mocha
 alampar. Pol. Oczyszczenie. Vn. Mez u zritum. Ang. To purge dili-
 gently and mak cleane.] Plin. lib. 19. cap. 19. Eneca: cyminum ab
 imo docto, nisi repurgeretur. Ovid. de Nucer. Dumq̄, repurgat
 humū, collectaq̄, saxa remittit. Idem 5. Metam. viciōq̄, Aq̄-
 lonibus Austro Falca repurgato fugiebant nubila caelo.

Repūto, as, act. p. Mente revolvō, animo expēdo. [אבאמסד.
 Gal. Reputer, pesjer or repenir. Ital. Riputare. Ger. Dinsig dēradit / wet bey im seibē erwegt Hisp. Mocha
 posier. Pol. Bluce wmytam. Vn. Alumbi feregam. An. To adwise or
 consider with my self.] Salust. in Cat. Quū sententias quoyundā
 mecu repūto. Liv. lib. 1. ad Vib. Quis nō undē natus sis re-
 puta. Cic. postred. Quibus ego rebus objectis multa mecum

ipse reputavi. & Nonnunquam refeco, sive minorem sum-
 mam a majori deduco. [אבאמסד. Gall. Revenir en enfance Ital. Ritornare tueta fanciulla. Germ.
 Wieder zu etnem Kind werden / Kindisch werden. Belg. Wiedem
 ficut worden Hisp. Tornar machacha, renacerse. Pol. Wrzucim sie
 do dzieciństwa. Vn. Ciem kke leek An. To macer chidub.] Cic.
 in Cat. Ex hac aetate repuerascam, & in conis yagiam q̄ inter-
 dum ad pueriles nugae & deliramenta redire. Cic. lib. 2. de
 Orat. Quum us diceret, socerum suam Laxium semper ferē
 cum s. opione solum rusticari, eos q̄, incred. bñter repuera-
 scere esse solitos, quum ius ex urbe, tanquā ex vinculis evola-
 vissent Plaut. in Merc. Senex quū ex templo est jam nec sentit
 nec sapit, ajunt solere eum rursum repuerascere.

Requies, es, f. q. Cessatio a labore, quiete, vacatio, otium.
 [אבאמסד. Gall. Requite, requies, quiete. Ger. Ruhe, requie, otium.
 Pol. Odmawiam / sprz. ymiam sie. Vn. Eline alle, komey.
 Ang. He that is wīl sell and gainstlandeth all things.] Cic. 1. de
 Orat. Te repugnantem in disputando esse visum.

Requiesco, scis, n. t. Cessō a labore, quietem ago. [אבאמסד.
 Gal. Requiescere, requiescere. Ital. Requiescere, requiescere. Ger. Ruhe
 nehmen, requiescere. Pol. Odmawiam / sprz. ymiam sie. Vn. Eline alle, komey.
 Ang. He that is wīl sell and gainstlandeth all things.] Cic. 1. de
 Orat. Te repugnantem in disputando esse visum.

Requiro, is, pen. prod. act. t. Multū & diligēter quero [אבאמסד.
 Gal. Requiro, requirere. Ital. Requiere, requirere. Ger. Erfordern, requirere.
 Pol. Wymagać, requirere. Vn. Eline alle, komey. Ang. He that is wīl sell
 and gainstlandeth all things.] Cic. 1. de Orat. Te repugnantem in
 disputando esse visum.

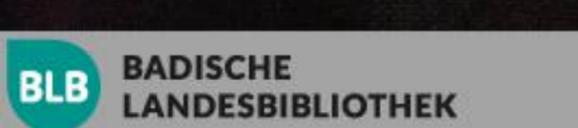
Requisito, as, frequens. Plaut. in Mōl. Quid tu ostentans
 novae requiritas? [אבאמסד. Gall. Requite, requies, quiete. Ger. Ruhe, requie, otium.
 Pol. Odmawiam / sprz. ymiam sie. Vn. Eline alle, komey. Ang. He that is wīl
 sell and gainstlandeth all things.] Cic. 1. de Orat. Te repugnantem in
 disputando esse visum.

Res, rei, f. q. Generalem habet significationem. [אבאמסד.
 Gal. Res, res. Ital. Res, res. Ger. Ding, res. Pol. Rzecz, res. Vn. Eline alle, komey.
 Ang. He that is wīl sell and gainstlandeth all things.] Cic. 1. de Orat. Te
 repugnantem in disputando esse visum.

ua, sine effectu. *Terent. in Adelp. Re ipsa reperti, faci-
liore nihil esse melius, neq; clementia. Cic. in Catone. Habui
hee de Senectute que dicere vobis, ad qua' unia perveniamis,
ut es que ex me audistis, re experte probare possitis. Et pro
pencilo, ut apud Terent. in Phorm. Verum pone esse viduum
cum, Ad tandem tamen non capitis eius res agitur, sed pecunie.
Et dicere, vel cogitare quod res est, hoc est, veritate dicere, vel
cogitare. Terent. in Adelp. Verum cogito quod res est. Res
nem pro bonis, sive subtilia accipitur. *Terent. in Phor.
Arta talentum rem reliquisset decem primus esses. Vnde di-
cimus res habere, pro eo quod est divit esse. Cic. 2. Offic.
Non est duo hominum millia qui rem habeant. Rem augetur
id est locupletari. Idem pro Rab. Posthimo: Rem bonis & ho-
noris rationibus auget. Rem facere, idem. Horat. 1. Epist. Is ne
tibi melius suadet qui ut rem facias, rem. Si possis recte non
quocumque modo rem. *Vnde ad rem id est, avarus. Ter-
ent. Eunuch. Eius frater aliquantulum est ad rem avidior. In-
teritum res accipitur pro utilitate. *Terent. Hecyr.
In rem est Bacchides. Et rursus: Neq; in rem nostram est ut
quicumque amator auxilii laetetur. Ex re ipsa natum dicitur
quod extremum est. Et re natum est, occasione. Pro re na-
tam est, pro eventu rei, & occasione. Ab re, aliquando ponitur
pro re eventu. Ad rem verba consecre id dicitur qui aggre-
ditur agere quod dixit. Terent. in Eunuch. Tam diu eius ma-
gnifica verba pati possumus, quam diu verba sunt. Ceterum
si ad rem consecrat, vapulabit. Res Romana, a Livio sepe
ponitur pro acie Romana: Sed res Romana, inquit, erat super-
ior. Ponitur res aliquando pro modo, seu ratione. Plaut. in
Rad. lam reperti rem quo pacto nec fur, nec socius sies. Res
vera, due dictiones sunt idem significantes quod re ipsa, vel ut
veritas se habet re verbo, specie. Cic. pro Cluent. Verbo ille
reus erat, re quidem vera, & periculo, & tota accusatione Op-
pianus. Horat. lib. 2. Sermon. Sate, 7. velut si re vera pugnet,
imant. Alias res agere dicitur qui non autem ad id quod
aut dicit, aut facit. Cic. ad C. Caesum, lib. 1. Itaq; facio me alias
re agere, ne convicium Platonis audiam. Hujus diminutivum
est regula, *Terent. Eunuch. ut a spes specula. Res comperendina-
ta, dicitur quum iudicium in diem tertium dilatum est. *Terent.
Eunuch. Res iudicata dicitur, quia finem controversiarum
pronunciatione accipit, quod vel condemnatione, vel abso-
lutione contingit, ut auctor est Vlp. ff. de Re iudicata. *Res
fori, Res foris, dicitur causa que agitur in foro, & ad cau-
sam pertinet. *Terent. Eunuch.********

Res prolata, & Res prolata, sepe dixit Cicero: nec tamen,
quod significet, intelligunt multi significant autem, ut ex accu-
ratis multorum locorum examinatione collegimus, tempus
illud, cum homines fenearentur, declarat maxime Plautus in
Captivis, in persona parasiti:
Vobis prolata sunt, cum tus homines sunt,
simul prolata res sunt nostris dentibus.
Quasi cum calcitur, cochlear in oculo latent,
Suo sibi succo vivunt, ros si non cadit:
Item parasiti rebus prolatis latent.
Et pro Murina, ubi Isaacus ultos exagitat: Sapiens existima-
ni nemo potest in ea prudetia, que neq; est extra Romam us-
quam, neq; Roma, rebus prolatis, quicquam valet. Et ad Attic.
lib. 7. Non istum rei prolatis tardabit, & ad eundem lib. 7.
Meum stultitiam veterandiam, qui legati voluerim ante res pro-
latis, ne deserere videret hunc rei rumorem: & ad Qu. Frat.
Res prolata, ad interregnum comitia adducta. Reu igitur pro-
latis, sive res prolata id est, ac si dicas, vacatio a muneribus:
que maxime erat ludoru diebus. Ludoru aut nomina, Voti-
vi, Romani, Visitoria, Plebeia, quoru primi Votivi XVII. Cal.
Sept. comissi, per quindecim dies celebrabantur: & continuo
Romani per decem dies: cum interea res prolatis dicebantur,
confecta Votivia, & Romani, rursus ad negocia iudicia fi-
bant: scilicet status habebatur, tum publicum tum privatim quisq; sa-
tgebatur in sua re: hoc usq; ad VIII. Cal. Novemb. nam cum
inter ludos Romanos & ludos Victoriae dies intersit XLV.
quod aperte ipse declarat lib. 4. in Verrem: recte subducenti
pessimum fiet, Indotu victoriae commissionem incidere in
diem VIII. Cal. Novemb. quod significatur & ad Qu. Frat.
lib. 7. Interu igitur res prolatae Victoriae aut ludi, cumq; his Ple-
beia conjuncti, dies auferbat octo ut ad VIII. nonq; Novem-
bris & magistratus, & cuiusvis ordinis homines intermissam
sive publicam, sive privatam administrationem repeterent: itaq;
Cic. lib. 4. Epist. ad Att. Pontinus, inquit, vult ad VIII. nonas
Novemb. triumphare, ex quo patet, non fuisse diem festu VIII.
nonas Novemb. Ex Pauli Manutii comentario in Epist. ad Att.
lib. 4. Epist. pen. cor. diminutivum: *Terent. Eunuch. Gall. Pesto chise,
chise. Ital. Pesto cosa. Ger. Ein tien ding oder sechsten hundert
stun. Hisp. Pesto cosa. Pol. Niesze, maierulka. Vng. Mar-
beka. Ang. A little thing.] quemadmodum specula a speculo quod
quavis generale sit sua natura vocabulu, rebusq; omnibus*

exiguis communi: venustissima tamen accipitur pro tenui re
familiari, quae ab Horatio cum supellex appellatur.
Resaluto, tas, Salutantem saluto. *[Cicero ad Corn. Gall. Refal-
tur. Ital. Resalutare. Ger. Wieder vnd grüssen. Hisp. Tornar a salu-
dar al que se anda. Pol. Zalic pozdranow. Vn. Vixitaz kb doctom.
Ang. To be safe againe.] Martial. lib. 4. Securus nullum resalu-
tas, despectis omnes. Cic. 2. Philip. Sed tum nimis inter omnes
constabat neminem esse resalutatum.
Resarco, cis, tum, act. Quod diffusum, aut scissum erat de-
nuo sarco. *[PTI badshy 707 taphir, adiffhaly. Gall. Ra-
billier, racoultre, radouber. Ital. Risar de nuovo. Ger. Wieder vngent
wider kessen witer sicken. Hisp. Refazer remendar. Pol. Oprawiam.
Vng. Meg follem. Ang. To amend, to bech.] Terent. in Adelp.
Fores effregit restituentur, discedit vestem resarcietur. *Suet.
in Claud. cap. 6. Quod decretum abolitum est, excusante Ti-
betio imbecillitatem eius, ac damnum liberalitate sua resti-
tutum pollicente.
Resarco, is, Rursus sarco. *[Cicero ad Corn. Gall. Refarco, sarco
derech. Ital. Zappare de nuovo. Ger. Wieder sicken. Hisp. Sacuar
estardar otra vez. Pol. Znowo ul oco. Vng. Vyalaz gyvuladek. An.
To rake or weed againe.] Plin. lib. 18. cap. 20. Quum hycum pigge-
lida capte segetes essent, resarcuerant, restituentes campos.
Rescindo, is, act. Cedo, tollo, aufero, deliro, revello. *[VT
ghadhsh 771 hickiob 707 kithab, unyzo, ideriuo, unyzo.
Gal. Cooper, rogner, abaler. Ital. Togliere, troncare, distruere. Ger.
Abnehmen, abmen haumen, oder schnecken, iten, abwerfen. Belg.
Weteren ofstreten. Hisp. Cortar, destruyr. Pol. Odczynia, 771-
Vng. Elmerzen, leuzgom. An. To cut or break in sunder, to abulish,
or funde.] Cels. lib. 1. bell. Gall. Pontem qui erat ad Genevau,
jubet rescindi. Proprie tamen ad ea pertinet que scinduntur,
rescanturve ferro, aut alio quo vis instrumento. Collib. 2. hie
que saltereliquerit, priusquam inarescant, vomis rescindat, ar-
que obruat. Id enim cedit pro stercore. Virg. lib. 1. Georg. No
tamen ulla magis presens fortuna laborum est, Quam hiquis
ferro potuit rescindere summum Viceris os: alitur vitum, vi-
virque regendo: id est, aperire. Idem lib. 1. Georg. Caelum re-
scindere fratres. Ter sunt conatid est, oppugnare. Aliquan-
do non ratum habere, irritam facere, abrogare, abolere. *Salu-
stius in Jugur. Iugurtha inter alias res, ut oportere
quinquennii consulta, & decreta omnia rescindit id est, tolli,
& destrui. Terent. in Phor. Mibi non videtur, quod sit factum
legibus, Rescindi posse.
Rescissus, pass. *[VT 771 ghadhsh 771 hickiob 707 kithab,
unyzo, ideriuo. Gal. Cooper, rogner. Ital. Togliere, troncare. Ger. Ab-
nehmen. Hisp. Cortado. Pol. Odczyniony, odczyn. Vng. Tasmu este.
Ang. Cut in sunder.] Luc. lib. 4. Rescissoque vocent suspicia
dura palato.
Rescisco, is, o, t. sive Resco, is. Est factum aliquid occultius,
aut inopinatum, insperatumq; cognosco. *[VT 771 ghadhsh,
unyzo, ideriuo. Gall. Etre aduena apre le fait, savoir pui apre.
Ital. Risaper. Germ. Zamen erdentelu heimische sach et staten vnd
veteuennis. Belg. Zamenen. Hisp. Saber lo que se hizo. Pol. Do-
wiadnia sw. Vng. Meg etem. Ang. To know and be aduerted fo
scem. Terent. in Adelp. En ubi, rescivit omnem rem: id est,
quod occultu putabamus, praeter nostra opinionem cognou-
it. Aliquando significat rem, postquam gesta est, scio, qua
nesciebam qua gereretur. Terent. Hecyr. Omnia omnes ubi
resciscunt, his quos par fuerat resciscere, Sciunt.
Rescribo, is, act. t. Scripto respondeo. *[Cicero ad Corn. Gall. Rescribo,
771 ghadhsh. Ital. Rescrivere. Ger. Wieder schreiben. Belg. We-
der schryuen. Hisp. Responder a lo que otro escriuo. Pol. Odczynia,
Vng. Tassal meg fidelek. Ang. To writt againe.] Ovid. 1. Epist.
Nihil mihi rescribas attamen ipse veni. Re scribere argenti,
est remunerare, sive per melle scripturam reddere. Terent. in
Phor. Atq; illud mihi argenti rursus iudice scilicet Vbi Do-
natus (inquid) id est, reddi, seu per melle scripturam dedit. Quonia
enim ad pecunie remuneratione antecedit scripturam, qua ho-
die *chirographum* vocamus, idem rescribere dicebat pro remu-
nerare. Servius: Scribi est dari. Horat. lib. 2. Sermon Sat. 2. Scribe
decem Neio: non est satis, ad de Ciente Nodosu tabulas centum,
Rescribi vero reddi. Idem paulo post: Putidius multo est cere-
brum (mihi crede) Perilli. Didicisti quod tu nunquam rescribere
possis. Quae omnia ex antiqua consuetudine intelligenda sunt,
quae sunt, ut creditores in argentanoru apud quos suas pecu-
nias collocauerat, tabulis expensum alius scriberet, & argentario id
nomen daret. Debitoris aut cum eam pecuniam reddidisset,
ei dem argentario, ut nome expungeret, & pecuniam in
acceptum referret, dicebat. Ponitur aliquando rescribo, pro
eo quod est scribere contraria uia qua alii scripserunt. Quint.
lib. 10. cap. 5. Melius hoc quam rescribere veteribus orationibus,
& Aliquando pro respondeo, ut cum iurisconsulto rescribe-
re dicimus, cum consultationibus sua responsa scripta dabant.
Rescriptum, pu, n. f. Epistola qua imperatores vel ad libellos
praefentium, vel ad absentium magistratum consultationes
respondeo.*********

responderunt. [מַּדְּבָרִים וְכֵן עָנְּוּ, והֵלֵכוּ בַּחֲזָקָה. Gall. *Respondeo*, lettres d'un prince, lettres de luy. Ital. *Lettere di un principe*. Ger. Ein Beschreiben der Antwort, ein Gegenreden. Hisp. *Letteras de un principe*. Pol. *Odpowiedzi na listy*. Vngar. *krassal valo mag seletet*. Ang. *a writing answer, letters of a prince.*] Vip. in l. 1. ff. de Appellationibus: Quæritum est an adversus rescriptum principis provocari possit.

Reséco, cas, pen. cor. *refecui, sum*, ad p. *Amputo, abscindo.* [מַּחֲרִיבָא דְּבְּרֵי קַלִּילֵי וְחִלְּחָלִּיבֵי דְּרֵי עַלְמָא. Gall. *Reséco*, *Reséco*, *Reséco*, *Reséco*. Ital. *Togliere via, togliere*. Ger. *Ab schneiden, abschneiden, abbauchen*. Belg. *afschieden, uedrom suet*. Hisp. *Cortar e tornar a cortar*. Pol. *Odcyżam*. Vn. *El meteco*. An. *Te cutt et pare away.*] Ovid. 11. Metam. Sed solitus longos ferro refecare capillos. *Viderat hoc simulus*. Cicero. 2. de Divin. Aut quorū lingue sic inhererent ut loqui nō possent, hæ scalpello refecit, *liberarentur*. Idem in Plū. Quem Canthaginienses refectis palpebris illigatum in machina vigilando necaverunt, & *Refecare ad vivū*, est aliquid nimium strictē, & quod dicitur, ad regulam revocare: translatione sumpta ab eis qui vel unguis usq; ad vivum, vel arbores usq; ad radicem refecant. Cic. de Amic. Nec id ad vivum refeco, ut ii qui hæc subtilitatis disserunt, & *Refecare libidinem*. Cicero, ad Attic. lib. 1. in qua ego nactus (ut mihi videbat) locum refecandæ libidinis, & coecccendæ juventutis, vehemens fui. & *Refecare audacias & libidines*, apud eundem 3. Verr.

Reséctus, a, um, part. *Abrasus*. [מְרַסָּדִים וְרַסָּדִים. Gall. *Reséctus*. Ital. *Togliere via*. Ger. *Ab geschnitten, abgeschliffen*. Hisp. *Cortado*. Pol. *Odcyżony*. Vng. *el metecet*. Ang. *Cutt of or away.*] Ovid. 4. Tril. Eleg. 10. *Barba refecta mihi ubi ve, seccē ē ve fuit.*

Reséctio, omis, f. t. *Ampuatio, actus refecandi*. [מַּחֲרִיבָה. Gall. *Reséctio*. Ital. *Togliamvia*. Ger. *Abschneiden, abbauchen*. Hisp. *Cortadura*. Polon. *Odcyżenie*. Vngar. *El metecet*. Ang. *A cutting or paring away.*] Col. de Arboibus: *Que ex refectione enata fuerit, vim inuilem habebit.*

Reséctio, omis, n. t. *Quod à re quapiam refecatur*. [מְרַסָּדִים. Gall. *Reséctio, reséctio*. Ital. *Togliamvia*. Ger. *Ein abschneiden, das man von einem andern abhandelt*. Hisp. *Cortadura, mendadura*. Pol. *Wyciek*. Vng. *El metecet aprólek, metek*. Ang. *That which is cutt or pared away from any thing.*] ut, *Reségmen unguium*, quod ex unguibus amputatur, *2m. de me. Plin. lib. 21. cap. 13.* *Nec pauci apud Græcos singulorum viscum, membrorumque etiam sapes dixere, omnia perfecti usq; ad reségmina unguium.*

Reséctis, cis, pen. cor. m. t. [מְרַסָּדִים. Gall. *Reséctis*. Ital. *Rasato*. Ger. *Ein rasen an einer Dintocher so man schneidet*. Hisp. *El rasamiento del cuerpo de la vida*. Pol. *Odcyżenie, wyroszenie, salsza dlia rozdzynia*. Vng. *Resék*. Ang. *A rase branch cutt.*] *Sarmentum anootinum*, quod putatur us fructum ferat. Col. lib. 3. cap. 10. *Nam confiteor pampiniarios quoq; quam è duro prorepserint, tempore anni sequentis à equo rete fecunditatem, & idem in refecem summittit, ut progenerare possit. Verum eiusmodi partum competentibus non tam ipsius refectis, quam materni esse monet.*

Resécro, as, iterum obsecro, itero obsecrationē. [מְרַסָּדִים. Gall. *Resécro*. Ital. *Prigare più volte*. Ger. *Widerum bitten*. Hisp. *Rogar muchas vezes*. Pol. *Znowo prosze*. Vng. *Ac kénségek még isytem*. An. *Te pray again.*] *Item religione solvo*, *Vn quum reus populi comitis oraverat per deos, ut eo periculo liberaretur, jubebat magistratus eum refecrare.* *Ap. de Vng. Hæc Festus*. *Vnus est in hac significatione Plaut. in Aul. Nunc te obsecra fac mentionem cum avunculo, mater mea, Resécro que mater quod dū it obsecravet.* *Marcellinus lib. 24.* *Exclamavit indignatus acriter lullianus, lovenque testatus est nullo Myri iam sacra facturi, nec refecravit celsi moite preceptus.*

Resédā, dx, f. p. *Herba quæ apud Arimidium copiosè provenit, sedandis collectionibus inflammationibusve utilis.* *Plin. lib. 27. cap. 12.* *Circa Arimidium nota est herba, quam refédā vocant. Discutit collectiones, inflammationesq; omnes. Qui curant ea, addunt hæc verba: Reseda morbo refeda, scisue, fisisue, quis hic pullos egerit, sedies, nec pedes, nec caput habeant. Hæc ter dicunt, totius que despuunt.*

Reségmen, *Videré RESECO.*

Reséro, ras, pen. cor. ad p. *Aperitiō fere deductum.* [מְרַסָּדִים. Gall. *Reséro*. Ital. *Aperire*. Germ. *Rasshöllung*. *bas* [*Rezo*] *außer*. Belg. *Opden*. Hisp. *Abrir*. Pol. *Odmuka, otbieram*. Vng. *Meg nyitom*. Ang. *To open.*] Cic. 2. Offic. *Nec ita claudenda vitæ familiaris, ut eam benignitas aperire non possit, nec ita referanda, ut patrat omnibus.* *Virg. lib. 12. Aen. Videm ali refecrare jubent, & pan deie portas Dardaniidis.* *Lucan. li. 2.* *Vt refecret pelagus, (par) q; per æquora bellum.* *Valer. Hæc 2. Argon.* *hospitibus referans secreta Thyotes.*

Reséctis, parti cop. [מְרַסָּדִים.] Ovid. 2. Fast. & *sex refecrata diebus Carceris Aeoli janua latè patet.*

Reséro, as, pen. cor. *refeci, refatum*, ad t. *Burris semina, hercibus planto.* [מְרַסָּדִים. Gall. *Reséro*. Ital. *Reserare, risemiar*. Ger. *Widerum bitten*. Hisp. *Reserare, sembrar, sembrar, sembrar*. Pol. *Zasie siew*. Vn. *Vyonnas rocc*. An. *To plant or sow again.*] *Plin. lib. 18. cap. 20.* *Nam quæ hyeme prægelida capita tergetes essent, refecrunt, refacientes campos mensis Martio.* **Resérvo,** as, ad p. *In aliu d tempus, vel in futurum servo.* *1m. neco.* [מְרַסָּדִים. Gall. *Reservo*. Ital. *Reservare*. German. *Hüderis d bitten*. Hisp. *Reservar*. *condar*. Pol. *Napom ciemam*. Vng. *Mas sého cartom*. Ang. *To keep hntil an other tyme.*] Cic. *ad Qu. Fratrem lib. 2.* *Præsentem sciam, si refecratur cætera.* *Idem in Orat.* *Vsum loquendi populo concessi, scientiam mihi refecrari.* *Virg. 4. Aen.* *Nam quid desimulo? aut quæ me ad majora refecro?*

Reses, *Vide RESIDEO.*
Resex, *Vide RESECO.*
Residéo, es, pen. cor. n. f. *Quiesco, sedeo, firmiter sto.* [מְרַסָּדִים. Gall. *Residéo*. Ital. *Resedere, sedere*. Ger. *Entschloessen*. Belg. *Etiam*. Hisp. *Tornar a sero*. Vng. *Nyugom, veszto, vészto*. Ang. *To sit a long tyme.*] *Virg. 7. Aen.* *omniq; repensē refecdit, ut q; Residere cunctales feras, est onari, agereq; ferarum mentione plenas.* *Plaut. in Capellita venter, gurgurq; residens cunctales feras.*

Resés, sudis, om. t. *Segnis, otiosus, dissolutus.* [מְרַסָּדִים. Gall. *Resés*. Ital. *Resedus*. Ger. *Ban end trågen sig igen*. Belg. *Resedus*. Hisp. *Resedus*. Pol. *Lutemioz, rucak*. Vng. *Resedus*. Ang. *Resedus*. Liv. lib. 2. *Tam otie feres refédā in urbe plebem incerti, manere eam, an abire audent*. *Virg. lib. 6. Aen.* *Otia qui dumper patre, refedus, moribit Tullius in arma viros, & jam defueta nimis plus Agamem.* *Idem 1. Aen.* *& vivo tentat preventre amote lampiditædes animos, desuetaq; cordatit est, pigros Refés aquæ Vatonē 1. de Re rust. cap. 17. dicitur quæ non sunt.*

Residus, a, um, adject. *Reliquus*. [מְרַסָּדִים. Gall. *Residus*. Ital. *Residuo*. Ger. *Abgesessen*. Hisp. *Residuo*. Pol. *Residuo*. Vng. *Residuo*. Ang. *Residuo*.] *Idem 1. Aen.* *& vivo tentat preventre amote lampiditædes animos, desuetaq; cordatit est, pigros Refés aquæ Vatonē 1. de Re rust. cap. 17. dicitur quæ non sunt.*

Resido, is, pen. prod. *Idē fere quod refedec, nisi quod in quenda importat quasi ad refidendū descendō.* [מְרַסָּדִים. Gall. *Resido*. Ital. *Resido*. Ger. *Widerum bitten*. Hisp. *Resido*. Pol. *Resido*. Vn. *Resido*. An. *Resido*.] *Plautus in Cicero lib. 10. Epist. Cupio nulli refidē hūilitudinem esse.* *Liv. 9. bel. Pun.* *Et five ex refidū & rectorū multate, live in speptiva jactatione severitatis inflam.* *& Residus pro refidus.* *Suer. August. cap. 73.* *Instrumentum, ut suspellectihæ partitioni apparet etiam nunc refidus ledit, ut que mēlis: quoniam pleraq; via private elegantiæ sunt. Refidus pecunie dicebatur, quæ apud eum qui publicæ pecunie ad nostras, supererat, cum vel in usum publicum, vel in usum refecti deberet.* *L. 23. D. ad Leg. Iuliam de pecul. l. 1. 1. 1.*

Resido, is, pen. prod. *Idē fere quod refedec, nisi quod in quenda importat quasi ad refidendū descendō.* [מְרַסָּדִים. Gall. *Resido*. Ital. *Resido*. Ger. *Widerum bitten*. Hisp. *Resido*. Pol. *Resido*. Vn. *Resido*. An. *Resido*.] *Plautus in Cicero lib. 10. Epist. Cupio nulli refidē hūilitudinem esse.* *Liv. 9. bel. Pun.* *Et five ex refidū & rectorū multate, live in speptiva jactatione severitatis inflam.* *& Residus pro refidus.* *Suer. August. cap. 73.* *Instrumentum, ut suspellectihæ partitioni apparet etiam nunc refidus ledit, ut que mēlis: quoniam pleraq; via private elegantiæ sunt. Refidus pecunie dicebatur, quæ apud eum qui publicæ pecunie ad nostras, supererat, cum vel in usum publicum, vel in usum refecti deberet.* *L. 23. D. ad Leg. Iuliam de pecul. l. 1. 1. 1.*

Resigno, as, ad p. *Quod signatum erat aperio, patefacō.* [מְרַסָּדִים. Gall. *Resigno*. Ital. *Resigno*. Ger. *Resigno*. Hisp. *Resigno*. Pol. *Resigno*. Vn. *Resigno*. An. *Resigno*.] *Plautus in Cicero lib. 10. Epist. Cupio nulli refidē hūilitudinem esse.* *Liv. 9. bel. Pun.* *Et five ex refidū & rectorū multate, live in speptiva jactatione severitatis inflam.* *& Residus pro refidus.* *Suer. August. cap. 73.* *Instrumentum, ut suspellectihæ partitioni apparet etiam nunc refidus ledit, ut que mēlis: quoniam pleraq; via private elegantiæ sunt. Refidus pecunie dicebatur, quæ apud eum qui publicæ pecunie ad nostras, supererat, cum vel in usum publicum, vel in usum refecti deberet.* *L. 23. D. ad Leg. Iuliam de pecul. l. 1. 1. 1.*

Reservata diceretur, Gabinii, quoad in columis
 fuit, veritas: post damnatum rem, calamitas omnem tabularū
 fidem reliqualet. Budz. **R**eservatum et dicitur militi, quum ob delictum iussa Tri-
 boni militum, ut stipendium ei daretur, in tabulas referre-
 tur. Auros Festus. **R**essilio, secundum syllaba corr. n. q. Salu retrocedo, subitō
 pedem refero. *Caesarius in apocrypha. Gall. Resaller, resaller, re-
 saller.* Ital. Saltar in dietro. Ger. Wider hindwärts springen. **H**isp.
 saltar atrás. Pol. Odiekuć. Vngar. Hatra visszom, visszakhom.
 Ang. To leap back, to rebound or slippe away quicklie. Quadriga
 ante de Senonius caure dextrum humerum sauciat, atq; re-
 silie & Resilire ut dicitur māma, quū sterilis sit, lactis materia
 deorsum revocata. **P**lin. lib. 11. cap. 40: Detraho māma alim-
 no suo, sterilis sit illicō, ac resilit. & Resilire item dicitur quod
 compositi duro illisum, repellitur atque repercutitur: unde per
 translationē, crimen ab aliquo resilire dicimus, pro eo quod
 et non herere, aut non quadare in illū cui obijctur. **C**ic. pro
 Rosc. Amer. Vbi scopulum offendis ejusmodi, ut non modo
 ab hoc cūmen resilire videas, verū omne suspiciōnem in
 volutē ipsos recidite intelligas. **R**essilio, ut frequenter. est verbi resilio, Repercutor, live resole-
 dō: quum pila pavimento illisa, sursum resilit. *[Caesarius in apocrypha,
 ab eodem.]* Gall. remouit resaller & resaller. Ital. saltar all' insu.
 Ger. Wider aufspringen. Belg. Wederen of terag springē.
Hisp. saltar de alguna cosa. Pol. Odiekuć, odiepadam. Vn. Vices
 Ang. To leap backwards. Transfertur tamē sēpē ad vo-
 cuti percussione, qua montes & nemora quodāmodo mo-
 tum reddunt, & subsilire. **V**irg. 3. Aen. pulsati colles clamore
 resiliant. Idem lib. 8: Consonat omne nemus strepitu, colles
 que resiliant. **P**lin. lib. 11. cap. 19. Inimica apibus echo est, re-
 silians sono, qui pavidas aeterno pulsati ictu.
Resilius, ut, pen. prod. ex re, & simus, Simus hoc est, qui
 auro habet depressas, extremitate sursum reflexa. *[Caesarius in apocrypha,
 Gall. Qui a le nez camus & recouche.]* Ital. Chi ha le nari aperte infu
 ommi. Ger. Der ein Affer nasm hat: das ist ja vnderst oblich ge-
 legen. **H**isp. Cañal muy roma de nari. Pol. Nosmiasy kogorce
 narpianu ioko kogorkodam. Vng. Felhergeit orro. Ang. He that
 hath a comly nose or crooked yward. **V**ade à Virgilio capellæ
 dicitur simæ 10, Aeglog. Dum teacra atrudent simæ vir-
 gulis capellæ. Servius, Simæ, Graecum est nomenque est, pres-
 buis arbus: unde & simias dicitur. **R**esimus, vitium Collib.
 & cap. 1, loquens de boum indole: Pannali (inquit) sunt boves
 rudis resimus, patulis. **V**arr. 2. de Re rust. cap. 9.
Resina, pen. corr. f. p. Humor tenax ex arboribus defluens,
 in istudq; residens. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]* Gall. Resine.
 Ital. Resina dicitur per lo pio del pino. Ger. Harz dicitur materie se-
 ni von Eichen herfar tringt. **H**isp. La resina del pino, trementina.
 Pol. Zyrnia, Resina depnie. Vn. Resak ex resinis. An. Resin, or all
 the gums running out of trees. **E**jus duæ præcipuæ sunt species,
 una una, humida altera. Et protius omnis stomacho cōducit,
 & suo quibus rejectionibus primisq; probat: que à terebin-
 tho ardore, terebinthina est appellata. Nascentur in Arabia, in
 Lidæa, in Syria, in Cypro, in Lycia, & in Cycladibus. Quæ al-
 ba præstantior est, neri colorem habens, & non nihil ex tullei.
Resinosa, adiect. Quod resinam refert. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
 Gall. semblable à resine. Ital. Simile à resina. Ger. Dem Harz gest.
Hisp. Resinoso à resina. Pol. Zyrniowy. Vn. Resiniy. Ang. Darnel or
 resinous. **L**uce. Sat. 11. quid enim resinata iuventus?
Resinatium, cui resina admixta est. **V**inum resinatū, resina con-
 ductum. **P**lin. lib. 3. cap. 11. **R**esinatū bibis vīna, Falerna
 fere. **P**lin. lib. 23. cap. 11. **N**ovitium resinatum nulli conducit.
Resinosa, adiectivum, Quod resina abundat. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
 Gall. Resinose pleu de resin. Ital. Pieno di resina. Germ. Bei Harz gar
 reich. **H**isp. Casa llena de resina. Pol. Polni ymiy. Vngar.
 Resinos. Ang. Full of resin. **P**lin. lib. 13. cap. 7: Est enim pinguis
 sima, resinosisima.
Resipio, ut, respui, & respivi, a. t. respere, ex re, & sapio com-
 positum. **S**aporem rei alicujus aufero: ut quum dicimus, **V**it-
 tium respicere: hoc est, saporem piscis refert. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
 Gall. Sentir, auoir saueur. Ital. Sapere, sapere. Ger. Ruch etwas schme-
 cken, empfunden. **H**isp. Tener sabor. Pol. Smack inszy dais. Vn. Va-
 linnak capi ho ziam verem. Ang. To have a saueur or taste of any
 thing. **P**lin. lib. 14. cap. 11. **I**am inventa vitis per se in vino picē
 respicit. & Resipere item dicitur is, qui ad mentis saniratem
 redit, quire ex prodigo & ex inutili factus est frugi. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
 Gall. Redierne à son bon sens. Ital. Ritornare al suo
 senso. Ger. Wiederumb wigig oder versinnig werd. **H**isp. Ter-

ner en susse. **P**olon. **R**edrymie flak. **V**ng. **R**eg terék, **e**xperre terék.
Ang. To wave wise againe. **T**erent. in Heaut. Multo omnium nūc
 me fortunatissimū factum puto esse gnare, quū te intelligo
 respuisse. **C**ic. ad Attic. 1. 4: Vix aliquando te autore respui.
Resipisco, scilicet, ad mentis saniratem redeo. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
 Gall. Redierne à son bon sens, refage à l'esprit. Ital. Tornar in cervello.
German. Wiederumb wigig oder rehtsinig werden. **H**isp. Tornar
 en su seso. **P**ol. Kasie sie pappamie sie. Vn. **R**eg terék, **e**xymer meg kek-
 dem. **Ang.** To annul and come to him self againe. **L**iv. lib. 6. bel.
Mac. Vt tunc saltem regiam vanitatem experti, respisceret.
Restio, ut, n. t. Gradum sisto, restio. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
 Gall. Restio. Ital. Restio. **German.** Sustehen, oem,
 widerstehen, ein widerstand thun. **Belg.** Zegen span **H**isp. Restio.
Pol. Zastawiam się. **V**ng. **R**eg ally. **Ang.** To gainstand or resist. **L**iv.
 lib. 1. ab Vrb. Restitite Romani, tanquam celesti voce
 iussi. **O**uid. 3. Fast. Restitit ad nostras tellus labore fores. **V**irg.
 4. Aen. Incipit effari, mediaque in voce restitit. **Accipitur** ali-
 quando Resistere pro adversari, seu repugnare. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
Pol. Wierzy wroty. **H**isp. Wierzy. **Ger.** Wider-
 stehen. **Pol.** Wierzy. **V**ng. **E**den allek. **C**ic. Attic. Scdō restitimus ei quem alimus cōtra nos.
Idem de Leg. Agrar. contra Rullum: Vis Tribunitia nonnun-
 quam libidini restitit Consulati.
Resolvo, ut, a. t. Dissolvo quod ligatum erat. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
 Gall. Dissolv. Ital. Slegare. **Ger.** Wider aufspringen
 oder aufhaben. **Belg.** Ontbinden. **H**isp. Desatar. **Pol.** Zepie roz-
 miecie. **V**ng. **R**esolv. **Ang.** To loose or untie. **O**uid. 1. Metam.
 Et velate caput, cinctasque resolvite vestes. **P**onitur & pro
 mollire, live subigere. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]* **Col** lib. 2. cap. 2: Ex his
 nihil non melius resoluta humo, quam densa provenit. **Q**ue
 pro destruere, amovere. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]* **Virg.** lib. 1.
 Georg. Invitat genialis hyems, corasque resolvitid citi, amove-
 re. **Q**uoniam quum etiam pro numerate pecunias creditu-
 ribus, aut aliis quibus promissimū. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
Plaut. in Epid. Nam leno omne argentum abduci pro-
 fidicinas, ego resolvi. **Q**uoniam pro restitute. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
Quint. lib. 5: Resolvete ex pane divicia dicta difficile erit.
Resolviō, ut, a. um, participium, Dissolutus. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
Pol. Rozdzielony. **H**isp. Desatar. **Pol.** Rozdzielony. **V**ngar. **R**esolviō.
Ang. Resolved. **T**ibul. lib. 1. Eleg. 3: comas resoluta puella.
Col. lib. 1. cap. 1. Nam sic juvenum corpora fluxa & resoluta
 sunt, ut nihil mors mutatura videatur. **O**uid. 1. Metamorph.
 resolutaq; tellus in liquidas rarefecit aquas.
Resono, ut, pen. cor. Sonū refero, quāntū aut cōnā sono.
[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.] Gall. Resonner, resoner. Ital. Reso-
 nare. **Ger.** Widerthönen; widerthānen. **H**isp. Sonar otra voz, resonar.
Pol. Zbie brzoie. **V**ng. Zongk, zsongk. **Ang.** To make an echo. **V**irg. 1. Eclog.
 Formosam resonare voces Amalyllida sylvas. **I**dem lib. 3. Aen. resonat
 clamoribus æther. **I**dem 2. Eclog. Sole sub ardenti resonant arbuta cicadis. **Accipitur** & pro
 simpliciter sonare, live sonum edere. **C**ic. 1. Tusc. **Q**ui quū con-
 jectus in carcere trīginta iussu tyrannorum veneno, ut silens
 obdormisset, reliquum sic à poculo eiecit ut resonaret. **Q**uo-
 sicut reddito atidens: Propino, inquit, hoc pulcro **C**rius.
Resonans, ut, participium. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]* Gall. a-
 sonant, resonant. Ital. Resonante. **German.** Widerthōnen. **H**isp.
 Cosa que resona. **Pol.** Zbie brzoie. **V**ng. Zsongk. **Ang.** Reson-
 ating. **V**irg. 1. Georg. aut resonantia longē Littora mellei,
 & nemotum in crebre referre murmur.
Resonans, ut, a. um. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]* Gall. Resonans,
 resonant. Ital. Resonante. **German.** Widerthōnen. **H**isp. Cosa que re-
 suena. **Pol.** Glosno brzoiat. Vn. Zongk. **Ang.** That sounds againe. **O**uid. 3. Metam. hær resonis iterabat
 vocibus cheu. **V**aler. Flac. 1. Argon. Excussi manibus remi,
 conversaque frontem Puppis in obliquam resonos latus ac-
 cipit ictus.
Resorbens, ut, resorbui, & resorpsi, prum, a. t. f. Propriē est ite-
 rum sorbere quod quis evomuit. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
 Gall. Resorber, resorbere. Ital. Resorbere. **Ger.** Wider aufspringen. **H**isp.
 Resorbir. **Pol.** Zasio chl' mlam. **V**ng. **R**esorb. **Ang.** To sippe
 up againe. **O**uid. 12. Epist. Quæq; vomit totidem fluctus, toti-
 demq; resorbet. **P**lin. lib. 9. cap. 43: Hamo devorato, omnia in-
 teranea evomunt, donec hamam egerant: deinde resorbent.
Virg. 11. Aen. Nunc rapidus reitō atq; astu revoluta resor-
 bens Sarcia, fuit, litusq; vado labente relinquit.
Respecto, Respects, vide RESPECTIO.
Respergo, ut, respersi, sum, a. t. f. Perfundo aspergo. *[Virg. 1. Georg. 300. viderit pennis.]*
 Gall. Respergere. **Ger.** Besperzen; besperzen. **H**isp. Desparar, respersen.
Pol. Pokrapiam. **V**ngar. **R**eg hntem, spitelom. **Ang.** To water or
 sprinkle with spit. **L**iv. lib. 1. ab Vrb. Hinc patres, hinc viros
 orantes, ne se sanguine nefando focei, generiq; respes gerēt.
Col lib. 11: Deinde quum prædictum tertorium inaruit missus
 amurce

amorca respergitur. Cic. 7. Verr. Quum Prætoris nequissimi
 inestillimiq; oculos prædonum remi respergerent.
 Respondens, a. um. particip. Perfusus, conspersus. [רַסְפַּסְתִּי
 פְּרָזְרִיךְ לְפָנָיו וְעַד הַיָּם. Gall. Resperre, arroser. Ital. Risparso, spruz-
 zato. Germ. Besperren, besperren. Hisp. Derramado, rociando. Pol.
 Rozrywani. Vng. Rozszarom, szarom. Ang. Sprinkled, rpon.]
 Lav. 4. bell. Pan. Resperse manis cruore virgines. Manus re-
 spersa sanguine. Cic. pro Rosc. Amer.
 Respicius, us, m. q. Ipse respiciens ad alios. [רַסְפִּי
 פְּרָזְרִיךְ. Gall. Resperre, arroser. Ital. Spruzamento, spruz-
 zamento. Ger. Besperren. Hisp. Rociamiento. Pol. Rozrywani.
 Vng. Rozszarom, szarom. An. Sprinkled, rpon.] Plin. lib. 10. cap.
 3. Hæc causa est gregatim avidus natandi: quia plures simul
 non insistantur respersu pennis hostem obsecantes.
 Respicius, o. nis, f. Idem. [רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ. An. Sprinkled, rpon.] Cic. 2. de
 Divin. Habet & respicius nem pigmentorum, & rostrum suis,
 & a. a. perimula.
 Respicio, is. Retinē aspicio, oculos reflecto. [רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ
 רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ. Gall. Resperre, arroser. Ital. Risparso, spruz-
 zato. Ger. Besperren. Hisp. Rociamiento. Pol. Rozrywani.
 Vng. Rozszarom, szarom. An. Sprinkled, rpon.] Plin. lib. 10. cap.
 3. Hæc causa est gregatim avidus natandi: quia plures simul
 non insistantur respersu pennis hostem obsecantes.
 Respicius, o. nis, f. Idem. [רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ. An. Sprinkled, rpon.] Cic. 2. de
 Divin. Habet & respicius nem pigmentorum, & rostrum suis,
 & a. a. perimula.
 Respicio, is. Retinē aspicio, oculos reflecto. [רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ
 רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ. Gall. Resperre, arroser. Ital. Risparso, spruz-
 zato. Ger. Besperren. Hisp. Rociamiento. Pol. Rozrywani.
 Vng. Rozszarom, szarom. An. Sprinkled, rpon.] Plin. lib. 10. cap.
 3. Hæc causa est gregatim avidus natandi: quia plures simul
 non insistantur respersu pennis hostem obsecantes.
 Respicius, o. nis, f. Idem. [רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ. An. Sprinkled, rpon.] Cic. 2. de
 Divin. Habet & respicius nem pigmentorum, & rostrum suis,
 & a. a. perimula.
 Respicio, is. Retinē aspicio, oculos reflecto. [רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ
 רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ. Gall. Resperre, arroser. Ital. Risparso, spruz-
 zato. Ger. Besperren. Hisp. Rociamiento. Pol. Rozrywani.
 Vng. Rozszarom, szarom. An. Sprinkled, rpon.] Plin. lib. 10. cap.
 3. Hæc causa est gregatim avidus natandi: quia plures simul
 non insistantur respersu pennis hostem obsecantes.
 Respicius, o. nis, f. Idem. [רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ. An. Sprinkled, rpon.] Cic. 2. de
 Divin. Habet & respicius nem pigmentorum, & rostrum suis,
 & a. a. perimula.

tudo, ad hauriendum spiritum aptissima: qui cum se contra-
 hunt aspirantes: tum in respiciu dilatant, ut frequenter ha-
 catur cibns animalis, quo maxime aluntur animalia.
 Respiciens, in. nis, n. Pro halitu, seu metui spiritus. [רַסְפִּי
 פְּרָזְרִיךְ. Gall. Le croc qui par sa au respire, suspirat. Ital. Conditio ana-
 rale per lo quale si respira. Germ. Der gong die d' h'm, die d' h'm.
 Hisp. El respicador. Pol. Oddech. Vng. Lehn. Ang. The passage
 of the breath.] Ovid. 2. Metam. vitæque vias, & respiciens
 claudit libidē: Elidit; fauces, & respiciens, ut respiciens amice.
 Resplendēo, des, n. Splendēo, relucō. [רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ
 רַסְפִּי פְּרָזְרִיךְ. Gall. Resplander, reluire. Ital. Risplendere.
 Germ. Witterstehen: emittens grem. Hisp. Resplandecer. Pol.
 Lświec. Vn. Tawidk'ldm. Ang. To give light, to shine.] Cic. 2. de
 Fin. Adhuc etiā formosi pueri q' ministrant respiciēdas vestis.
 Respondēo, des, di, sum, n. f. Posuēo loco dico. [רַסְפִּי
 פְּרָזְרִיךְ. Gall. Respondeo, répondre. Ital. Rispondere.
 Germ. Antwoorten: antwort geben. Belg. Antwoorden.
 Hisp. Responder à la pregunta. Pol. Odpowiedz. Vng. Válasz
 ad. Ang. To answer.] Plaut. in Pseud. Responde quod rogā.
 Dicimus autem respondeo tibi, & ad te. Plin. Quum idem
 brevissime responddisse Marius ad Ciceronem, lib. 11. Ipsi
 Respondebo criminibus quibus tu pro me, & Aliquando
 significat eventū & exitu convenire, consentire, & congruere.
 Respondēo, des, di, sum, n. f. Posuēo loco dico. [רַסְפִּי
 פְּרָזְרִיךְ. Gall. Respondeo, répondre. Ital. Rispondere.
 Germ. Antwoorten: antwort geben. Belg. Antwoorden.
 Hisp. Responder à la pregunta. Pol. Odpowiedz. Vng. Válasz
 ad. Ang. To answer.] Plaut. in Pseud. Responde quod rogā.
 Dicimus autem respondeo tibi, & ad te. Plin. Quum idem
 brevissime responddisse Marius ad Ciceronem, lib. 11. Ipsi
 Respondebo criminibus quibus tu pro me, & Aliquando
 significat eventū & exitu convenire, consentire, & congruere.
 Respondēo, des, di, sum, n. f. Posuēo loco dico. [רַסְפִּי
 פְּרָזְרִיךְ. Gall. Respondeo, répondre. Ital. Rispondere.
 Germ. Antwoorten: antwort geben. Belg. Antwoorden.
 Hisp. Responder à la pregunta. Pol. Odpowiedz. Vng. Válasz
 ad. Ang. To answer.] Plaut. in Pseud. Responde quod rogā.
 Dicimus autem respondeo tibi, & ad te. Plin. Quum idem
 brevissime responddisse Marius ad Ciceronem, lib. 11. Ipsi
 Respondebo criminibus quibus tu pro me, & Aliquando
 significat eventū & exitu convenire, consentire, & congruere.

Respon-

Responſo, onis, ſc. ſp. reſpondendi adus. [רשׁוּת] mahand
 Gall. Reſponſe. Ital. Reſponſione. Ger. Antwort. Hiſp. Reſpoſta. Pol. Odpowiedz. Vng. Felele.
 Ang. Anſwer. Cic. 3. de Orat. Et quod continuatum, & in-
 terruptum, & ſubſiſti, reſponſio, & immutatio, &
 diſtinctio. Item pro Corn. Balbo: Accuſatoris interpretatio
 magna reſponſione.
Reſponſor, onis, m. t. Fideliſſor, qui pro alio ſpondet. [רשׁוּת
 Gall. Reſpondant. Ital. Reſpondente. Ger. Ein
 Bist. / der ſar ein andern verſpricht. Hiſp. El que promete por otro.
 Pol. Reſponſor. Vng. Kezſz. Ang. A ſurety or pledge. Horat. l. i.
 Epill. 17. Quo reſponſore, & quo cauſe teſte teactur.
Reſpublica, ce, f. p. Libera civitas, ſtatuſ libera civitatis. [רפובליקה]
 Gall. Reſpublique. Vng. Reſpublika. Ital. Repubblica.
 Ger. Der gemein nutz / ein gemein Regiment in dier
 Eten der Burgerſchaft. Hiſp. Republica, ciudad franca que bina
 de ſeſay. Pol. Reſpublika, obcz. Vng. Szabad varm, keſzſy. An.
 Commonwealth. Cic. 1. Offic. In quo ſi mihi obtemperatum
 eſt, ſi non optinam, at aliquam Republicam, que nunc
 nulla eſt habere. Idem Attico: Hoc bello victores qua Rem-
 publicam ſumus habituri, neſcivimus certe nulla unquam erit.
Reſpuo, is, reſpuo, tum, act. t. Repudio, & contemptum veluti
 cum ſpuro reſpicio. [רשׁוּת] Gall. Reſpuer. Ital. Reſpuer.
 Ger. Reſpuer. Pol. Reſpuer. Vng. Reſpuer. Ang. To reſpue, to reſpue
 in contempt. Cic. 1. de Offic. Gall. No reſpuit conditionem Caſar,
 ſed ad ſanitate redire cum arbitrabatur. Liv. 2. ab urb. Mu-
 nera eras in animis hominum reſpuebantur. Cic. 3. de Orat.
 Quentiam quaſtus, qui eſt ſenſus ex omnibus maxime vo-
 lupatus: quicq; dulcedine præter cæteros ſenſus commove-
 rat, quam cito id quod valde dulce eſt aſperatur, ac reſpuo.
 & Reſpue ſuribus, per translationem, pro eo quod eſt lo-
 quacem nolle audire. Cic. in Piſ. Qui vos non oculis fugiat,
 auribus reſpuat, animo aſpernetur. Reſpue ite aures dicunt
 quod eam iudicio deprehendimus nõ recte ſonare. Idem
 de Part. Quo aures reſpuiunt, immutatum eſt. & Reſpue
 ſtat, eſt ſtat non levi, & duritia ſua idum quodammodo
 repellit. Plin. lib. 7. cap. 3. Ea eſt caro ſolida, in anima, ferri-
 ſimum & aciem reſpuens. Lucr. lib. 3. Præterea quæcumq; ma-
 teria, neceſſe eſt, aut quia ſunt ſolida cum corpore, re-
 ſpue ſtat. Reſpue ſecures dicitur ligna, quod ſe cutibus
 ad pectus ſodi. Plin. lib. 17. cap. 10. Quod ſimile originis ſue hæ-
 bentia, nec ſeque ſemina, his enim principis reſpue ſtat
 ſecures materie naſci, in omnia ponderibus immenſis præla,
 ad hæc vela, turbibus, muribusq; impelleſtis arceſ. & Impetio
 reſpue eſt, reculare. Colum. lib. 6. cap. 2. Vbi piger ſu-
 tas medius inter duos veteranos jungitur, aratroq; inſueto
 uram moliri cogitur, nulla eſt impetio reſpue ſtat.
Reſpuo, onis, participium. [רשׁוּת] Gall. Reſpuer. Ital. Reſpuer.
 Ger. Reſpuer. Pol. Reſpuer. Vng. Reſpuer. Ang. Reſpuer.
 Cic. ad Brut. lib. 11. Ex tuis literis, & ex Græcci oratione, non
 modo non reſtinctum bellum, ſed etiam inflammatum videtur.
Reſpuo, onis, verbale, ſc. Reſpuer. Gall. Reſpuer. Ital. Reſpuer.
 Ger. Reſpuer. Pol. Reſpuer. Vng. Reſpuer. Ang. Reſpuer.
 Cic. ad Brut. lib. 11. Ex tuis literis, & ex Græcci oratione, non
 modo non reſtinctum bellum, ſed etiam inflammatum videtur.
Reſpuo, onis, participium. [רשׁוּת] Gall. Reſpuer. Ital. Reſpuer.
 Ger. Reſpuer. Pol. Reſpuer. Vng. Reſpuer. Ang. Reſpuer.
 Cic. ad Brut. lib. 11. Ex tuis literis, & ex Græcci oratione, non
 modo non reſtinctum bellum, ſed etiam inflammatum videtur.
Reſpuo, onis, participium. [רשׁוּת] Gall. Reſpuer. Ital. Reſpuer.
 Ger. Reſpuer. Pol. Reſpuer. Vng. Reſpuer. Ang. Reſpuer.
 Cic. ad Brut. lib. 11. Ex tuis literis, & ex Græcci oratione, non
 modo non reſtinctum bellum, ſed etiam inflammatum videtur.

quod nemo e familia reſtaurando ſufficeret.
Reſtitutio, ſc. om. t. Quod quotannis reſtituitur, & quo dam-
 modo renovatur: [reſtitutio] Gall. Qui rapporte
 tout les ans. Ital. Cosa che ogni anno ſi torna a fare. Ger. Das ſiech
 wder jagendſtet oder gebaumen wird. Hiſp. Cosa que cada anno ſe
 haze, como la ſembra de caſſeya. Pol. Odnowienie. Vng.
 Minden az újbolont vala. Ang. That is repaired or cometh yearlie. J
 ut. Ager reſtitibilis, qui quotannis ſeſtitur. Col. lib. 2. cap. 10. Pha-
 ſcolus terra mandabitur, vel inveterato, vel melius pingui, &
 reſtitibili agro. Feſtus: Reſtitibilis ager ſit, qui continuo biennio
 ſeſtitur ſarreo ſpicond eſt, anſtato, quod ne fiat, ſolte qui præ-
 dia locant, excipere. Reſtitibilis ſeges, eſt que regerminat, quaſi
 ſi cuius ſecunditas in ſequente quoq; annu reſtet. Plin.
 lib. 13. cap. 17. Ybertatis tamen tanta ſunt, ut ſequente anno
 ſpontè reſtitibilis fiat ſeges. Reſtitibile vinetum, dixit Colum.
 lib. 3. cap. 18. pro eo quod ſingulis annis reſtitinatur. Reſti-
 bilis ſecunditas, eſt continua, & non intermiſſa ſecunditas.
 Plin. lib. 2. cap. 19. Conceptum leporem utero exemptum, his
 que parere deſcior, reſtitibilem ſecunditatem aſſere putant.
Reſtinguo, gnis, vi, ctum, act. t. a ſtinguo compoſitum eſt. Ex-
 tinguo, reſtingo, ſc. [רשׁוּת] Gall. Reſtinguer. Ital. Reſtinguer.
 Ger. Reſtinguer. Pol. Reſtinguer. Vng. Reſtinguer. Ang. Reſtinguer.
 Cic. ad Brut. lib. 11. Ex tuis literis, & ex Græcci oratione, non
 modo non reſtinctum bellum, ſed etiam inflammatum videtur.
Reſtinguo, gnis, vi, ctum, act. t. a ſtinguo compoſitum eſt. Ex-
 tinguo, reſtingo, ſc. [רשׁוּת] Gall. Reſtinguer. Ital. Reſtinguer.
 Ger. Reſtinguer. Pol. Reſtinguer. Vng. Reſtinguer. Ang. Reſtinguer.
 Cic. ad Brut. lib. 11. Ex tuis literis, & ex Græcci oratione, non
 modo non reſtinctum bellum, ſed etiam inflammatum videtur.
Reſtinguo, gnis, vi, ctum, act. t. a ſtinguo compoſitum eſt. Ex-
 tinguo, reſtingo, ſc. [רשׁוּת] Gall. Reſtinguer. Ital. Reſtinguer.
 Ger. Reſtinguer. Pol. Reſtinguer. Vng. Reſtinguer. Ang. Reſtinguer.
 Cic. ad Brut. lib. 11. Ex tuis literis, & ex Græcci oratione, non
 modo non reſtinctum bellum, ſed etiam inflammatum videtur.
Reſtinguo, gnis, vi, ctum, act. t. a ſtinguo compoſitum eſt. Ex-
 tinguo, reſtingo, ſc. [רשׁוּת] Gall. Reſtinguer. Ital. Reſtinguer.
 Ger. Reſtinguer. Pol. Reſtinguer. Vng. Reſtinguer. Ang. Reſtinguer.
 Cic. ad Brut. lib. 11. Ex tuis literis, & ex Græcci oratione, non
 modo non reſtinctum bellum, ſed etiam inflammatum videtur.

rult. cap. 41: Tum enim resticulas per seius quas edimus, matu-
tas perferunt: & eas quum inaruerint, complicant, ac quo
volunt mittunt.

Restituo, is, act: Reddo. [השיב] *hoshib* [השיב] *hoshib* *hoshib*

Restituo, is, act: Reddo. [השיב] *hoshib* [השיב] *hoshib* *hoshib*. Gall. *Restituer*. Ital. *Restituere*. Ger. *Abdrenken* ius-
tellen: oder juben den stin: wider geb: Bel. *Widerem greven*. Hisp. *Restituir*. Pol. *Wraciam*. Vng. *Vizet adam*, *uic adam*. Ang. *To*
restitue *repare*. Terent. in Eynuch. Primum quod foror est di-
cta: praeteres ut suis Restituam, ac reddam. Aliquando ponit
pro instaurato, renovo, & in statum pristinum reduco. *Resti-
tuere*, ut *restitueret*, ut *restitueret*. Iustinus: Hoc regno a patre
privatum filius restituerat: Et propriè restituntur volentes,
cupientesque ut civis patriæ, & filius patri. Ter. in Heavt. Som-
num hercle ego hac nocte oculis non vidi meis, Dum id quo-
ro, ubi qui filium restituerem. Cic. in Top. Et cui domus usul-
fructus legatus sit, non restitutum heredes si conuerit. Cael.
lib. 1. Ipsos oppida vicoseque, quos incenderant restitueret iussit.
Restituere aliquè natalibus, ut supra docuimus in distione
Natalis, idem est quod hodie dicimus *nobilitate*: & restitutio
natalium, quam vocamus *nobilitatem*. In integrum restitu-
ere, est integrè facere ut prius erat, instaurare, reparare. Cels.
1. bell. Civil. Quæ iudicia, aliis iudiciis iudicibus, aliis sen-
tentiis ferentibus, singulis diebus erant perfecta, in integrum
restituit. Liv. 1. bell. Mac. Quo precipitata rapiti consilia neque
revocari, neque in integrum restitui possent. Restitui sibi di-
cuntur vine quæ mutata factunt. Plin. lib. 14. cap. 17: Vina in
apothecis Canis ortu mutantur quædam, posteaque restituntur
sibi. Restitui, vel restitutum, resiste pro Restitutum in in-
Iurificonsultorum libris reperitur: quemadmodum Praestitui-
ri, Reddituri, de quibus suo loco.

Restitutio, onis, verbale, f. Restitutio. [השיב] *hoshib* [השיב] *hoshib* *hoshib*. Gall. *Restituitio*, *restitutio*. Ital. *Resti-
tuzione*, *restitutio*. Ger. *Widerstellung* *widergebung*.
Hisp. *Agualda obra de restituir*. Pol. *Wraciam*. Vng. *Vizet adam*,
Ang. *Restitutio*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restitutor, ris, m. t. Qui restituit [השיב] *hoshib* [השיב] *hoshib* *hoshib*. Gall. *Restitutor*, qui restituit *restitutor*. Ital. *Resti-
tutore*, qui restituit *restitutore*. Ger. *Widerbringer*.
Hisp. *Agualda obra de restituir*. Pol. *Wraciam*. Vng. *Vizet adam*,
Ang. *Restitutor*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Resto, as, n. p. Superfluum, reliquus sum. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Reste*,
Ital. *Restare*. Ger. *Überig* oder *übernigt* sein *überbleiben*. Hisp. *Restar*.
Pol. *Zostat*. Vng. *Haire vagyok*. Ang. *To rest*, *to reman-*
ne. Cic. in Caton. Nec cu æqualibus solum, qui pauci admo-
dum restant. Idem 3. Offic. Qui è divisione tripartita duas par-
tes absolvent, hæc necesse est restare tertiam. Ovid. lib. 3. Me-
tam. Et mihi, dum resto, juvenili guttura pugno Rupit, & ex-
cussam misisset in æquora, si non Hæcissim, quanvis amens in
funè retentus. Idem lib. 2. Fast. lamque, due restant noctes de mense
secundo. Cic. pro Rose. Amer. Causam dicitis, qui unus re-
lictus ex illorum nefaria cæcitate restat. Terent. in Phorm. Restat
hæc aliud nihil, nisi oculos pascere. Item ponitur pro remon-
tum esse, vel distare. [השאב] *hoshav* *hoshav* *hoshav*. Eren. apud Fest. Ma-
gus regionibus restat. Item pro in loco aliquo subsistere, live
remanere. [השאב] *hoshav* *hoshav* *hoshav*. Ter. in And. Hic nunc
me credit aliquam sibi fallaciæ Portare, & ea me hic restituisse
gratia. Cic. pro Ligario: Tertium est tempus, quo post adven-
tum Van in Africa restituit: quod si est criminiosum, necessitatis
crimen est, non volutatis. Idem 4. in Catil. Sed tenentur ii, qui
ad urbis incendiu, ad vestiu omnium eadem, ad Cantinam
accipiendum Romæ restituerunt. Terent. in Eynuch. Vtinam il-
lum dit, deæque omnes senem perdant, qui me hodie remora-
tus est. Meque aded, qui restituerim. Item restitere, repugnare.
[השאב] *hoshav* *hoshav* *hoshav*. Ter. in Heavt. In qua te nunc tam
confidenter restat iudica.

Restio, tas, idemdem subsilio, & moram traho. [השאב] *hoshav* *hoshav* *hoshav*. Gall. *Reste*,
Ital. *Restare*. Ger. *Überig* oder *übernigt* sein *überbleiben*. Hisp. *Restar*.
Pol. *Zostat*. Vng. *Haire vagyok*. Ang. *To rest*, *to reman-*
ne. Cic. in Caton. Nec cu æqualibus solum, qui pauci admo-
dum restant. Idem 3. Offic. Qui è divisione tripartita duas par-
tes absolvent, hæc necesse est restare tertiam. Ovid. lib. 3. Me-
tam. Et mihi, dum resto, juvenili guttura pugno Rupit, & ex-
cussam misisset in æquora, si non Hæcissim, quanvis amens in
funè retentus. Idem lib. 2. Fast. lamque, due restant noctes de mense
secundo. Cic. pro Rose. Amer. Causam dicitis, qui unus re-
lictus ex illorum nefaria cæcitate restat. Terent. in Phorm. Restat
hæc aliud nihil, nisi oculos pascere. Item ponitur pro remon-
tum esse, vel distare. [השאב] *hoshav* *hoshav* *hoshav*. Eren. apud Fest. Ma-
gus regionibus restat. Item pro in loco aliquo subsistere, live
remanere. [השאב] *hoshav* *hoshav* *hoshav*. Ter. in And. Hic nunc
me credit aliquam sibi fallaciæ Portare, & ea me hic restituisse
gratia. Cic. pro Ligario: Tertium est tempus, quo post adven-
tum Van in Africa restituit: quod si est criminiosum, necessitatis
crimen est, non volutatis. Idem 4. in Catil. Sed tenentur ii, qui
ad urbis incendiu, ad vestiu omnium eadem, ad Cantinam
accipiendum Romæ restituerunt. Terent. in Eynuch. Vtinam il-
lum dit, deæque omnes senem perdant, qui me hodie remora-
tus est. Meque aded, qui restituerim. Item restitere, repugnare.
[השאב] *hoshav* *hoshav* *hoshav*. Ter. in Heavt. In qua te nunc tam
confidenter restat iudica.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

Restringo, is, act: Redigo, revincio. [השאב] *hoshav* [השאב] *hoshav* *hoshav*. Gall. *Restringere*,
Ital. *Legare*, *restringere*. Ger. *Restringen*. Pol. *Restringere*. Vng. *Restringere*. Ang. *Restringere*. J. *Cajus*. Plus est. Digest. de Ver. signif. Plus
est, inquit, in restitutione quam in exhibitione: nam exhibere
est presentiam corporis prebere: restituere vero est etiam pos-
sibilem facere, si videret, reddere. Quint. lib. 6. cap. 2. Proximè
nomine impetravit restitutionem patris, Cicero. in Pis. Nemini
est triumphus honorificentius quam mihi salus, restitutioque
percepta.

qu'on dicit dire. Ital. Il tacere una cosa che se dicitur dicit. Ger. Weisheitigung/verhaltung. Hisp. Obra de callar lo que se dende de. Pol. Wyzmiwienie. Vng. El halgato, el tuktalar. Ang. A keeping of silence. Cic. lib. 3. Offic. A iureconsultis etiam reticentia poena constituta est. Plaut. in Merc. Dic. enecas me miserum tua reticentia. Cic. 4. Phil. Actum igitur praclate vobiscum fortissimi, dum vixistis: nunc vero etiam sanctissimi milites, quod vestra virtus nec oblivione eorum qui sunt, nec reticentia posterorum insepulta esse poterit.

Reticentio, nes, secunda syll. cor. act. f. Remotor, deneco, retardo. [רענען achaz רענען תענית] hebreus. ab azo yphozim, i. p. Gall. Retenir. Ital. Retenere. Ger. Aufhalten, hindertreten, behatten. Bel. Opheuden. Hisp. Retener. Pol. Zatrzymywanie, zadepczanie. Vn. Meg keshlam, tartoztatom. An. To retine and hold back. Terent. in Enoch. Id. faciebat retinendi illius causa. Cic. ad Attic. lib. 13. Quare nisi iam profecti sunt, retinebis homines. Ovid. 1. de Arte amandi: Saucius arrepto piscis retinetur ab hamo. Aliquando pro cohibeo, coarcteo. [רענען תענית] hebreus. Ter. in Adolph. Pudore ac libertate liberos retinere satius esse credo, quam meum. Aliquando pro suo simplici tenere. Cic. 6. Vee. Sagitta pendebat ab humero, si nihil a manu arcum retinebat. Retinere officium, est in officio manere. Cic. pro Clodio. De q. in omnibus officiis retinendis diligentior esse quisquam potest. Aliquando retinere, est retrahere aliquid, ne exeat. Ter. in Heay. Ab rebus me obicere.

Reticentia, tis, Pericentia, seu nomen ex participio. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retenir, qui retinet. Ital. Chi retiene. Ger. Behalten, behattsam. Hisp. El que retiene. Pol. Zatrzymawczy. Vng. Meg tartoztat. Ang. Retaining, or holding back. Cic. ad Quir. Frat. lib. 12. Fert enim graviter homo, & mei observantissimus, & sui iuris dignitatisq. retinens. Gell. lib. 10. cap. 20. Salust. quoq. proprietatum in verbis retinentissimus.

Reticentus, a, um, partic. Reticentus, remoratus, retardatus. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retenu, qui retinet. Ital. Chi retiene. Ger. Behalten, behattsam. Hisp. Retenido. Pol. Zatrzymany. Vng. Meg tartoztat. Ang. Retained, or holden back. Cic. 1. Ver. Potamonem Scibam, & familiaritatem retentum esse a Verre in provincia, quum tu decederes. Ovid. 10. Metam. verberisq. dolore retentus.

Reticentio, onis, verbale, f. l. ipse retinendi actus. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retenir, qui retinet. Ital. Chi retiene. Ger. Behalten, behattsam. Hisp. Retenido. Pol. Zatrzymawczy. Vng. Meg tartoztat. Ang. Retaining, or holding back. Cic. ad Attic. lib. 13. Semperq. Carneades oratoris pugilis, & retentionem aurigae simlem facit. Idem. 4. Acad. Illud certe opinione, & perceptione sublata sequitur, omnium assensionum retentio: ut si ostendero, nihil posse percipi, tu concedas, nunquam assensurum esse.

Reticentia, tis, Quibus aliquid retinetur sive retardatur. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retenu, qui retinet. Ital. Chi retiene. Ger. Behalten, behattsam. Hisp. Retenido. Pol. Zatrzymany. Vng. Meg tartoztat. Ang. Retaining, or holding back. Cic. ad Attic. lib. 13. Semperq. Carneades oratoris pugilis, & retentionem aurigae simlem facit. Idem. 4. Acad. Illud certe opinione, & perceptione sublata sequitur, omnium assensionum retentio: ut si ostendero, nihil posse percipi, tu concedas, nunquam assensurum esse.

Reticentia, tis, Quibus aliquid retinetur sive retardatur. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retenu, qui retinet. Ital. Chi retiene. Ger. Behalten, behattsam. Hisp. Retenido. Pol. Zatrzymany. Vng. Meg tartoztat. Ang. Retaining, or holding back. Cic. ad Attic. lib. 13. Semperq. Carneades oratoris pugilis, & retentionem aurigae simlem facit. Idem. 4. Acad. Illud certe opinione, & perceptione sublata sequitur, omnium assensionum retentio: ut si ostendero, nihil posse percipi, tu concedas, nunquam assensurum esse.

Reticentia, tis, Quibus aliquid retinetur sive retardatur. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retenu, qui retinet. Ital. Chi retiene. Ger. Behalten, behattsam. Hisp. Retenido. Pol. Zatrzymany. Vng. Meg tartoztat. Ang. Retaining, or holding back. Cic. ad Attic. lib. 13. Semperq. Carneades oratoris pugilis, & retentionem aurigae simlem facit. Idem. 4. Acad. Illud certe opinione, & perceptione sublata sequitur, omnium assensionum retentio: ut si ostendero, nihil posse percipi, tu concedas, nunquam assensurum esse.

Reticentia, tis, Quibus aliquid retinetur sive retardatur. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retenu, qui retinet. Ital. Chi retiene. Ger. Behalten, behattsam. Hisp. Retenido. Pol. Zatrzymany. Vng. Meg tartoztat. Ang. Retaining, or holding back. Cic. ad Attic. lib. 13. Semperq. Carneades oratoris pugilis, & retentionem aurigae simlem facit. Idem. 4. Acad. Illud certe opinione, & perceptione sublata sequitur, omnium assensionum retentio: ut si ostendero, nihil posse percipi, tu concedas, nunquam assensurum esse.

Ital. Tendere, osare. Ger. Widen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] quoniam nonnunquam etiam accipitur pro tondendo, sive detondendo: ut apud Plin. lib. 18. cap. 17. Retonsum vero etiam semel, omnino certum est gratum longius fieri. De segetibus.

Retono, as, pen. cor. n. p. Contra tondo, refondo. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retenir, retentur. Ital. Tenere a rimonda. Ger. Widen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] Castul. Face cuncta mugienti fremita loca retionem.

Retorqueo, ei, act. f. ltu, vel tactu reciproco: ut quum quis saxum, velumve adversus se projectum reicit in adversarium, reflecto, repello. [רענען תענית] hebreus. Gall. Trefpa, retentur, retentur. Ital. Tenere. Ger. Widen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] Caro Major. Quo quidem me proficiteorem haud sine qui facie retentur, accitum, quam pilam retolent. Alii legunt. Nec tanquam Pelium recoxerit. Nonnunquam reflecto ad est, retorium flecto. Cic. in Canl. Oculos facpius ad hanc ubem retorqueus. Ovid. 1. Metam. Ille dolore ferax caput in sua terga retorci. Virg. 11. Aeneid. Aversos toties curus luturam retortit.

Retortia, a, um, participium. [רענען תענית] hebreus. Gall. Trefpa, retentur. Ital. Tenere. Ger. Widen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] Horat. 1. Epist. 1. Mena hitur manibus regum fortunae retortis. Plin. in Paneg. Quam delatorum lupina ora, retortasq. cervicis agnoscimus de fruebamus.

Retortio, tu, retorsum, act. f. Aduro, arefacio. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retortir, qui retortit. Ital. Retortire, arefare. Ger. Drennen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] Col. lib. 13. cap. 8. Marcellisq. non retorsus furis.

Retortio, tis, n. r. Retortidam fieri. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retortir, qui retortit. Ital. Retortire, arefare. Ger. Drennen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] Col. lib. 3. cap. 3. Deinde sara non ita exanimata ante convalescant, ac profoliant, quam retortescant.

Retortidus, a, um, Solus calore exultus: [רענען תענית] hebreus. Gall. Retortir, qui retortit. Ital. Retortire, arefare. Ger. Drennen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] Col. lib. 11. cap. 22. Et si sunt parum lactuosa, et cumminibus retortidus si odis, magis arboribus quarectis nodosis sterconis caprim circumspere.

Retortio, tis, adverb. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retortir, qui retortit. Ital. Retortire, arefare. Ger. Drennen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] Plin. lib. 17. cap. 5. Tam amaram sive macram siquis probare velit, demonstrat atq. herbis, frigidam autem retortidus nata.

Retractio, as, act. p. Denuo sive diligenter tracto, in manuum sumo, recognosco. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retortir, qui retortit. Ital. Retortire, arefare. Ger. Drennen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] Cic. pro M. Tullio. Nunc tertius ille locus de criminibus ambeus a me tractatus: id est, rursus tractandus post alios qui ante me dixerunt. Col. lib. 4. cap. 27. Hae eorumq. similia post puratorem retractanda sunt: id est, denuo, & diligentius admodum tractanda. Aliquando Retractare, accipitur pro refutare, sive revocare, revocare. Cic. Attic. lib. 8. Sed omitamus haec, ut atq. cum dolore retractando. Nonnunquam pro detrectare, impugnersare, seu subterfugere videtur. Vnde Laurentius retractatam vocat Colum. lib. 2. cap. 2. qui iugum subterfugit, & rursus parat bubulco.

Retractio, as, act. p. Denuo tractatus. [רענען תענית] hebreus. Gall. Retortir, qui retortit. Ital. Retortire, arefare. Ger. Drennen, dicit. Hisp. Trefpa. Pol. Zwoma gale. Vng. Isten meg kerivalom, nara. Ang. To have againe.] Cic. pro M. Tullio. Nunc tertius ille locus de criminibus ambeus a me tractatus: id est, rursus tractandus post alios qui ante me dixerunt. Col. lib. 4. cap. 27. Hae eorumq. similia post puratorem retractanda sunt: id est, denuo, & diligentius admodum tractanda. Aliquando Retractare, accipitur pro refutare, sive revocare, revocare. Cic. Attic. lib. 8. Sed omitamus haec, ut atq. cum dolore retractando. Nonnunquam pro detrectare, impugnersare, seu subterfugere videtur. Vnde Laurentius retractatam vocat Colum. lib. 2. cap. 2. qui iugum subterfugit, & rursus parat bubulco.

Retrahen idem est in ymo nisi ad retractatius, & quidem
 idem ipsum, crebris locis inculcatum de refectione.
 Retraho, lo. verbale. f. t. De re tracto, recusat, tergiversatio,
 retractatio. Gall. Refu. rétracter de faire quelque
 chose. Ital. Retrahe, ritiramento. Ger. Entzogen, zurück
 ziehen. Hisp. Retraer, retirar. Pol. Odolat, wycofka, wyciegnie.
 Vng. Háttra, visszavon. Ang. A reworking. Cicero Attic. libro 2: Cor-
 ruptus, & quidem sine ulla dubitatione, aut retracta-
 tione.
 Retraho, in xi. cum. act. t. Retrad, live in contrarium partem tra-
 ho. Gall. Retraire, retirer en
 sens contraire. Ital. Ritirare, tirare in dietro. Ger. Zurückziehen
 oder hinterziehen. Hisp. Traher a tras, traer a tras. Pol. Wydziać, wycofkać.
 Vng. Háttra, visszavon. Ang. To draw back. Cicero de Senect. Quo quidē
 me profluente hauri hauri quis facile retraxerit.
 Retraho, a. um. part. [retrahere]. Gall. Retirer en arriere. Ital. Re-
 trarre, tirare in dietro. Ger. Hinterziehen, zurückziehen.
 Hisp. Traher a tras. Pol. Odolat, wycofkać. Vng. Háttra, visszavon.
 Ang. To draw back. Cicero 6. Philip. Ita moestus rediit, ut retrahere
 non recusus videretur. Retrahi proprie dicuntur, qui in
 terrogandis capti, reducantur eo unde fugerant. Salust. Ca-
 talo. Capenis (namque is paulo ante ex fuga retractus erat)
 Caeso Terentio traditur.
 Retraho, in. act. t. Recompensio, remuneratio. [רְשַׁיִם]. Gall. Remunérer, re-
 compenser. Ital. Ricompensare, remunerare. Ger. Vergelten, wergelten.
 Hisp. Recompensar, pagar. Pol. Odolat, wycofkać. Vng. Háttra, visszavon.
 Ang. To recompense. Cicero pro Qu. Rosc. Com. 4. Nihil mihi detrahatur, quod illis exiit et atatis fuerit. Ime tri-
 butum quem meruerant, retribuam. Idem antequam iret in exi-
 tum. Eidei obdicit, in loco debitum retribuere. Inde retribu-
 tum dicitur.
 Retraho, in. n. t. Cujuslibet rei excrementum: [excrementum]. Gall. Excrement, résidu.
 Ital. Escremento. Ger. Abfall, Abfall. Hisp. Resaca, resaca.
 Pol. Odolat, wycofkać. Vng. Háttra, visszavon. Ang. To draw back.
 Cicero de Senect. Ita moestus rediit, ut retrahere non recusus videretur.
 Retraho, in. act. t. Repello, repellere, quasi retrorsum trado. [repellere]. Gall. Repeller, pousser en arriere. Ital. Scacciare in dietro.
 Ger. Hinterziehen, zurückziehen. Hisp. Repeler, echar a tras. Pol. Odolat, wycofkać. Vng. Háttra, visszavon.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.
 Retraho, in. act. t. Repertio, euspudem vel acie alienius rei
 usu nimo, vel alio casu perstringo, atque habeto. [reperire]. Gall. Repérer, retrouver.
 Ital. Ripercuotere. Ger. Wieder auffinden.
 Hisp. Repertar. Pol. Szukać, szukać. Vng. Megtalálni, megtalálni.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.
 Retraho, in. act. t. Repertio, euspudem vel acie alienius rei
 usu nimo, vel alio casu perstringo, atque habeto. [reperire]. Gall. Repérer, retrouver.
 Ital. Ripercuotere. Ger. Wieder auffinden.
 Hisp. Repertar. Pol. Szukać, szukać. Vng. Megtalálni, megtalálni.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.
 Retraho, in. act. t. Repertio, euspudem vel acie alienius rei
 usu nimo, vel alio casu perstringo, atque habeto. [reperire]. Gall. Repérer, retrouver.
 Ital. Ripercuotere. Ger. Wieder auffinden.
 Hisp. Repertar. Pol. Szukać, szukać. Vng. Megtalálni, megtalálni.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.

Retro: ad or, eris, d. t. Retrosus gradior. [retrorsum]. Gall. Reculer, aller en arriere.
 Ital. Tornare a dietro. Ger. Hinterziehen.
 Hisp. Tornar a tras. Pol. Wydziać.
 Vng. Háttra, visszavon. Ang. To go back or recyle. Plin. lib. 2. cap. 13. Ab his retrograduntur ad Solem, & occasu
 vespertino declinunt. Idem lib. 8. cap. 13. Ob id retrograditur
 in nascendo.
 Retrogradus, a. um. Quod retrosus graditur. [retrorsus]. Gall. Qui va en arriere ou à reculons.
 Ital. Retrogrado. Ger. Zurückziehend.
 Hisp. Lo que anda hacia atras. Pol. Wydziać.
 Vng. Háttra, visszavon. Ang. That goes backward. Vetrogradus exortus, apud Plin. lib. 2. cap. 17. Retrogradum
 in Tauro & Geminis non fieri.
 Retrosus, vel Retrosus, Retro versus. [retrorsus]. Gall. En arrière.
 Ital. In dietro. Ger. Hinterziehend.
 Hisp. Hacia atrás. Pol. Zadni. Vn. Háttra, visszavon.
 Ang. That is behind. Plin. lib. 26. cap. 9. Negat Apollo
 posse crederi, quam nuda virgo reclinat: atque, ita
 retrofusa manu ter dicat, totiesque ambo despuant. Apuleius li-
 2. de Asino. Denique, sepe retrofusa respiciens sublimitate ead, re-
 flexa, obliquata, retro conversa.
 Retrudo, in. pen. pro d. Repello, quasi retrorsum trado. [repellere]. Gall. Repeller, pousser en arriere.
 Ital. Scacciare in dietro.
 Ger. Hinterziehen, zurückziehen. Hisp. Repeler, echar a tras. Pol. Odolat, wycofkać. Vng. Háttra, visszavon.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.
 Retrudo, in. act. t. Repertio, euspudem vel acie alienius rei
 usu nimo, vel alio casu perstringo, atque habeto. [reperire]. Gall. Repérer, retrouver.
 Ital. Ripercuotere. Ger. Wieder auffinden.
 Hisp. Repertar. Pol. Szukać, szukać. Vng. Megtalálni, megtalálni.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.
 Retrudo, in. act. t. Repertio, euspudem vel acie alienius rei
 usu nimo, vel alio casu perstringo, atque habeto. [reperire]. Gall. Repérer, retrouver.
 Ital. Ripercuotere. Ger. Wieder auffinden.
 Hisp. Repertar. Pol. Szukać, szukać. Vng. Megtalálni, megtalálni.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.
 Retrudo, in. act. t. Repertio, euspudem vel acie alienius rei
 usu nimo, vel alio casu perstringo, atque habeto. [reperire]. Gall. Repérer, retrouver.
 Ital. Ripercuotere. Ger. Wieder auffinden.
 Hisp. Repertar. Pol. Szukać, szukać. Vng. Megtalálni, megtalálni.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.
 Retrudo, in. act. t. Repertio, euspudem vel acie alienius rei
 usu nimo, vel alio casu perstringo, atque habeto. [reperire]. Gall. Repérer, retrouver.
 Ital. Ripercuotere. Ger. Wieder auffinden.
 Hisp. Repertar. Pol. Szukać, szukać. Vng. Megtalálni, megtalálni.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.
 Retrudo, in. act. t. Repertio, euspudem vel acie alienius rei
 usu nimo, vel alio casu perstringo, atque habeto. [reperire]. Gall. Repérer, retrouver.
 Ital. Ripercuotere. Ger. Wieder auffinden.
 Hisp. Repertar. Pol. Szukać, szukać. Vng. Megtalálni, megtalálni.
 Ang. To make blunt or dull. Plin. lib. 16. cap. 4. Mol-
 lissima tilla, eadem videtur & callidissima: argumentum affertur,
 quod citissime ascias retundat. Gladios retundere, per
 translationem, pro eo quod est usum eorum vacuum & inertem
 reddere. Cicero in Catil. lib. 2. Gladios in Republicam distribu-
 tos retundimus, mucronesque eorum ad jugulis vestra rejecimus.
 Mucronem styli retundere. Cicero pro Cluent. Improbis
 aliquid retundere. Quint. lib. 6. cap. 4.

Retruo, as, are. Est aperire, contra id quod dicitur obitura-
 re. Varro in A. p. thone: Pueri obscenis verbis novę nuptię au-
 rei retruunt. Ex Nonio: quanquam male apud eum retrura-
 re legitur.
 Revalesco, in. n. t. Ad sanitatem redeo. Cic. convalesco. [revalescere]. Gall. Recouvrer sauté.
 Ital. Risanarsi. Ger. Wieder gesund werden. Bel. Medicom gesont
 worden. Hisp. Recansalifer. Pol. Odroczyć. Vng. Meggyógyulni.
 Ang. To waxe whole. Gellius lib. 16. cap. 13. Quod in eoru
 finibus sub ipso oppido ex capitali morbo revalesceret. Ovid.
 Epist. 20. Ne tamen ignores ope qua revalescere possit.
 Revalesco, in. n. t. Iterum evalesco. [revalescere]. Gall. S'essua-
 nerit derechef, resuscite. Ital. Passi di nuovo sano, sanare o spavare di
 nuovo. Ger. Wieder gesund werden oder jaucht werden. Hisp. Dejar a
 valer. Pol. Zdróżyć. Vng. Elmulom, elgyógyulni. Ang. To
 waxe away. Ovi. 2. Amor. Eleg. 9. Quis bene periculum est, ani-
 miq; revauit ardor. Nescio quo miscere turbine meis, agere.
 Revcho, his, act. t. Navi, plautio, vel jumento refero, et dico.
 [reversus]. Gall. Ramener, rapporter. Ital. Ripartire. Ger. Wieder
 führen. Hisp. Traher a tras. Pol. Odolat, wycofkać. Vng.
 Visszavon. Ang. To bring or carry again. Plin. lib. 12. cap. 17.
 Ex Syria revehunt Syracem. Stat. 2. Theb. figamq; superbis
 Arma tholis, quæq; ipse meo qua sita ievexi sanguine. Livius
 lib. 7. ab Vibe: iamq; quæmissa cunctando victoria erat, quam
 Consul vulnere alligato revehens ad prima signa. Quid has
 miles, inquit, libidum lib. 7. Conficerent equos, virosq; nequis
 reveheretur inde ad praetium, aut integraret pugnam. Cic. de
 Clar. Orat. Sed ad paulo superiorum ætatem revechi sumus:
 nunc ad

nunc ad eam, de qua aliquantum loquuti sumus, revertamur.

Révéllo, lis, act. t. Abstraho, avello, aufero, refigo. [רעלל נש-
תבילק ורעלל נשתבילק] Gall. Arracher, eller à force. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Révullus, a, um, participium, Avullus, abstractus. [רעולל נש-
תבילק ורעולל נשתבילק] Gall. Arracher. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Révulsio, onis, f. Avulsio, abstractio. [רעולל נש-
תבילק ורעולל נשתבילק] Gall. Arracher. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Révulo, as, pen. prod. act. p. Derogo, aperio. Contrarium est suo
simplici velo. [רעולל נש-תבילק ורעולל נשתבילק] Gall. Arracher. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Révulso, onis, f. Avulsio, abstractio. [רעולל נש-
תבילק ורעולל נשתבילק] Gall. Arracher. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Révulo, as, pen. prod. act. p. Derogo, aperio. Contrarium est suo
simplici velo. [רעולל נש-תבילק ורעולל נשתבילק] Gall. Arracher. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

igitur quaedam reverentia adversus homines. Colum. lib. 11.
cap. 1. Nisi magnitudo rei pepercit reverentiam vel dicendum
vel profutendi penē inmensam scientiam.

Révéllo, lis, act. t. Abstraho, avello, aufero, refigo. [רעלל נש-
תבילק ורעלל נשתבילק] Gall. Arracher, eller à force. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Révullus, a, um, participium, Avullus, abstractus. [רעולל נש-
תבילק ורעולל נשתבילק] Gall. Arracher. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Révulsio, onis, f. Avulsio, abstractio. [רעולל נש-
תבילק ורעולל נשתבילק] Gall. Arracher. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Révulo, as, pen. prod. act. p. Derogo, aperio. Contrarium est suo
simplici velo. [רעולל נש-תבילק ורעולל נשתבילק] Gall. Arracher. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Révulso, onis, f. Avulsio, abstractio. [רעולל נש-
תבילק ורעולל נשתבילק] Gall. Arracher. Ital. Estrappare. Ger. Abreis-
sen. Hinc dicitur Hinc dicitur Hinc dicitur. Pol. Oderwać. Vng. Le
zakasztat. Ang. To pull away by force. Cic. Epistol. lib. 15. Tabu-
lam in qua civium nomina incisa erant, revelli iussit. Colum.
lib. 2. cap. 3. Boves quum ab opere disjuncti, subactos co-
ficeret, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat, nec
patitur corpori adherere. Cic. 6. Verr. Nec prius illam cru-
cem, quae etiamnum civis Romani sanguine redundat, quae
fixa est ad portum, urbemq; extram, revellistis, neq; in pro-
fundum abiecitistis, locumq; illum omnē expulistis, quam Ro-
mam, atq; in horum conventum adiecitistis.

Revivisco, it. revixi. n. t. Ad vitam redeo, revivisco. [Cicero]

Revivisco, Gall. Reviver, reviviscer. Ital. Tornar in vita, reviviscer. Ger. Wieder lebendig werden. Bel. Weterom teverde moort.

Revivisco, Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revive the dead. Cicero a. de Finibus. Quid si reviviscit Platonici illi, & deinceps illi qui auditores eorum fuerunt, & tecum ita loquuntur?

Revivisco, Cic. ad Octavium. In quibus reviviscite jam libertate, & deinde istius oppressa, sententia nihil consultur. Idem in Philippo Scamius ad auctoritatis pristinae spem reviviscit.

Revivisco, Ger. Sabet Die sich vorzue mit dem Leben fortsetzt. Ital. Reviviscer, reviviscer. Ital. Reviviscer, reviviscer. Ital. Reviviscer, reviviscer.

Revivisco, Germ. Wieder vob rüben. Bel. Weterom teverde moort. Hisp. Tornar a vida. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revive the dead.

Revivisco, Terentius in Phorm. Revocemus hominem. Salustius. Scipius vindictam est in eos qui contra imperium in laudem pugnaverant, quique tardius revocati praelio excesserant, quam qui se sua reliquerant, aut pulsi loco cedere ausi essent.

Revivisco, Cic. ad Attic. lib. 13. Itaq; revolvor identidem in Tusculanum. Idem 4. Acad. Ita imprudens es, quod minus vult, revolvitur id est, recidit.

Revivisco, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Reviviscer, reviviscer. Ital. Reviviscer, reviviscer. Ital. Reviviscer, reviviscer.

Revivisco, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.

Revivisco, Cic. ad Attic. lib. 13. Itaq; revolvor identidem in Tusculanum. Idem 4. Acad. Ita imprudens es, quod minus vult, revolvitur id est, recidit.

capita reponunt, quod quia ipse dux facere non potest, quia non habet unde nitatur, revolat, ut ipse quoque quiescat in eius locum succedit ex his quae assequuntur: itaq; vicissitudo in omni cursu conservatur. Varro 3. de Re rust. cap. 3. De illo genere fuerunt adventitio, ac quotannis trans mare in Italiam advoiant circiter aequinoctium autumnale, & eodem revolant ad aequinoctium verum. Vng. 1. Georg. Cum medio caelestia revolant ex aequore mergi.

Revolvor, is, ere, act. iterum sive retrosum volvo. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.

Revolvor, Cic. ad Attic. lib. 13. Itaq; revolvor identidem in Tusculanum. Idem 4. Acad. Ita imprudens es, quod minus vult, revolvitur id est, recidit.

Revolvor, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.

Revolvor, Cic. ad Attic. lib. 13. Itaq; revolvor identidem in Tusculanum. Idem 4. Acad. Ita imprudens es, quod minus vult, revolvitur id est, recidit.

Revolvor, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.

capita reponunt, quod quia ipse dux facere non potest, quia non habet unde nitatur, revolat, ut ipse quoque quiescat in eius locum succedit ex his quae assequuntur: itaq; vicissitudo in omni cursu conservatur. Varro 3. de Re rust. cap. 3. De illo genere fuerunt adventitio, ac quotannis trans mare in Italiam advoiant circiter aequinoctium autumnale, & eodem revolant ad aequinoctium verum. Vng. 1. Georg. Cum medio caelestia revolant ex aequore mergi.

Revolvor, is, ere, act. iterum sive retrosum volvo. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.

Revolvor, Cic. ad Attic. lib. 13. Itaq; revolvor identidem in Tusculanum. Idem 4. Acad. Ita imprudens es, quod minus vult, revolvitur id est, recidit.

Revolvor, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.

Revolvor, Cic. ad Attic. lib. 13. Itaq; revolvor identidem in Tusculanum. Idem 4. Acad. Ita imprudens es, quod minus vult, revolvitur id est, recidit.

Revolvor, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.

capita reponunt, quod quia ipse dux facere non potest, quia non habet unde nitatur, revolat, ut ipse quoque quiescat in eius locum succedit ex his quae assequuntur: itaq; vicissitudo in omni cursu conservatur. Varro 3. de Re rust. cap. 3. De illo genere fuerunt adventitio, ac quotannis trans mare in Italiam advoiant circiter aequinoctium autumnale, & eodem revolant ad aequinoctium verum. Vng. 1. Georg. Cum medio caelestia revolant ex aequore mergi.

Revolvor, is, ere, act. iterum sive retrosum volvo. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.

Revolvor, Cic. ad Attic. lib. 13. Itaq; revolvor identidem in Tusculanum. Idem 4. Acad. Ita imprudens es, quod minus vult, revolvitur id est, recidit.

Revolvor, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.

Revolvor, Cic. ad Attic. lib. 13. Itaq; revolvor identidem in Tusculanum. Idem 4. Acad. Ita imprudens es, quod minus vult, revolvitur id est, recidit.

Revolvor, a, um, participium. Redactus. [Cicero] Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor. Ital. Revolver, revolvor.

Revolvor, Gall. Revolver, revolvor. Ital. Voltare, rivoltare. Ger. Wieder vob rüben. Hisp. Revolver, revolvor. Pol. Zdziczyt. Vng. Meg elvívít. Ang. To revolve the wheel.